

Г Л А С Н И К

АДВОКАТСКЕ КОМОРЕ ВОЈВОДИНЕ
ЧАСОПИС ЗА ПРАВНУ ТЕОРИЈУ И ПРАКСУ

Година LXXXIX

Нови Сад, март–април 2017.

Књига 77

Број 3–4.

САДРЖАЈ

Тема *Гласника*: ПРОМЕНЕ УСТАВА И СУДСКА ВЛАСТ

ЧЛАНЦИ

Проф. др Маријана Пајванчић	Уставни положај судова у оквиру организације власти. Нормативни оквир – проблеми нормативног и фактичког карактера / 173
Слободан Бељански	Положај суда и судија у предстојећим променама Устава / 190
Др Горан П. Илић	Запажања о уређењу судијске функције / 204
Вида Петровић Шкери	Високи савет судства. Статус, избор, разрешење, мандат, чланство, надлежност / 215

САОПШТЕЊА

Са седница Управног одбора Адвокатске коморе Војводине / 226

Указом Председништва СФРЈ бр. 64 од 12. јула 1988,
поводом 60-годишњице излажења,
„ГЛАСНИК” Адвокатске коморе Војводине
о д л и к о в а н ј е
Орденом заслуга за народ са сребрном звездом.

CONTENTS

Topic of *Glasnik*: CHANGES OF THE CONSTITUTION AND JUDICIAL POWER

ARTICLES

- Professor Marijana Pajvancic, Ph.D.** Constitutional Status of Courts in the Government Organization. Normative framework – problems of normative and factual character / 173
- Slobodan Beljanski** Status of Courts and Judges in the Upcoming Changes of the Constitution / 190
- Goran P. Ilic, Ph.D.** Observations on the Regulation of the Judicial Function / 204
- Vida Petrovic Skero** The High Judicial Council. Status, election, dismissal, mandate, participation, jurisdiction / 215

NOTICES

From the meeting of Vojvodina Bar Association Board of Directors / 226

АДВОКАТСКА КОМОРА ВОЈВОДИНЕ

Основана 1921. у Новом Саду

ГЛАСНИК
АДВОКАТСКЕ КОМОРЕ ВОЈВОДИНЕ

Покренут 1. јуна 1928.

Главни и одговорни уредници

Др Коста Мајински (1928–1932), др Никола Николић (1933–1936), др Василије Станковић (1936), др Славко М. Ђурић (1937), Владимир К. Хаџи (1937–1941), Милорад Ботић (1952–1972), Сава Савић (1973–1987), Мирослав Здјелар (1987–1994), др Слободан Бељански (1994–2004), др Јанко Кубињец (2004–2016)

Уређивачки одбор

Милан Караћ

главни и одговорни уредник
адвокат у Новом Саду

Зоран Копривица, адвокат у Новом Саду, др Атила Чоколић, адвокат у Осијеку, мр Мирјана Томић Јовановић, адвокат у Новом Саду, мр Вукица Мидоровић, адвокат у Кикинди, Александар Тодоровић, адвокат у Кикинди

Технички уредник

Јелица Недић

Адреса Уредништва
21000 Нови Сад, Змај Јовина 20/1
Телефон: 021/521-235; факс: 021/529-459
e-mail: akvojvodine@gmail.com
Рукописи се не враћају.

Г Л А С Н И К

А Д В О К А Т С К Е К О М О Р Е В О Ј В О Д И Н Е

Ч А С О П И С З А П Р А В Н У Т Е О Р И Ј У И П Р А К С У

Година LXXXIX

Нови Сад, март–април 2017.

Књига 77

Број 3–4.

Ч Л А Н Ц И

UDC 342.565.2(497.11)

Проф. др Маријана Пајванчић

УСТАВНИ ПОЛОЖАЈ СУДОВА У ОКВИРУ ОРГАНИЗАЦИЈЕ ВЛАСТИ*

Нормативни оквир – проблеми нормативног и фактичког карактера

САЖЕТАК: Основ и оквир анализе су уставна решења релевантна за положај суда у уставном систему и међународни стандарди који се односе на ову грану власти и њен положај у уставном систему. Предмет анализе су у првом реду уставна решења садржана у поглављу о судској власти, али и уставне одредбе садржане у другим поглављима Устава, пре свега у поглављу о људским и мањинским правима, а која су у тесној вези са заштитом људских и мањинских права, посебно са судском заштитом ових права. Критички су анализирана уставна решења која се односе на начело поделе власти, начело независности суда и одступања од овог начела која се односе на положај суда и положај судија, начело легалитета, начело јединства судског система, начело јавности као и начело материјалне самосталности.

Кључне речи: подела власти, суд, статус судија, независност, легалитет, јединство судског система, јавност, материјална самосталност.

* Чланци посвећени теми овог броја „Гласника АКВ“ представљају прилагођене делове пројекта који се односи на уставни положај судске власти, а у децембру 2016. године је, уз подршку ОЕБС-а, реализован у Центру за правосудна истраживања (ЦЕПРИС). Чланак проф. др Горана П. Илића публикован је у зборнику Правног факултета у Београду: *Казнена реакција у Србији VII део* (приредио Ђ. Игњатовић), Едиција Crimen, Београд, 2017, 132–140.

*Идеја конституционализма, у модерном смислу,
рођена је када је постављен
захтев за независним судством.*

К. Фридрих

Основ и оквир анализе су уставна решења¹ релевантна за положај суда у уставном систему и међународни стандарди који се односе на ову грану власти и њен положај у уставном систему. Полазиште у анализи је независност судске власти, као једна од вредности која чини језгро модерне конституције (подела власти, јемство и заштита људских права). Стога анализа укључује не само положај судске власти и однос са другим гранама власти (легислатива и егzekутива), већ и њен положај као примарног заштитника људских права (заштита слободе у политичкој заједници). У прилог оваквом приступу говори чињеница да се у свим деловима Устава налазе одредбе о судској власти. Основне одредбе регулишу принципе уставне државе, па и оне о судској власти (владавина права; ограничена власт; обавеза поштовања устава и закона, једнакост пред законом и др.). У поглављу о организацији власти регулише се статус, организација и надлежност судова, однос према другим гранама власти и статус судија (избор; мандат; разлози и поступак одлучивања о престанку мандата; инкомпатибилитет; имунитет и др.). У одељку о људским правима су принципи судског поступка и претпоставке правне сигурности (право на правично суђење; претпоставка невиности; легалитет дела и санкције; право на одбрану; двостепеност суђења; јавност судског поступка и изрицања пресуде и др.).

Због значаја независности судства за уставну државу не само у контексту ограничења и поделе власти већ пре свега у систему заштите људских права, независност судства је као универзално прихваћена вредност гарантована и међународним правом² и у компаративној уставно-

¹ Шире код: Пајванчић, М.: *Коментар Устава Републике Србије*, КАС, Београд, 2008.

² Издвајамо неке документе: Универзална декларација УН која прописује да „свако има право на правично јавно суђење пред независним и непристрасним судом“ (чл. 10); Монтреалска декларација (1968); Пакт о грађанским и политичким правима гарантује свакоме право на суђење пред надлежним судом“ (чл. 14. ст. 1); Европска конвенција за заштиту људских права и основних слобода прецизира да право на правично суђење укључује „суђење у разумном року пред надлежним судом који је образован на основу закона“ (чл. 6. ст. 1); Париска повеља за Европу (1999) као једно од три битна начела наводи „непристрасно вршење правде“, а Документ из Копенхагена (1990) међу елементима правде од суштинског значаја за људско достојанство истиче „независност судија и непристрасно функционисање јавног судства“ (тачка 5.1. стр. 175 Завршног документа КЕБС); Основна начела независности судова, усвојена у форми резолуције Генералне скупштине ОУН 40/32 и 40/46 (1985); Основни принципи о улози адвоката (1990); Препорука број Р (94) 12 Комитета министара Савета Европе; Универзална повеља о судијама (1999) и др. Више код: Бељански, С.: *Међународни правни стандарди у кривичном поступку*, Београдски центар за људска

сти.³ Независно судство Устав Србије у основним одредбама⁴ одређује као једну међу основним вредностима владавине права.

Међу питањима начелног карактера издвојена су уставна решења која заслужују посебан коментар, јер суштински нарушавају статус судске гране власти у уставном систему. То су начела: поделе власти, независности суда, легалитета, јавности и материјалне сигурности.

НАЧЕЛО ПОДЕЛЕ ВЛАСТИ

Начело поделе власти претпоставља одвајање судства од легислативе и егzekутиве и успоставља минималне претпоставке за независност судства. Устав Републике Србије⁵ регулише начело поделе власти на начин који недвосмислено и јасно не одваја судство од легислативе и егzekутиве и оставља отвореним низ важних питања везаних за садржај начела поделе власти и облик у коме се оно остварује у уставном систему. Конфузују ствара контрадикторност норми. Статус судске власти у систему поделе власти почива на два уставна начела: према једном се „однос три гране власти заснива на равнотежи и међусобној контроли”,⁶ а према другом је „судска власт независна”.⁷ Ако се контрадикторност између поменутих правила доведе у везу са уставним одредбама – које регулишу нпр. избор председника судова и судија,⁸ конфузним одредбама о правном оквиру који дефинише положај судова, правну заснованост судских одлука и правним прописима који везују судије приликом поступања;⁹ експлицитним уставним одредбама које су гаранција независности суда, а према којима „судске одлуке... не могу бити предмет вансудске контроле”¹⁰ као и да „судску одлуку може преиспитати само надлежни суд, у законом прописаном поступку”¹¹ – може се закључити да је уставом начелно прокла-

права, Београд, 2001, 153–29 и Радивојевић, З.: *Међународни стандарди независности судства*, Зборник Законодавни и институционални оквир независног судства у Србији, КАС, Правни факултет Ниш, 2009, 37–55.

³ Више код: Пајванчић, М.: *Гаранције независности суда у правној држави*, Гласник Адвокатске коморе Војводине, бр. 4–5/1992, 17–31.

⁴ Чл. 3. Устава Републике Србије.

⁵ Чл. 4. Устава Републике Србије. Више код: Пајванчић, М., *Коментар Устава Републике Србије*, КАС, Београд, 2008, 15–17.

⁶ Чл. 4. ст. 3. Устава Републике Србије.

⁷ Чл. 4. ст. 4. Устава Републике Србије.

⁸ Чл. 144. и 147. Устава Републике Србије.

⁹ Упоредити чланове 142. ст. 2, чл. 145. ст. 2. и чл. 149. ст. 2. Устава Републике Србије.

¹⁰ Чл. 145. ст. 3. Устава Републике Србије.

¹¹ Чл. 145. ст. 4. Устава Републике Србије.

мована независност судства озбиљно доведена у питање. Уставно правило да однос три гране власти почива на њиховој међусобној контроли, допушта могућност да се установе нормативна решења према којима избор судија није у пуној ингеренцији судске власти, већ су ингеренције подељене између судских органа и других органа власти (Народне скупштине и Високог савета судства).¹² С друге стране, уставно правило да је судска власт независна не би допуштало могућност да нека друга власт на било који начин (па ни у поступку избора и разрешења судија) повреди овакав, уставом прописани статус судске власти.¹³

Поред тога, потребно је нагласити да Устав не дефинише судску власт ни на који начин за разлику од друге законодавне¹⁴ и извршне власти¹⁵.

У вези са овим запажањима¹⁶ упућујемо и на мишљење Венецијанске комисије¹⁷ као и на коментаре Савета Европе¹⁸ о сету правосудних закона усвојених крајем 2008. године.

НАЧЕЛО НЕЗАВИСНОСТИ

Начело независности које претпоставља слободу од сваког страног недопуштеног утицаја на суд налаже да се у уставном систему установи институционални и нормативни оквир за амбијент у коме ће суд и сваки судија бити ослобођени од уплитања државе, других институција или приватних лица у послове за које је суд надлежан.

Међународни стандарди упућују на више посебних начела чији смисао је да обезбеде независност судства, међу којима се по значају издвајају: искључива јурисдикција суда у питањима судске природе, одвајање судства од тужилаштва и одвајање судства од управе.

¹² Чл. 105. ст. 2. тачке 12. и 13. и чл. 147. ст. 1. Устава Републике Србије.

¹³ У току дебате вођене приликом усвајања сета правосудних закона крајем 2008. године ова питања била су предмет посебне пажње, посебно обезбеђивање начела независности судства. Видети: Мишљење Венецијанске комисије о одредбама о правосудју у нацрту Устава Републике Србије, документ CDL AD(2005)023.

¹⁴ Чл. 98. Устава Републике Србије.

¹⁵ Чл. 122. Устава Републике Србије.

¹⁶ Више код Пајванчић, М.: *Осврт на уставни оквир судске власти* у коме ауторка износи свој став у дебати поводом усвајања сета правосудних закона.

¹⁷ Мишљење бр. 405/2006 усвојено на 70. пленарном заседању Комисије, Венеција, 17–18 марта 2007. године.

¹⁸ Документ садржи експертска мишљења и закључне ставове поводом документа „Основна начела за израду системских закона за регулисање правосудја – судије” из 2007. године.

Независности суда Устав Србије начелно прописује у основним одредбама¹⁹ и наглашава да је независност судства темељна вредност владавине права,²⁰ али од ових општих принципа одступа у другим деловима Устава. Начело независности се подједнако односи како на положај суда у систему организације власти (организациони аспект), тако и на статус судија (персонални аспект)²¹, јер одређује њихов положај у уставном систему и дефинише оквир њихове аутономије. Стога се оба ова питања посебно анализирају.

Одступања од начела независности која се односе на положај суда

Решења садржана у нормативном делу Устава која ближе регулишу статус судова (организациони аспект)²² одступају од начела независности судова које Устав гарантује у основним начелима. Одступања од начела независности посебно се односе на:

1. *Састав и начин избора Високог савета судства.*²³ Иако Устав експлицитно прописује да је Високи савет судства независан и самосталан орган који обезбеђује и гарантује независност и самосталност судова и судија,²⁴ састав овог органа и начин избора његових чланова не обезбеђује ни његову самосталност ни независност. У састав Високог савета судства по положају, поред председника Врховног Касационог суда, улазе још и министар надлежан за правосуђе, што омогућује утицај егzekутиве на рад овог тела, као и председник надлежног одбора Народне скупштине, што омогућује утицај легислативе на рад овог тела. Овакав састав и начин избора говоре да Високи савет судства није део судске власти, јер она не утиче одлучујуће на његов састав, већ је ова одлука у рукама Народне скупштине.

2. *Начин одлучивања о избору и „престанку функције“ дела чланова* (8 чланова који се бирају) *Високог савета судства,*²⁵ *одлучивањем о из-*

¹⁹ Чл. 4. ст. 4. Устава Републике Србије.

²⁰ Чл. 3. ст. 2. Устава Републике Србије.

²¹ Више код: Пајванчић, М.: *Уставно право – уставне институције*, Правни факултет Нови Сад, 2003, 285–292.

²² Више код: Петровић Шкоро, В.: *Организација судства и положај судства у Србији*, Зборник Законодавни и институционални оквир независног судства у Србији, КАС, ПФ Ниш, 2009, 9–23; Станковић, М.: *Уставне одредбе о судству – да ли је судство у Србији заиста власт?*, Зборник Устав Републике Србије – пет година после (2006–2011), Правни факултет Ниш и Правни факултет Крагујевац, 2011, 201–207.

²³ Чл. 153. ст. 3. Устава Републике Србије.

²⁴ Чл. 153. ст. 1. Устава Републике Србије.

²⁵ Чл. 153. ст. 3. Устава Републике Србије.

бору и „престанку функције“ председника *Врховног касационог суда*²⁶ и *председника судова*.²⁷ Пресудан утицај на одлучивање у овим питањима има Народна скупштина, која о томе мериторно одлучује апсолутном већином гласова.²⁸ У поступку предлагања кандидата учествују органи судске власти (Високи савет судства, општа седница *Врховног касационог суда*), али је њихов утицај на избор судија ограничен и сведен само на право предлагања кандидата.

3. *Начином номиновања кандидата за председника Врховног касационог суда*. Једино у овом случају, Високи савет судства не утврђује самостално предлог кандидата већ то чини по прибављеном мишљењу не само опште седнице *Врховног касационог суда* већ и надлежног одбора Народне скупштине.²⁹ На тај начин законодавна власт се, поред одлучивања о избору, непосредно укључује и у процес номиновања кандидата и тако утиче и на њихов избор и на номиновање кандидата чиме се сужавају компетенције судских органа и у поступку номиновања кандидата за председника *Врховног касационог суда*.

4. *Терминима који су непрецизни* и могу бити у пракси извор непоразума и различитих интерпретација. Не прави се дистинкција између различитих основа за престанак мандата (нпр. престанак функције на лични захтев; истеком времена на које је неко биран; наступање неспојивости функција; стицање услова за старосну пензију и др.) од којих је разрешење само један основ, особен по томе што се о разрешењу мериторно одлучује, док се о неким другим основама престанка функције не одлучује већ се они само констатују актом деклараторне природе. Такво решење је у пракси изазвало проблеме јер су нпр. судије које су стекле законске услове за одлазак у пензију готово годину дана чекале на одлуку Народне скупштине о њиховом разрешењу.

5. *Међусобним односима судова и Уставног суда* што је питање које, због своје деликатности, захтева посебну анализу. Као пример за илустрацију, коментаришу се кратко само неколико питања: надлежност *Уставног суда* да решава сукоб надлежности између суда и других државних органа; директан или индиректан утицај *Уставног суда* на суд у поступку одлучивања о уставној жалби и поступку решавања изборних спорова; утицај судске власти на избор судија *Уставног суда*; надлежност *Уставног суда* у поступку избора и разрешења судија.

²⁶ Чл. 99. ст. 2. тачка 3, чл. 105. ст. 1. тачка 12. и чл. 144. ст. 1. Устава Републике Србије.

²⁷ Чл. 99. ст. 2. тачка 3. и чл. 105. ст. 1. тачка 12. Устава Републике Србије.

²⁸ Чл. 105. ст. 2. тачке 12. и 13. Устава Републике Србије.

²⁹ Чл. 144. ст. 1. Устава Републике Србије.

Надлежност Уставног суда да решава сукоб надлежности између суда и других државних органа,³⁰ дејство ових одлука на суд и директан или индиректан утицај Уставног суда на суд. У пракси је могућ сукоб надлежности између суда и Уставног суда. То је посебно деликатно када се ради о надлежностима судова и надлежности Уставног суда које се односе на заштиту људских права у поступку по Уставној жалби, као и у вези са одлучивањем о заштити изборног права. У оба случаја надлежност Уставног суда је субсидијерна. Овај суд одлучује о заштити људских права у поступку по уставној жалби само уколико су „исцрпљена или нису предвиђена друга правна средства за њихову заштиту”³¹, а о изборним споровима само уколико за решавање ових спорова није „законом одређена надлежност судова”.³²

Уставно правило које субсидијерност уставне жалбе везује за околност да су „исцрпљена или нису предвиђена друга правна средства за њихову заштиту” није прецизно, посебно одредба која се односи на „правна средства” за заштиту људских права чији садржај није јасно дефинисан. Поставља се питање да ли она укључује било који вид правне заштите (овако широко тумачење допушта уставна формулација) или, у складу са општим уставним правилом да „свако има право на судску заштиту ако му је повређено или ускраћено неко људско право”³³ допушта могућност поступања Уставног суда само уколико не постоји могућност судске заштите неког људског права. Ово питање било је предмет опсежних дебата, након којих је Уставни суд формулисао своје ставове о томе.

Решавајући сукоб надлежности до кога може доћи и када се ради о надлежностима судова, са једне, и Уставног суда, са друге стране, у вези са заштитом људских права и решавањем изборних спорова, Уставни суд има могућност да оцењује и властиту надлежност што га ставља у привилеговану позицију у односу на суд с обзиром на уставну одредбу да је свако, укључујући и суд, дужан да „поштује и извршава одлуку Уставног суда”.³⁴

Специфичан вид односа између суда и Уставног суда огледа се и у поступку избора судија Уставног суда³⁵ и поступку избора и разрешења судија³⁶. То омогућује утицај (директан или индиректан) Уставног суда на персонални састав и суда као и утицај судске власти на персонални састав

³⁰ Чл. 167. ст. 2. тачка 1. Устава Републике Србије.

³¹ Чл. 170. Устава Републике Србије.

³² Чл. 167. ст. 2. тачка 5. Устава Републике Србије.

³³ Чл. 144. ст. 1. Устава Републике Србије.

³⁴ Чл. 171. ст. 1. Устава Републике Србије.

³⁵ Чл. 172. ст. 2. Устава Републике Србије.

³⁶ Чл. 148. ст. 2, чл. 155. и чл. 154. Устава Републике Србије.

Уставног суда. Предмет пажње у овом прилогу биће само утицај који Уставни суд има на персонални састав судова.

Уставни суд посредно може утицати на персонални састав судова на два начина. Први, када одлучује о жалбама на све одлуке које доноси Високи савет судства,³⁷ а највећи број тих одлука односи се на избор и разрешење судија, избор председника Врховног касационог суда као и председника судова и одлучивање о престанку њихове функције.³⁸ Други када одлучује о жалбама (жалба Уставном суду) судија против одлуке Високог савета судства о престанку судијске функције.³⁹ У вези са овом надлежношћу Уставног суда⁴⁰ важно је нагласити да је дејство овог правног лека ограничено само на одлуке које се односе на престанак судијске функције, али не и на повреду права до којих би могло доћи у поступку избора судија. Повреде права судија које настану у току поступка њиховог избора не уживају уставносудску заштиту.

Начин на који је Устав уредио престанак мандата и разрешење судија говори да је регулисање ових питања највећим делом препуштено закону. Важна и осетљива питања за статус судија и положај суда у уставном систему као што су нпр. разлози за престанак судијске функције или разлози за разрешење судије, немају статус уставне материје већ су предмет законске регулативе. Уставни суд чија је основна надлежност оцена уставности закона, може бити у прилици да оцењује и уставност закона који регулишу статусна питања судија, па одлуке које Уставни суд доноси у оквиру ове своје надлежности могу непосредно утицати на статусна питања судија, а тиме и на судску власт у целини.

Одступања од начела независности која се односе на положај судија

Одступања од начела независности која се односе на положај судија (персонални аспект)⁴¹ илуструју уставне одредбе о: избору судија, неспо-

³⁷ Чл. 155. Устава Републике Србије.

³⁸ Чл. 154. Устава Републике Србије.

³⁹ Чл. 148. ст. 2. Устава Републике Србије.

⁴⁰ У пракси Уставног суда ово је било једно од контраверзних и спорних питања након доношења Устава из 2006. године. Тада је, на основу одлука Високог савета судства великом броју судија престао мандат позивом на Уставни закон за спровођење Устава. Уставном суду поднето је преко 700 жалби, а Уставни суд је констатовао да су права судија у том случају била повређена.

⁴¹ У Извештају (405/2006) Венецијанска комисија констатује „16... Укључивањем парламента у именовања на судске функције ризикује се политизација именовања и, посебно у односу на судије у судовима нижег ранга, тешко је видети где је ту предност парламентарне процедуре. У Србији, Народна скупштина до сада није ограничавала своју улогу

живости функција, трајању и престанку мандата, условима за разрешење, одлучивању о разрешењу, имунитетским правима, материјалној сигурности судија и др.⁴²

1. *Избор судија.*– Народна скупштина, на предлог Високог савета судства⁴³, у оквиру својих изборних овлашћења, одлучује о избору судија⁴⁴ апсолутном већином гласова⁴⁵ и тако непосредно утиче на персонални састав суда. Она располаже пуним капацитетом овлашћења која укључују мериторно одлучивање о избору судија, док је квалитет овлашћења Високог савета судства ограничен само на подношење предлога на основу кога Народна скупштина бира судије приликом њиховог првог избора на овај положај. Начин избора судија у супротности је са начелом независности суда, као и међународним стандардом према коме „начин избора судија треба да пружа заштиту од именованја из недопуштених мотива”.⁴⁶ Поред тога, Високи савет судства не располаже пуним капацитетом права да номинује кандидата за председника Врховног касационог суда, јер се у овај поступак укључује, поред судских тела (општа седница Врховног касационог суда) и надлежни одбор Народне скупштине.⁴⁷ На тај начин законодавна власт непосредно утиче на номиновање кандидата за председника Врховног касационог суда и тако сужава компетенције судских органа у поступку предлагања кандидата и ограничава независност судске власти.

2. *Нелогична су уставна решења у вези са прописом који регулише начин избора судија, председника судова и председника Врховног касационог суда, и прописом који регулише избор дела чланова Високог савета судства који се бирају.*– О избору судија, председника судова и председника Врховног касационог суда Народна скупштина одлучује у складу са Уставом⁴⁸. О избору дела чланова Високог савета судства који се бирају, Народна скупштина пак одлучује у складу са законом⁴⁹ (међу надлежностима Народне скупштине ова надлежност експлицитно се не помиње).

на давање сагласности за кандидате предложене од стране Високог савета судства већ је одбила значајан број тих кандидата под околностима где се може поставити питање да ли су те одлуке биле утемељене. Ово није изненађујуће, јер избори које врши парламент су дискрециони поступци где ће политички разлози увек имати улогу.”

⁴² Више код: Пајванчић, М.: *Уставне контроверзе о судској власти*, у: Споменница академику Гаши Мијановићу, Бања Лука, 2011, 175; исти проблем констатује се и у *Националној стратегији реформе правосуђа (за период 2013–2018)*, усвојеној у Народној скупштини 1. јула 2013. уз констатацију да његово решавање налаже промену Устава.

⁴³ Чл. 147. ст. 1. Устава Републике Србије.

⁴⁴ Чл. 99. ст. 2. тачка 3. Устава Републике Србије.

⁴⁵ Чл. 105. ст. 2. тачке 12. и 13. Устава Републике Србије.

⁴⁶ Начело 10 Основних начела независности судова.

⁴⁷ Чл. 144. ст. 1. Устава Републике Србије.

⁴⁸ Чл. 99 ст. 2 тачка 3 и чл. 105 ст. 2 тачке 12 и 13 Устава Републике Србије.

⁴⁹ Чл. 153. ст. 3. Устава Републике Србије.

Такво решење није у складу са начелом независности, не само с обзиром на орган коме је поверен избор, већ и с обзиром на прописе (Устав односно закон) који регулишу избор судија, председника судова, председника Врховног касационог суда и дела чланова Високог савета судства.

НАЧЕЛО ЛЕГАЛИТЕТА

Начело легалитета обавезује да суд делује у границама права. Независност судства и легалитет су комплементарни принципи који гарантују да ће право бити основ, оквир и граница поступања суда, као и да ће у суђењу бити искључена арбитрерност, самовоља, политички и било који други утицај на поступање суда. То претпоставља да устав јасно, недвосмислено и прецизно прописује границе у којима суд поступа у обављању својих надлежности.

У уставном систему Србије то није случај првенствено када су у питању међународни извори права. Устав не пружа недвосмислен одговор на питање да ли и међународни извори права чине правни оквир којим је суд везан у обављању својих надлежности. Консеквенце оваквих уставних правила нису само претња независном положају судства, већ утичу и на судску заштиту људских права која је основни вид њихове заштите и тако озбиљно угрожавају начело легалитета, правну сигурност и владавину права. Аргументацију за овај закључак пружају уставне одредбе које се односе на:

1. *Статус међународних извора права у унутрашњем праву* који регулишу конфузне и термилошки неуједначене уставне одредбе. У Уставу се користе термини: „општепризнати принципи и правила међународног права”⁵⁰, „општеприхваћена правила међународног права”⁵¹, „потврђени међународни уговори”⁵², „важећи међународни стандарди људских и мањинских права”⁵³, „пракса међународних институција које надзиру спровођење међународних стандарда људских права”⁵⁴, „међународни уговори”.⁵⁵

2. *Правни оквир деловања судова*⁵⁶, а које карактерише различито регулисање правног оквира деловања судова, правне заснованости судских

⁵⁰ Чл. 16. ст. 1. Устава Републике Србије.

⁵¹ Чл. 16. ст. 2, чл. 18. ст. 2, чл. 142. ст. 2, чл. 167. ст. 1. тачка 1. Устава Републике Србије.

⁵² Чл. 16. ст. 2, чл. 18. ст. 2, чл. 142. ст. 2, чл. 145. ст. 2, чл. 167. ст. 1. тачке 1. и 2. Устава Републике Србије.

⁵³ Чл. 18. ст. 3. Устава Републике Србије.

⁵⁴ Чл. 18. ст. 3. Устава Републике Србије.

⁵⁵ Чл. 17. и чл. 75. ст. 1. Устава Републике Србије.

⁵⁶ Део V Устава – уређење власти, тачка 7. која се односи на судове, чл. 142, 145. и 149.

одлука и правног оквира којим су везане судије приликом вршења судијске функције, као и изостављање неких међународних извора права које Устав начелно регулише, али то не чини доследно и у поглављу у коме су систематизоване одредбе о судовима.

Када регулише правни оквир деловања судова Устав прописује да судови суде на основу Устава, закона и других општинских аката (уз услов да то предвиђа закон), општеприхваћених правила међународног права и потврђених међународних уговора.⁵⁷ Из цитиране одредбе следи да основ и границе поступања суда, поред унутрашњег права одређује и међународно право (општеприхваћена правила међународног права и потврђени међународни уговори). То следи из опште уставне норме да су општеприхваћена правила међународног права и потврђени међународни уговори део правног поретка и да се непосредно примењују.⁵⁸ Суд се, дакле, приликом суђења може позвати не само на унутрашње већ и на међународно право.

Када регулише правну заснованост судских одлука, Устав међу правним изворима на којима се заснивају судске одлуке, поред унутрашњег права Устав наводи само потврђене међународне уговоре,⁵⁹ а изоставља општеприхваћена правила међународног права. Уставне норме су контрадикторне. Према једној норми општеприхваћена правила међународног права јесу правни извор на основу кога суд поступа, док се према другој одлука суда не би могла базирати на овом извору, већ само на потврђеном међународном уговору.⁶⁰

Када регулише правни оквир који везује судије приликом поступања и поставља границе унутар којих судија одлучује Устав наводи само прописе унутрашњег права и изричито прописује да је судија у вршењу судијске функције независан и потчињен само Уставу и закону.⁶¹ Међународне изворе и „прописе донете на основу закона” Устав у овом контексту изоставља. Отуда би следило да се судија приликом суђења не може позвати на било који међународни извор права, а да при том не крши експлицитну уставну норму која као правни оквир његовог поступања одређује само Устав и закон.

3. *Изостављање међународних стандарда људских и мањинских права као и праксе међународних тела која надзиру спровођење људских права, у одељку који регулише судове.*⁶² За разлику од тога, на ове изворе права

⁵⁷ Чл. 142. ст. 2. *in fine* Устава Републике Србије.

⁵⁸ Чл. 16. ст. 2. Устава Републике Србије. Више код: Пајванчић, М.: *Контраверзе уставног оквира заштите људских права*, Зборник Уставне и међународноправне гаранције људских права, Правни факултет Ниш, 2008, стр. 245–261.

⁵⁹ Чл. 145. ст. 2. Устава Републике Србије.

⁶⁰ Упоредити чланове 142. ст. 2. и 145. ст. 2. Устава Републике Србије.

⁶¹ Чл. 149. ст. 1. Устава Републике Србије.

⁶² Део V Устава – уређење власти, тачка 7 која се односи на судове.

Устав експлицитно упућује у поглављу о људским правима. То се посебно односи на тумачење уставних одредби о људским правима⁶³ и ограничење људских права, у вези са којим Устав ставља акценат управо на међународне стандарде заштите људских права као и на дужност судова да „при ограничењу људских и мањинских права ... воде рачуна о суштини права које се ограничава, важности сврхе ограничења, природи и обиму ограничења, односу ограничења са сврхом ограничења и о томе да ли постоји начин да се сврха ограничења постигне мањим ограничењем права”⁶⁴

НАЧЕЛО ЈЕДИНСТВА СУДСКОГ СИСТЕМА

Јединство судског система обезбеђује организација судства, коју чини повезан систем нижих и виших судова између којих су надлежности подељене и јасно разграничене. Поред организационог аспекта јединство судског система претпоставља и усклађену праксу судова.

Начело јединства судског система прописује Устав Србије⁶⁵ који утврђује да судска власт припада судовима опште и посебне надлежности,⁶⁶ да је највиши суд у Републици Врховни касациони суд са седиштем у Београду,⁶⁷ да закон регулише оснивање, организацију, надлежност, уређење и састав судова,⁶⁸ а да се привремени, преки или ванредни судови не могу оснивати.⁶⁹ Јединство судског система обезбеђује се не само кроз организацију судства, већ укључује и усклађену праксу судова. Томе је посвећен део надлежности највиших правосудних тела, посебно активности на уједначавању судске праксе и формирању јединственог става суда у вези са судском праксом.

Два питања, која директно нису везана за уставни оквир положаја судске власти, а која заслужују посебну пажњу због значаја који имају посебно у систему заштите права и улоге коју судска власт има у уставном систему као примарни заштитник права, су: мрежа судова посебно у контексту једнаких могућности остваривања права на приступ правди и пракса судова коју је нужно ускладити. Због значаја и сложености ова питања захтевала би посебну анализу.

⁶³ Чл. 18. ст. 3 Устава Републике Србије.

⁶⁴ Чл. 20. ст. 3. Устава Републике Србије.

⁶⁵ Чл. 142. ст. 1. Устава Републике Србије.

⁶⁶ Чл. 143. ст. 1. Устава Републике Србије.

⁶⁷ Чл. 143. ст. 4. и 5. Устава Републике Србије.

⁶⁸ Чл. 143. ст. 2. Устава Републике Србије.

⁶⁹ Чл. 143. ст. 3. Устава Републике Србије.

НАЧЕЛО ЈАВНОСТИ

Начело јавности Устав наводи као једно од основних начела судства.⁷⁰ Садржај овог начела Устав изричито везује само за расправу пред судом. О значају начела јавности говори уставна одредба да се оно може ограничити само из разлога које прописује сам Устав.⁷¹ Индикативно је да су одредбе о разлозима који су основ ограничења јавности судске расправе систематизоване у Одељку о људским и мањинским правима, што говори да оно није само процесно начело везано за начин рада суда, већ је пре свега елементарно људско право непосредно повезано са правом на правично суђење. Устав садржи неколико правила о начелу јавности у поступку пред судом, а начин на који су ова питања регулисана може бити извор проблема у пракси.

1. У Уставу нема изричите одредбе о јавном изрицању (саопштавању) пресуде (изузев ако би се под термином „одлучивање” подразумевало и саопштавање пресуде).

2. Начело јавности подлеже ограничењима које прописује Устав⁷² али су одредбе о томе конфузне. То се посебно односи на оквир у коме се ограничење начела јавности сматра допуштеним и на Уставу заснованим. Нејасно је да ли се ограничења начела јавности односе на „поступак пред судом” (цео или део поступка)⁷³ или само на „расправљање пред судом.”⁷⁴

3. Међународни стандарди који се односе на разлоге искључења јавности у судском поступку нису у потпуности регулисани Уставом. Разлоге за искључење јавности Устав таксативно наводи.⁷⁵ То су: заштита интереса малолетника; заштита приватности учесника у поступку; заштита интереса националне безбедности и заштита јавног реда и морала. Таксативно навођење разлога за искључење јавности у Уставу може бити извор проблема у пракси, и није у складу са међународним стандардима, јер не допушта могућност да суд, ценећи све околности случаја, искључи јавност и из разлога које Устав изричито не помиње. Европска конвенција за заштиту људских права и основних слобода, допушта да се јавност искључи и у случају ако би, по мишљењу суда, она могла нашкодити интересима правде.⁷⁶

⁷⁰ Чл. 142. ст. 3. Устава Републике Србије.

⁷¹ Чл. 32. ст. 3. Устава Републике Србије који регулише право на правично суђење.

⁷² Чл. 32. ст. 3. и чл. 142. ст. 3. Устава Републике Србије.

⁷³ Чл. 32. ст. 3. Устава Републике Србије.

⁷⁴ Чл. 142. ст. 3. Устава Републике Србије.

⁷⁵ Чл. 32. ст. 3. Устава Републике Србије.

⁷⁶ Чл. 6. ст. 1. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода.

НАЧЕЛО МАТЕРИЈАЛНЕ САМОСТАЛНОСТИ

Начело материјалне самосталности је посебно важна гаранција заштите независности суда и судија. Ово начело у Уставу Србије није регулисано. Материјална самосталност судова је и један од међународних стандарда независности суда и судија, који обавезују државу да „обезбеди средства која су судству потребна за нормално одвијање функција”.⁷⁷ У компаративној уставности материјалну самосталност суда, у различитим модалитетима (нпр. законско регулисање плата судија, посебан судски буџет и др.) гарантује сам устав.

ДРУГЕ ОДРЕДБЕ УСТАВА ЗНАЧАЈНЕ ЗА УСТАВНИ СТАТУС СУДСКЕ ВЛАСТИ

У кратким цртама указујемо на основна запажања која се односе на уставне одредбе које нису најнепосредније везане за уставна начела о судовима и судску власт али су, у целини посматрано, значајне за сагледавање уставног положаја судске власти. То се посебно односи на уставне одредбе о судској власти које су систематизоване у другим поглављима Устава, посебно у делу о људским и мањинским правима⁷⁸ (суд као заштитник права грађана) што суд разликује и одваја од других органа власти; одредбе којих нема у Уставу, а које би с обзиром на праксу и искуства требало да нађу своје место у Уставу; систематику унутар поглавља о судовима; терминологију неједначеност. На пример:

– *Уставно регулисање садржаја права на правично суђење.*⁷⁹ Начин на који Устав регулише права везана за коришћење језика (бесплатни преводилац) или другу врсту помоћи у судском поступку (бесплатни тумач за слепе, глуве или неме) је начелан и односи се на све учеснике у судском поступку. У Уставу се користи термин „свако” из чега следи закључак да се права на бесплатног тумача или преводиоца гарантују свим учесницима у сваком од поступака који се одвијају пред судом. Како се ово право непосредно примењује на основу Устава и спада у сет апсолутно заштићених права која не подлежу одступањима чак ни у време рата или ванредног стања⁸⁰, поставља се питање којим се разлозима руководио

⁷⁷ Начело 7 Основних начела о независности суда.

⁷⁸ У делу Устава о људским и мањинским правима суд се експлицитно помиње у чл. 20. ст. 3; чл. 22. ст. 1; чл. 27. ст. 3; чл. 29. ст. 2; чл. 30; чл. 31 ст. 2; чл. 32. ст. 1; чл. 33; чл. 34; чл. 36. ст. 1; чл. 55. ст. 5;

⁷⁹ Чл. 32. ст. 2. Устава Републике Србије.

⁸⁰ Чл. 202. ст. 4. Устава Републике Србије.

уставотворац када је права, која се гарантују само окривљеном и само у кривичном поступку, проширио на све учеснике у поступку пред судом и на све судске поступке?

– У Уставу недостају неке одредбе које је потребно регулисати Уставом јер се ради о уставној материји. На пример: обавеза публикавања пресуда Европског суда за људска права у службеном гласилу (не само пресуда које се односе на Србију, већ и других, јер се стандарди које суд гради у овим пресудама потенцијално односе и на Србију)⁸¹; строжа – квалификована већина приликом усвајања закона који се односе на правосуђе.⁸²

– Систематика поглавља о судовима је конфузна а одредбе у том поглављу не прате логички ред па би то било пожељно установити (најпре начела, опште норме, статусна питања везана за положај суда, статусна питања везана за положај судија, организација судова и др.). У тексту има непотребних понављања која треба изоставити.⁸³

УМЕСТО ЗАКЉУЧКА

На основу изнетог може се извести неколико закључака везаних за измене или допуне Уставних одредаба о судовима:

- Регулисати принцип поделе власти у облику парламентарног система у коме односи равнотеже и међусобне контроле карактеришу само однос легислативе и егзекутиве, али не и њихов однос према судској власти чији положај у уставном систему почива на начелу независности.
- Систематику поглавља о судовима логички уредити на почетку издвојити начела која одређују статус судова (институционални) и судија (персонални), потом одредбе које регулишу организациона питања. Непотребна понављања изоставити.

⁸¹ То би захтевало допуну чл. 96. Устава Републике Србије.

⁸² Закони који регулишу правосуђе, у протеклом периоду изразито често су мењани. Нпр. Закон о судовима у периоду од 2008. до 2016. године мењан је 10 пута: 2011. у три наврата, а 2015. у два наврата; Закон о судијама у периоду од 2008. до 2016. мењан је 11 пута: 2009. и 2012. по два пута, 2014. три пута; Закон о Високом савету судства мењан је четири пута; Закон о уређењу судова мењан је 10 пута, 2011. три пута, а 2015. два пута. То слаби положај судске власти и ствара правну несигурност. Ове законе требало би усвајати квалификованом већином јер су непосредно везани за заштиту људских права и стога имају специфичну тежину у односу на друге законе. Квалификована већина за њихово усвајање додатно би штитила положај судова као примарних заштитника људских права. Устав је издвојио законе који регулишу људска права (нпр. закони који регулишу права националних мањина) а усвајају се квалификованом већином (чл. 105, ст. 3, тачка 2, Устава Републике Србије).

⁸³ Упоредити чл. 147. ст. 2. и чл. 146. ст. 2. Устава Републике Србије.

- Из састава Високог савета судства искључити представнике извршне и законодавне власти. Регулисати начин избора чланова Високог савета судства. Из надлежности Народне скупштине изузети надлежност везану за избор чланова Високог савета судства који се бирају.
- Избор судија ускладити са међународним стандардима и поверити судским телима. Из надлежности Народне скупштине изузети изборе судија, председника Врховног касационог суда и председнике судова. Из поступка номиновања кандидата за председника Врховног касационог суда искључити учешће одбора Народне скупштине. Регулисати уставносудску заштиту у случају повреде права у поступку избора судија. Отклонити термилошке непрецизности које се односе на основе за престанак мандата председника Врховног касационог суда, председника судова и судија и прописати надлежност судских органа да одлучују о престанку мандата на лични захтев као и наступањем законом прописаних разлога (деклараторни акт) као и надлежност да одлучују о разрешењу (мериторно одлучивање).
- У Устав укључити интегративну клаузулу. Отклонити термилошке недоследности у регулисању међународних извора права. Прецизирати значење термина „пракса међународних тела” која надзиру спровођење међународних стандарда људских права и регулисати обавезу публикавања у службеном гласилу пресуда међународних тела уколико су стандарди садржани у пресудама право обавезујући. Отклонити контрадиктрност уставних решења о правим изворима (међународно и унутрашње право) који постављају границе деловања судске власти, на којима се темеље одлуке суда и којима је потчињен судија у вршењу судијске функције.
- Поред прописаних разлога за ограничење јавности у судском поступку укључити и међународни стандард који искључење јавности признаје и када би, по мишљењу суда, она могла нашкодити интересима правде и гарантовати принцип јавности суђења.
- Прописати квалификовану већину за усвајање закона који регулишу судску власт.
- Регулисати и гарантовати посебан судски буџет и законско регулисање плата судија.
- Прецизирати садржај одредбе која је основ за поступање Уставног суда по уставној жалби, посебно субсидијерну природу уставне жалбе и облике правне заштите који претходе уставној жалби и услов су за поступање Уставног суда.

**CONSTITUTIONAL STATUS OF COURTS
IN THE GOVERNMENT ORGANIZATION**
Normative framework – problems of normative and factual character

Professor Marijana Pajvancic Ph.D.

S u m m a r y

The basis and framework of the analysis are the constitutional solutions relevant for the status of courts in the constitutional system and international standards that relate to this part of the government and its status in the constitutional system. The subject matter of the analysis are primarily constitutional solutions included in the chapter related to judicial power, but also constitutional provisions included in other chapters of the Constitution, first of all in the chapter on human and minority rights which are closely connected to the protection of human and minority rights, especially with judicial protection of these rights. The author critically analyzed constitutional solutions that relate to the principle of separation of powers, principle of court independence and derogation from this principle that relates to the status of court and status of judges, principle of legality, principle of unity of court system, principle of publicity as well as principle of financial independence.

Keywords: separation of powers, court, status of judges, independence, legality, unity of court system, publicity, financial independence

Slobodan Beljanski,
advokat u Novom Sadu

POLOŽAJ SUDA I SUDIJA U PREDSTOJEĆIM PROMENAMA USTAVA

SAŽETAK: U uvodnom delu rada autor prikazuje postojeća ustavna rešenja o sudskoj vlasti u Srbiji i njihovu razradu u zakonima i podzakonskim aktima. U drugom delu autor kritikuje određene norme i iznosi preporuke za otklanjanje njihovih protivrečnosti, praznina ili neadekvatnih postavki. Predlaže preciznije određenje načela o podeli vlasti, ali i jasnije i potpunije uređenje odredaba u kojima je reč o ovlašćenjima suda u istrazi, javnosti postupka, stalnosti i nespojivosti sudijske funkcije i drugim faktorima od kojih zavisi nezavisnost suda i sprečavanje političkog uticaja na sud. Zalaže se za ukidanje vremenski ograničenog prvog izbora u zvanje sudije, za napuštanje ideje o advokatskoj akademiji kao uslovu za izbor sudija i za snažniju zaštitu advokature kao ustavne kategorije i jednog od činilaca pravosuđa.

Ključne reči: Ustav, sud, sudija, nezavisnost, ljudska prava, advokatura

USTAVNE ODREDBE O POLOŽAJU SUDA I SUDIJA

Položaj suda je Ustavom Republike Srbije uređen u okviru ustavnih načela (I deo), u odeljku o ljudskim i manjinskim pravima i slobodama (II deo) i u delovima poglavlja koje se odnosi na uređenje vlasti (V deo, tačke 7 i 8).

Načelom o podeli vlasti, osim same deobe, proklamuju se i jedinstvo pravnog poretka, ravnoteža i međusobna kontrola tri grane vlasti, i nezavisnost sudske vlasti (čl. 4).¹

Kao jedno od ljudskih prava, na tragu određaba čl. 10. Univerzalne deklaracije o ljudskim pravima, čl. 6. Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda i čl. 14. Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima, priznato je pravo na nezavisan, nepristrasan i zakonom ustanovljen sud, koji će pravično, javno i u razumnom roku raspraviti i odlučiti o pravima i obavezama svakoga čiji se slučaj pred njim nađe, a kada se radi o krivičnom postupku – i o osnovanosti sumnje i optužbe (čl. 32). Iako je ovo pravo označeno kao „pravo na pravično suđenje”, ono sadrži i statusne, etičke, psihološke i metodološke pretpostavke za ostvarenje pravičnosti, u okviru prava svakoga da na raspolaganju ima sud sa određenim položajem i svojstvima (da bude nezavisan i zakonom prethodno već ustanovljen), i prava da takav sud ima prema predmetu i procesnim subjektima odgovarajući pristup (nepristrasan i ekspeditivan). U indirektnoj vezi sa ovim je i odredba čl. 67. kojom se jemči pravo na pravnu pomoć i određuje da je, u skladu sa zakonom, pružaju advokatura, kao samostalna i nezavisna služba, i službe pravne pomoći u jedinicama lokalne samouprave.

U uvodnoj odredbi posebnog poglavlja posvećenog sudovima, pod nazivom „Načela sudstva”, uređuje se da postoji jedinstvo sudske vlasti, da su sudovi u svom radu samostalni i nezavisni, da sude na osnovu Ustava, zakona i drugih opštih akata, opšteprihvaćenih pravila međunarodnog prava i potvrđenih međunarodnih ugovora, da je raspravljanje pred sudom javno i da javnost može biti ograničena samo Ustavom, a da je sud, u skladu sa zakonom, sastavljen kao kolektivni ili inokosni organ, u profesionalnom ili mešovitom sastavu (čl. 142). Određuje se da sudska vlast pripada sudovima (čl. 143. st. 1), da postoje sudovi opšte i posebne nadležnosti i da je zabranjeno osnivanje privremenih, prekih i vanrednih sudova (čl. 143. st. 2. i 3). Propisivanje osnivanja, organizacije, nadležnosti, uređenja, postupka i sastav sudova preneto je na zakone (čl. 142. st. 2. i 3, čl. 143. st. 2, čl. 145. st. 4).

Na položaj sudija odnose se odredbe čl. 146. do 152. U njima je reč o izboru, nezavisnosti, nepremestivosti i imunitetu sudije, i o stalnosti, nespojivosti i prestanku sudijske funkcije. Od stalnosti sudijske funkcije predviđen je izuzetak za lica koja se za sudiju biraju prvi put, jer im je mandat ograničen na tri godine (čl. 146). U vezi s tim uspostavljen je i različit način izbora, jer

¹ Sve numeričke oznake članova koje se ne dovode u vezu sa punim ili skraćenim nazivom određenog pravnog akta, tiču se Ustava. U odnosu na sadržaj projekta čiji deo ovaj rad predstavlja, zapažanja o Pravosudnoj akademiji su korigovana, dopunjena i komentarisana u odeljku pod podnaslovom „Kritika i preporuke”, u vezi sa čl. 147. Ustava. Takođe, dodat je deo koji se odnosi na advokaturu.

sudije za trajno obavljanje funkcije bira Visoki savet sudstva, a lice koje prvi put dolazi na sudijsku funkciju bira Narodna skupština na predlog Visokog saveta sudstva (čl. 147). U okviru načela nezavisnosti određeno je da je sudija u obavljanju sudijske funkcije potčinjen samo Ustavu i zakonu, i da je na njega zabranjen svaki uticaj (čl. 149). Načelo nepremestivosti uređeno je tako da sudija može biti premešten u drugi sud samo uz svoju saglasnost, izuzev u slučaju ukidanja suda ili pretežnog dela njegove nadležnosti, u skladu sa zakonom (čl. 150). Imunitet sudije regulisan je dvojako. S jedne strane, sudija ne može biti pozvan na odgovornost za izraženo mišljenje ili glasanje prilikom donošenja sudske odluke, osim ako se radi o krivičnom delu kršenja zakona od strane sudije. S druge strane, sudija ne može biti lišen slobode zbog krivičnog dela učinjenog u obavljanju sudijske funkcije bez odobrenja Visokog saveta sudstva (čl. 151). Zabranjeno je političko delovanje sudije (čl. 152. st. 1).

Ustav upućuje na zakonsku regulativu kada je reč o trajnom premeštanju sudije u drugi sud bez njegove saglasnosti (čl. 150. st. 2), o biranju sudije za trajno obavljanje sudijske funkcije u istom ili drugom sudu (čl. 147. st. 3), o razlozima za razrešenje od dužnosti predsednika suda, o razlozima za razrešenje sudija i o postupku, osnovama i razlozima za prestanak sudijske funkcije (čl. 148. st. 1), i o nespojivosti sudijske funkcije (čl. 152. st. 2). Ustavom se ipak propisuje i deo procedure za razrešenje (odluku donosi Visoki savet sudstva; razrešeni sudija ima pravo žalbe Ustavnom sudu), i dva razloga za prestanak sudijske funkcije (zahtev sudije i izostanak izbora na stalnu funkciju).

ZAKONSKA I PODZAKONSKA RAZRADA USTAVNIH NORMI

Zakon o sudijama² i Zakon o uređenju sudova³ ne regulišu na istovetan način jedan deo iste materije, ni međusobno, niti u odnosu na Ustav.

U Zakonu o sudijama, kada je reč o načelu nezavisnosti, primena opštih akata nije, kao u čl. 142. st. 1. Ustava, data pod uslovom da „je predviđeno zakonom”, nego bezuslovno. U opšte akte svrstani su i zakoni, pa formulacija u čl. 1. ovog zakona glasi: „Sudija sudi i presuđuje na osnovu Ustava, zakona i drugih opštih akata, potvrđenih međunarodnih ugovora, opšteprihvaćenih pravila međunarodnog prava.” Naprotiv, u čl. 1. st. 2. Zakona o uređenju sudova formulacija je ista kao i u Ustavu.

² Zakon o sudijama, *Službeni glasnik RS*, br. 116/2008, 58/2009 – odluka US, 104/2009, 101/2010, 8/2012 – odluka US, 121/2012, 124/2012 – odluka US, 101/2013, 111/2014 – odluka US, 117/2014, 40/2015, 63/2015 – odluka US, 106/2015 i 63/2016 – odluka US).

³ Zakon o uređenju sudova, *Službeni glasnik RS*, br. 116/2008, 104/2009, 101/2010, 31/2011 – dr. zakon, 78/2011 – dr. zakon, 101/2011, 101/2013, 106/2015, 40/2015 – dr. zakon i 13/2016.

Za razliku od Ustava koji se ograničava na zabranu uticaja na sudiju, Zakon o uređenju sudova, sasvim opravdano, u čl. 6. zabranjuje svaki uticaj na sud i na učesnike u postupku.⁴

Ustav ne sadrži garanciju nepristrasnosti koju pruža aleatorno, kontingencijalno ili strogo formalno određivanje sudećeg sudije. Zbog toga je u čl. 5. Zakona o uređenju sudova propisano da se sudija koji sudi određuje nezavisno od toga ko su stranke i kakve su okolnosti pravne stvari, i da samo sudska vlast može sudijama da raspoređuje predmete, po unapred utvrđenim pravilima. U čl. 24. Zakona o sudijama (uz mogućnost odstupanja i uslove za odstupanje propisane u čl. 25. istog zakona) ovo se naziva „raspodelom predmeta slučajem” i detaljnije uređuje tako da se sudiji predmeti poveravaju na osnovu rasporeda poslova u sudu, u skladu sa Sudskim poslovnikom, prema redosledu unapred utvrđenom za svaku kalendarsku godinu, isključivo na osnovu oznake i broja predmeta, i da niko nema prava da sudska veća obrazuje i predmete do deljuje mimo rasporeda poslova i redosleda prijema predmeta.

Ustav predviđa dva izuzetka od načela nepremestivosti, od kojih u prvom, kada je reč o ukidanju suda ili pretežnog dela njegove nadležnosti, upućuje na zakon, a u drugom na kategoričan način premeštanje uslovljava saglasnošću sudije i ograničava ga samo na drugi sud. Čl. 2. st. 4. Zakona o sudijama, međutim, sadrži potpuno novu mogućnost: da sudija, uz svoju saglasnost, bude upućen na rad u drugi državni organ ili ustanovu. Ova mogućnost uređena je u čl. 21. Zakona o sudijama na taj način da sudija, na predlog rukovodioca organa, odnosno institucije ili organizacije u koju se upućuje uz svoju saglasnost, po pribavljenom mišljenju predsednika svog suda i na osnovu rešenja koje donosi Visoki savet sudstva, može biti upućen, radi obavljanja stručnih poslova, u Visoki savet sudstva, ministarstvo nadležno za pravosuđe, instituciju nadležnu za obuku u pravosuđu i međunarodnu organizaciju u oblasti pravosuđa. Upućivanje može trajati najduže tri godine. Istom odredbom propisano je da za vreme upućivanja Visoki savet sudstva može, mada ne mora, osloboditi sudiju vršenja sudijske funkcije, izuzev ako je upućen na rad u ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa kada je oslobađanje obavezno. U čl. 19. st. 3. Zakona o sudijama propisano je da ukidanje pretežnog dela nadležnosti postoji kada je zbog promene stvarne nadležnosti, usled osnivanja novog suda, ili zbog promene područja nadležnosti suda, izmenjen potreban broj sudija u sudu.

Stalnost sudijske funkcije, u čl. 12. st. 1. Zakona o sudijama propisana je deskriptivno i bez ikakvih ograda u pogledu trajanja: „Sudijska funkcija traje neprekidno od prvog izbora za sudiju do navršenja radnog veka.” Sve ovo,

⁴ Odredba čl. 6. Zakona o uređenju sudova glasi: „Radi čuvanja autoriteta i nepristrasnosti suda zabranjeno je korišćenje javnog položaja i javno istupanje kojim se utiče na tok i ishod sudskog postupka. Zabranjen je svaki drugi uticaj na sud i pritisak na učesnike u postupku.”

međutim, opovrgnuto je u st. 3. istog člana odredbom koja je identična odredbi čl. 146. st. 2. Ustava: „Izuzetno, lice koje se prvi put bira za sudiju, bira se na tri godine.” Ipak, normativni i logički nivo postavki sadržanih u ustavnoj i zakonskoj odredbi nije identičan. Odredba čl. 146. st. 1. Ustava načelne je prirode i odnosi se na stalnost kao opštu kategoriju. Odredba čl. 12. st. 1. Zakona o sudijama poseban je propis u kome se stalnost ne pominje, nego se posebno, apodiktički i u apsolutnom obimu određuje trajanje sudijske funkcije. Od načela postoje izuzeci, a od posebne norme samo ako ona sama na njih upućuje ili ako predstavlja implikativni sud, što u Zakonu o sudijama nije slučaj. Zbog ovoga, ali i zbog razloga o kojima će u narednim redovima biti reči, s pravom se može postaviti pitanje da li se stalnost sudijske funkcije može smatrati tzv. ustavnom fasadom koja, kako kaže K. J. Fridrih, nije u stanju da garantuje proklamovano pravo, mada se ipak ne može poreći njegovo formalno postojanje.⁵

U čl. 7. Zakona o sudijama propisano je pravo sudija da se udružuju u strukovna udruženja radi zaštite svojih interesa i očuvanja nezavisnosti i samostalnosti u radu, i da je dopušteno da u aktivnostima takvog udruženja učestvuju u toku radnog vremena, pod uslovom da ne remete rad u sudu. U čl. 30. istog zakona propisuje se da su sa sudijskom funkcijom nespojive i druge službe, poslovi i postupci koji su oprečni dostojanstvu i nezavisnosti sudije ili štete ugledu suda, da o tome koji su to postupci odlučuje Visoki savet sudstva na osnovu Etičkog kodeksa, da se sudija ne može baviti bilo kojim javnim ili privatnim plaćenim poslom, niti pružati pravne usluge i davati pravne savete uz naknadu, da ne može biti na funkcijama u organima koji donose propise i organima izvršne vlasti, javnim službama i organima pokrajinske autonomije i jedinica lokalne samouprave, ali da se van radnog vremena, bez posebnog odobrenja, može uz naknadu baviti nastavnom i naučnom delatnošću i da izuzetno, na osnovu odluke Visokog saveta sudstva i u skladu sa posebnim zakonom, može biti član organa upravljanja institucije nadležne za obuku u pravosuđu, a po odobrenju predsednika suda može u toku radnog vremena učestvovati u radu stručnih tela obrazovanih u skladu sa posebnim propisima i radnih grupa za izradu zakona i drugih akata, kao i da na osnovu odluke Visokog saveta sudstva i uz pribavljeno mišljenje predsednika suda može biti upućen na studijsko, odnosno drugo stručno putovanje u inostranstvo.

Ustavom propisana zabrana političkog delovanja u Zakonu o sudijama precizirana je tako da sudija ne može biti član političke stranke, niti politički delovati na drugi način.

⁵ Cf.: Karl Joakim Fridrih, *Konstitucionalizam (ograničavanje i kontrola vlasti)*, CID, Podgorica, 1996, 60.

Etički kodeks sudija⁶ slobodu udruživanja određuje na treći način:

„Radi zaštite svojih interesa i očuvanja svoje samostalnosti i nezavisnosti, sudije imaju pravo da se udružuju.

Primena: Sudija može biti član strukovnog udruženja ili drugih organizacija i učestvovati u njihovom radu, koje će, radi zaštite i podizanja ugleda sudijske profesije, zastupati njihove interese i štititi nezavisnost i položaj sudijske funkcije” (tačka 6.1).

Formulacija iz Etičkog kodeksa najbliža je onoj iz tačaka 8. i 9. Osnovnih načela nezavisnosti sudstva,⁷ koje glase:

„U skladu sa Univerzalnom deklaracijom o ljudskim pravima, sudije, kao i drugi građani, uživaju slobodu izražavanja, uverenja, udruživanja i okupljanja, pod uslovom, ipak, da se u ostvarivanju tih prava uvek ponašaju tako da čuvaju dostojanstvo svog poziva i nepristrasnost i nezavisnost sudstva.

Sudije mogu da osnivaju udruženja sudija ili druge organizacije i da stupaju u njih da bi branili svoje interese, unapređivali profesionalno obrazovanje i štitili nezavisnost sudstva.”

Nacionalna strategija reforme pravosuđa za period 2013–2018. godine⁸ u prvi plan ciljeva reforme stavlja poboljšanje kvaliteta i efikasnosti pravde, i jačanje nezavisnosti i odgovornosti pravosuđa. U ključnim načelima i prioritetima na prvom mestu je nezavisnost, negativno definisana kao odlika pravosudnog sistema u kome su pravosudne institucije i nosioci pravosudnih funkcija u svom radu oslobođeni svakog neprimerenog/nedozvoljenog uticaja i pritiska koji bi ometali ostvarivanje pravde, bez obzira na njihov izvor. U vezi s tim je, premda se ta veza izričito ne naglašava, istaknuta i potreba za izmenom ustavnog okvira koja bi se sastojala u isključenju Narodne skupštine iz procesa izbora predsednika sudova, sudija, javnih tužilaca i zamenika javnih tužilaca, i članova Visokog saveta sudstva i Državnog veća tužilaca, u pravcu isključenja predstavnika zakonodavne i izvršne vlasti iz članstva u ovim telima, ali uvođenja pravosudne akademije kao obaveznog uslova za prvi izbor na sudijsku i tužilačku funkciju.

Položaj sudije nesumnjivo zavisi od načina izbora, merila za vrednovanje njegovog rada i za napredovanje u službi, uslova za rad i razloga za razrešenje.

U Nacionalnoj strategiji se, takođe, konstatuje da su nejasni standardi izbora, opoziva, rezultata rada i napredovanja za sudije, što za posledicu ima nejednaku delotvornost pravosudnih organa i smanjenje poverenja javnosti u sudijsku profesiju.

⁶ Etički kodeks sudija, *Službeni glasnik RS*, br. 96/2010 od 18. 12. 2010. godine.

⁷ Osnovna načela o nezavisnosti sudstva usvojena su na VII Kongresu Ujedinjenih nacija posvećenom sprečavanju kriminala i postupanju prema prestupnicima (Milano, od 26. avgusta do 6. septembra 1985. godine).

⁸ Nacionalna strategija reforme pravosuđa za period 2013–2018. godine doneta je u Narodnoj skupštini 1. jula 2013. godine.

Visoki savet sudstva doneo je Pravilnik o kriterijumima, merilima, postupku i organima za vrednovanje rada sudija i predsednika sudova⁹ koji je me-njan i dopunjavan 8. maja 2015. godine i 27. januara 2016. godine. Društvo sudija Srbije stavilo je na Pravilnik brojne primedbe. U Analizi Društva sudija, između ostalog, ukazuje se: da su, suprotno čl. 196. Ustava i čl. 32. st. 3. Za-kona o sudijama, izveštaji o radu sudija zasnovani na više pravnih akata od kojih neki nisu objavljeni u *Službenom glasniku RS*, da Pravilnik ne prepoznaje specifičnosti materije u kojoj svaki sudija pojedinačno postupa, niti nejednako opterećenje suda obimom posla, da se kvalitet rada izražava putem neodgova-rajućih i kvantitativnih indikatora od kojih neki čak ne zavise od rada samog sudije, da broj ukinutih i preinačenih odluka ne mora nužno da odražava kva-litet rada sudije, da nisu dovoljno pouzdani faktori za vrednovanje, jer zavise od tela koje ocenjuje, stepena nepristrasnosti, izvora podataka, uniformnosti u ocenjivanju i sposobnosti za donošenje objektivne ocene.¹⁰

U čl. 32. st. 2. i 3. Zakona o sudijama propisano je da vrednovanje, koje je osnov za izbor, obaveznu obuku i razrešenje, obuhvata sve aspekte sudij-skog posla, odnosno poslova predsednika, i da se vrši na osnovu javno obja-vljenih, objektivnih i jedinstvenih kriterijuma i merila, u jedinstvenom postup-ku u kome je obezbeđeno učešće sudije, odnosno predsednika suda čiji se rad vrednuje.

KRITIKA I PREPORUKE

Polazeći od intencije sadržane u Evropskoj povelji o zakonu za sudije¹¹ da se u svakoj evropskoj državi osnovna načela zakona za sudije utvrđuju unutrašnjim propisima na najvišem nivou, ali i od standarda Venecijanske komisije da bi osnovni principi o nezavisnosti sudstva trebalo da budu predviđeni Ustavom,¹² smatramo neophodnim da se određene odredbe Ustava izmene i dopune u skladu sa preporukama koje slede.

U **čl. 4.** odnos između 3. i 4. st. nije određen dovoljno jasno i na sistemski koherentan način.¹³ Ravnoteža i međusobna kontrola sve tri vlasti podrazume-

⁹ *Službeni glasnik RS*, br. 81/2014. od 1. avgusta 2014. godine.

¹⁰ Društvo sudija Srbije, *Analiza jednogodišnje primene Pravilnika o kriterijumima, meri-lima, postupku i organima za vrednovanje rada sudija i predsednika sudova*, br. 26/16 od 14. 9. 2016. godine.

¹¹ Evropska povelja o zakonu za sudije usvojena je na multilateralnom sastanku o zakonu za sudije u Evropi, koji je organizovao Savjet Evrope od 8. do 10. jula 1998. godine.

¹² Venecijanska komisija, CDL-AD (2010)004 od 16. 03. 2010. godine.

¹³ O ovoj i drugim nedorečenostima, protivrečnostima i terminološkim neujednačenostima u Ustavu videti: Marijana Pajvančić, *Komentar Ustava Republike Srbije*, KAS, Beograd, 2008.

vaju njihovu uzajamnu izjednačenost i pravo svake od njih da ravnopravno i neograničeno nadzire druge dve. U 4. stavu, međutim, naglašava se da je sudska vlast nezavisna, što bi trebalo da znači da se ona izuzima od prethodno proklamovane ekvipolencije. U ovom slučaju ravnotežu ne bi trebalo shvatiti kao jednaku snagu, interferenciju i poziciju, već kao srazmernost i prikladnu uravnoteženost različitih nadležnosti i prava. Međusobna kontrola, međutim, već izražava pretenziju na uplitanje, supremaciju i reviziju! Nezavisnost sudske vlasti to svakako ne dopušta. Protivrečnost je samo delimično otklonjena u čl. 145. st. 3. i 4. („Sudske odluke su obavezne za sve i ne mogu biti predmet vansudske kontrole. Sudsku odluku može preispitati samo nadležni sud, u zakonom propisanom postupku”) jer, kao što ćemo videti, ostaje otvoreno pitanje na šta se odnosi pojam „vansudske kontrole”.

U **čl. 29. st. 2.** propisana je savremena varijanta *Habeas Corpus* akta. Time se naglašava odlučujuća uloga suda u pravima lica lišenog slobode. Nedostaje odredba kojom bi bilo predviđeno da isključivo sud odlučuje o opravdanosti lišenja slobode i o tome da li će lice lišeno slobode biti pušteno na slobodu ili će protiv njega biti određen ili produžen pritvor. I ne samo to! U istrazi, koju pokreće i vodi javni tužilac, isključivo sudu pripada pravo da odlučuje i o drugim pitanjima koja se tiču osnovnih ljudskih sloboda i prava (na primer: pretresanje, zabrana prilaženja, zabrana napuštanja stana, jemstvo, posebne dokazne radnje).

U vezi sa odredbom **čl. 32. st. 3.** potrebno je podsetiti da su od prava na javno suđenje predviđeni izuzeci koji su taksativno nabrojani: zaštita interesa nacionalne bezbednosti, javnog reda i morala u demokratskom društvu, maloletnika ili privatnosti učesnika u postupku, u skladu sa zakonom. U čl. 142. st. 3. Ustava, međutim, navedeno je da se javnost raspravljanja pred sudom može ograničiti samo u skladu sa Ustavom. U čl. 7. Zakona o uređenju sudova data je treća formulacija: „Raspravljanje pred sudom je javno i može se ograničiti samo zakonom, u skladu sa Ustavom”. Otuda je, na primer, u Zakoniku o krivičnom postupku javnost moguće isključiti i iz „drugih opravdanih interesa u demokratskom društvu”, dok su „okolnosti demokratskog društva” izostavljene kod zaštite javnog reda i morala (čl. 363. ZKP).

Takođe, sa pojmom „osnovanost sumnje” nije u skladu Zakonik o krivičnom postupku koji propisuje da sud, ispitujući optužnicu, odlučuje o opravdanosti sumnje (čl. 338. ZKP), kao najvišem stepenu gradacije u nivoima procesne verovatnosti, dok o osnovima sumnje, a ne o njenoj osnovanosti, odlučuje javni tužilac kada se krivični postupak pokreće donošenjem naredbe o sprovođenju istrage (čl. 7. tačka 1, čl. 296. st. 1. ZKP). Podrazumeva se da se pokretanje postupka koje zavisi od „osnovanosti sumnje”, kao i odlučivanje o optužbama, odnosi na kaznene postupke, mada to u ovoj odredbi Ustava nije rečeno. Sud donosi samo jednu odluku o pokretanju krivičnog postupka za koju uslov

jeste osnovana sumnja, a to je rešenje o određivanju pritvora pre podnošenja optužnog predloga u skraćenom postupku (čl. 7. tačka 3. u vezi sa čl. 498. st. 2. ZKP). U krivičnom postupku sud odlučuje o svim ograničenjima prava i slobode okrivljenog: nadzoru i obustavljanju sumnjive transakcije, privremenom oduzimanju sredstava koja su predmet takve transakcije, pretresanju, zabrani prilaženja, sastajanja i komuniciranja sa određenim licem, zabrani napuštanja boravišta ili stana, jemstvu, pritvoru, privremenom uskraćivanju ili ograničavanju prava pritvorenika da koristi štampu, prima posete ili prima i šalje pisma, gotovo svim posebnim dokaznim radnjama. Mada nijedna od ovih mera nije pokretanje postupka niti odlučivanje o optužbi, potrebno je u Ustavu odrediti da je načelno za takva ograničenja, u skladu sa zakonom, ovlašćen jedino sud.

Odredba **čl. 142.** je tematski, po predmetima koje obrađuje, heterogena. Načelo nezavisnosti i samostalnosti nije u neposrednoj smisaonoj i funkcionalnoj vezi sa načelom javnosti i zbornosti. Osim toga, deo odredbe koji se odnosi na domašaj načela legaliteta nije usklađen sa osnovnim načelom koje nosi neodgovarajući naslov „međunarodni odnosi”, a određuje da su opšteprihvaćena pravila međunarodnog prava i potvrđeni međunarodni ugovori sastavni deo pravnog poretka, uz uslov da potvrđeni međunarodni ugovori moraju biti u skladu sa Ustavom (čl. 16). Nije u saglasnosti ni sa uvodnom odredbom drugog dela Ustava u kojoj se normira da se ljudska i manjinska prava zajemčena Ustavom neposredno primenjuju i da se, bez ikakve ograde, Ustavom jemče i neposredno primenjuju ljudska i manjinska prava zajemčena opšteprihvaćenim pravilima međunarodnog prava, potvrđenim međunarodnim ugovorima i zakonima (čl. 18). U ta prava, kao što smo videli spada i pravo na pravično suđenje, sa svim svojim konstitutivnim odlikama u pogledu nezavisnosti i nepristrasnosti (čl. 32).

Nisu date ni okvirne garancije samostalnosti i nezavisnosti, jer ispred nabranja izvora prava i pravnih instrumenata na osnovu kojih sudovi sude, nema rečce „samo” koja bi u svojoj priloškoj službi isključila bilo kakav drugi pravni izvor suđenja. Takođe, nema odredbe o zabrani uticaja na sud.

Deo rečenice „kada je to predviđeno zakonom” nije gramatički jasno formulisan, jer se ne zna, osim po sistematskom tumačenju, da li se ovaj uslov odnosi jedino na opšte akte, ili, što bi svakako bilo apsurdno, i na Ustav i zakon.

Već smo pomenuli da odredbe čl. 32. st. 3. i čl. 142. st. 3. nisu međusobno usklađene.

U **čl. 142. ili u posebnom članu** neophodno je naglasiti puni sadržaj nezavisnosti i razliku između spoljašnje i unutrašnje nezavisnosti. Osnovna načela nezavisnosti sudstva nalažu da nezavisnost sudova bude zajemčena od države i zaštićena Ustavom i zakonom, da sudovi sude bez ikakvih ograničenja, nedostojnih uticaja, pritiska, pretnji ili uplitanja, posrednih ili neposrednih, bilo od koga i iz bilo kog razloga i da ne sme biti nikakvog neodgovaraju-

ćeg i neopravdanog uplitanja u sudski postupak (načela 1, 2 i 4). Preporuka CM/Rec(2010)12 Komiteta ministara Saveta Evrope državama članicama o sudijama: nezavisnost, delotvornost i odgovornosti¹⁴ naglašava razliku između spoljašnje i unutrašnje nezavisnosti, nalazeći da spoljna nezavisnost sudija nije prerogativ ili privilegija data u sopstvenom interesu sudija, već u interesu vladavine prava i lica koja traže i očekuju nepristrasnu pravdu, i da bi nezavisnost sudija trebalo posmatrati kao jemstvo slobode, poštovanja ljudskih prava i nepristrasne primene zakona. Nepristrasnost i nezavisnost sudija je od suštinske važnosti za garantovanje ravnopravnosti stranaka pred sudovima (tačka 11). Načelo unutrašnje sudske nezavisnosti označava nezavisnost svakog pojedinog sudije u vođenja sudskog postupka. Pri donošenju odluka sudije treba da budu nezavisne i nepristrasne i sposobne da deluju bez ikakvih ograničenja, neprimerenih uticaja, pritisaka, pretnji ili mešanja, neposrednih ili posrednih, od strane bilo kog organa, uključujući i organe unutar pravosuđa. Instanciona struktura pravosuđa ne bi trebalo da podriva individualnu nezavisnost, a viši sudovi ne bi trebalo sudijama da daju uputstva o tome kakvu presudu treba da izreknu u pojedinim slučajevima, osim kod preliminarnih odluka ili prilikom odlučivanja o pravnim lekovima, u skladu sa zakonom. Takođe, dodeljivanje predmeta u okviru suda trebalo bi da sledi objektivne i unapred utvrđene kriterijume da bi se zaštitilo pravo na nezavisnog i nepristrasnog sudiju. Na to ne bi smele da utiču želje stranaka niti bilo koga ko je iz ma kog razloga zainteresovan za ishod postupka (tačke 22–24).

U odredbama **čl. 145. st. 3. i 4.** nije naglašena razlika između redovnih sudova kao činilaca sudske vlasti, o kojima je jedino i reč u tački 7. V dela Ustava koji govori o uređenju vlasti, i Ustavnog suda koji je predmet VI dela Ustava, izvan je sudske vlasti i predstavlja samostalan i nezavisan državni organ koji ipak ima pravo da, u okviru odlučivanja o ustavnoj žalbi, pod određenim uslovima (kad su iscrpljena ili nisu predviđena druga pravna sredstva i kad se radi o povredi ljudskih ili manjinskih prava i sloboda zajemčenih ustavom) rešava o pojedinačnim aktima ili radnjama državnih organa, iz kojih sudovi nisu izuzeti (čl. 170. Ustava, čl. 82. Zakona o Ustavnom sudu). Ustavni sud može poništiti pojedinačni akt, zabraniti dalje vršenje radnje ili odrediti preduzimanje druge mere ili radnje kojom se otklanjaju štetne posledice utvrđene povrede ili uskraćivanja zajemčenih prava i sloboda i odrediti način pravičnog zadovoljenja podnosioca (čl. 89. st. 2. Zakona o Ustavnom sudu). Iz izvora prava ovde su izostavljena opšteprihvaćena pravila međunarodnog prava (čl. 16, 18, 142).

¹⁴ Usvojena od strane Komiteta ministara 17. novembra 2010. godine na 1098. sastanku zamenika ministara.

Odredbom **čl. 146.** proklamuje se stalnost sudijske funkcije i izuzetak od ovog načela za lica koja se prvi put biraju za sudiju sa ograničenim mandatom od tri godine. Izuzetak je postavljen disjunktivno u odnosu na načelo stalnosti. Štaviše, on je suprotan i načelu nezavisnosti. U prve tri godine rada, koje su ključne za psihološko kondicioniranje sudije i formiranje njegovog profesionalnog habitusa, on će provesti u neizvesnosti sa ozbiljnom opasnošću da zainteresovanost za dobru ocenu nadvlada dužnost da sačuva svoju autonomiju. Takav sudija će, pre svega, izgubiti internu nezavisnost, koja se, u skladu sa odredbom čl. 22. Zakona o sudijama, ispoljava u slobodi zastupanja svog shvatanja, utvrđivanja činjenica i primene prava, u svemu o čemu odlučuje, i u tome da nije dužan da ikome, pa ni drugim sudijama i predsedniku suda, objašnjava svoja pravna shvatanja i utvrđeno činjenično stanje, izuzev u obrazloženju odluke ili kad to zakon posebno nalaže. Poseban hendikep je i činjenica da je njegov prvi izbor bio u rukama prononsiranog političkog organa, kakav je Narodna skupština, u kome odlučujuću reč ima većina koja formira i izvršnu vlast. Zbog toga bi ograničenje mandata za lica koje se prvi put bira na sudijsku funkciju svakako trebalo izostaviti.

U skladu sa Nacionalnom strategijom kojom se propagira uvođenje pravosudne akademije kao obaveznog uslova za prvi izbor na sudijsku i tužilačku funkciju, može se očekivati nastojanje da se u tom pravcu dopuni **čl. 147.** Ova postavka Nacionalne strategije, a pogotovo sugestije za shodnu promenu Ustava, naišli su na opravdanu kritiku. Radna grupa za izradu analize izmene ustavnog okvira ocenila je da Pravosudna akademija ne bi trebalo da postane ustavna kategorija, a da pohađanje akademije, kao uslov za prvi izbor, može biti strateški cilj ostvariv tek posle temeljne reforme koncepcije ove ustanove.¹⁵ Društvo sudija zauzelo je daleko oštriji stav nalazeći da Akademija, selekcijom polaznika u nedovoljno kontrolisanom i transparentnom postupku, može postati skriveni ali efikasni kanal političkog uticaja na sudstvo, koji bi vlast uspostavila upravo zbog toga što će ustavnim izmenama morati da se odrekne i prvog izbora sudija i svog učešća u Visokom savetu sudstva, pa „političari u Srbiji, potpomognuti šablonskim postupanjem EU-krata i njihovim nedovoljnim razumevanjem domaćih okolnosti, sa posebnim žarom istrajavaju u nameri da još uvek nejaka Akademija postane jedini ili barem dominantan način izbora mladih pravnika za sudije”.¹⁶

¹⁵ *Pravna analiza ustavnog okvira o pravosuđu u Republici Srbiji.* Ovome u prilog ide i Odluka Ustavnog suda br. IUz-497/2011 od 6. 02. 2014. godine (*Službeni glasnik RS* br. 32/2014. od 20. 03. 2014) o neustavnosti odredaba čl. 40. st. 8, 9. i 11. Zakona o Pravosudnoj akademiji.

¹⁶ Akt Društva sudija br. 51/17 od 25. 08. 2017. godine pod nazivom *Zapažanja o predloženim rešenjima i predlozi rešenja za izmenu Ustava Republike Srbije.* Slično i Dragana Boljević u članku: *Političari traže način za nastavak uticaja na pravosuđe,* *Danas,* 2. 08. 2017.

Izbor sudije u viši sud trebalo bi da zavisi od vrednovanju kvaliteta njegovog sudijskog rada na osnovu javnih, objektivnih, sveobuhvatnih i jedinstvenih kriterijuma koje donosi Visoki savet sudstva.

U **čl. 149.** nedostaje odredba o potčinjenosti sudije i drugim Ustavom priznatim izvorima prava: potvrđenim međunarodnim ugovorima i opšteprihvaćenim pravilima međunarodnog prava. Takođe, potrebno je pomenuti i nezavisnost suda i zabranu uticaja na sud, budući da se većina poruka javnih ličnosti, koje se mogu smatrati nedozvoljenim uplitanjem ili pritiskom, ne odnosi na određene sudije, već na sud u celini, ili čak na pravosuđe u najširem značenju ovog pojma.

U **čl. 150.** Ustava trebalo bi omogućiti rešenja iz čl. 2, 21. i 30. Zakona o sudijama, ali izričito naglastiti da je isključeno upućivanje u bilo kakav organ ili telo zakonodavne ili izvršne vlasti. U suprotnom slučaju došlo bi do konfuzije u podeli vlasti, do narušavanja nezavisnosti sudije i do flagrantnog narušavanja poverenja u njegovu nezavisnost i nepristrasnost (čl. 3. Zakona o sudijama). Bez obzira na to što je u čl. 21. Zakona o sudijama propisano da do upućivanja dolazi samo „radi obavljanja stručnih poslova”, nema nikakve sumnje da bi takvi poslovi doveli sudiju u podređen položaj u hijerarhijskoj strukturi zakonodavnog ili izvršnog organa, kompromitovali pretpostavku o njegovoj objektivnosti i ostavili trajne tragove na njegov dalji rad u sudu. Evropska povelja o zakonu za sudije nalaže da se isključe sve odredbe i svi postupci koji bi vodili umanjenu poverenja u očekivanu stručnost, nezavisnost i nepristrasnost sudija (tačka 1.1).

Odredba **čl. 151. st. 2.**¹⁷ suprotna je odredbi čl. 34. st. 3. Ustava. Ako je postupak samo pokrenut, ne može se govoriti o učinjenom krivičnom delu, odnosno o sudiji kao učiniocu krivičnog dela, nego o krivičnom delu koje mu se stavlja na teret. U suprotnom, sam Ustav bi u ovakvim slučajevima eksplicitno kršio pretpostavku nevinosti. U više predmeta naš Ustavni sud i Evropski sud za ljudska prava izrazili su stav da je pretpostavka nevinosti povređena kada se na štetu okrivljenog uzima u obzir i krivično delo zbog koga je postupak u toku.¹⁸

U odredbi **čl. 152.** pribegava se negativnom određenju nespojivosti, a njen blanketni deo (st. 2)¹⁹ takođe upućuje da se zakonom uredi šta je nespojivo, ali ne i šta jeste spojivo sa sudijskom funkcijom. Ne bi smelo biti zanemareno deveto načelo Osnovnih načela nezavisnosti sudstva kojim se sudijama dopušta

¹⁷ „Sudija ne može biti lišen slobode u postupku pokrenutom zbog krivičnog dela učinjenog u obavljanju sudijske funkcije bez odobrenja Visokog saveta sudstva.”

¹⁸ Evropski sud za ljudska prava, Matijašević protiv Srbije, 23037/04 od 19. septembra 2006. godine; Ustavni sud Srbije, UŽ-4660/10 od 13. juna 2012. godine.

¹⁹ „Zakonom se uređuje koje su druge funkcije, poslovi ili privatni interesi nespojivi sa sudijskom funkcijom.”

da osnivaju udruženja sudija, ali i druge organizacije, i da budu njihovi članovi da bi branili svoje interese, unapređivali profesionalno obrazovanje i štitili nezavisnost sudstva. Preporuka CM/Rec(2010)12 Komiteta ministara ide u istom pravcu kada daje sudijama slobodu da formiraju i ulaze u profesionalne organizacije s ciljem da čuvaju svoju nezavisnost, štite svoje interese i unapređuju vladavinu prava (tačka 25). Evropskom poveljom o zakonu za sudije daje se sudijama pravo da slobodno obavljaju delatnosti van svog sudijskog mandata, uključujući one koje su otelotvorenje njihovih prava kao građana. Ova sloboda se ne sme ograničavati, osim ukoliko su te delatnosti nespojive s poverenjem u sudiju, odnosno njegovu/njenu nepristrasnost i nezavisnost ili njegovu/njenu obavezu da u predmetima postupa pažljivo i u razumnom roku. Obavljanje vanskudijske delatnosti koja donosi prihod, osim literarne ili umetničke, mora se odobriti unapred u skladu sa zakonskim uslovima (tač. 4.2).

U **posebnoj odredbi** Ustava trebalo bi, na način propisan odredbama čl. 3. i 4. Zakona o sudijama, načelno označiti da je sudija dužan da čuva dostojanstvo sudijske funkcije i da ima pravo na platu u skladu sa tim dostojanstvom, koja je jedna od garancija njegove nezavisnosti i materijalne sigurnosti. U uslove za rad sudija potrebno je uključiti, pored formalnih i finansijskih, društvene prilike i politički kontekst. Ovo poslednje u neposrednoj je vezi sa mogućnošću uticaja i podložnošću uticajima. U poslednjem izveštaju Evropske komisije o Srbiji za 2016. godinu (novembar 2016) navodi se da politički uticaji na policiju, sudije i tužioce ilustruju česti komentari političara o istragama koje su u toku i o odlukama suda, i da curenje informacija o istragama, uz nepoštovanje pretpostavke nevinosti, predstavlja razlog za ozbiljnu zabrinutost. Napominje se da politički uticaj na imenovanja u pravosuđu ostaje problem koji treba rešiti.

Najzad, pod uslovom da se V delu Ustava sadašnji naziv „Uređenje vlasti” promeni u naziv „Državno uređenje” ili neki drugi naziv koji se ne bi odnosio samo na vlast, u njega bi, kao što je, na primer, učinjeno u Ustavu Slovenije,²⁰ mogla biti uneta posebna odredba o **advokaturi i javnom beležništvu**, pri čemu bi advokatura bila označena kao samostalna i nezavisna služba u pružanju pravne pomoći, koja predstavlja jedan od činilaca pravosuđa (shvaćenog u najširem značenju ovog pojma koji se odnosi na sudske i javnotužilačke postupke, ali i one upravne postupke koji su u neposrednoj vezi sa radom sudova i javnih tužilaštava). Potreba za ovakvom zaštitom zasniva se na sve izraženijim tendencijama da se advokatura svrsta u usluge, otvori za tržišnu konkurenciju i poveri širokom krugu aspiranata koji nemaju njene prerogative.

²⁰ Član 137. Ustava Republike Slovenije, čiji je rubrum „odvetništvo in notarijat”, glasi: „Odvetništvo je kot del pravosodja samostojna in neodvisna služba, ki jo ureja zakon. Notariat je javna služba, ki jo ureja zakon.”

**STATUS OF COURTS AND JUDGES
IN THE UPCOMING CHANGES OF THE CONSTITUTION**

Slobodan Beljanski
Attorney at law in Novi Sad

S u m m a r y

In the introduction, the author presents the existing constitutional solutions of the judicial power in Serbia and their implementation in laws and bylaws. In the second part, the author criticizes particular norms and presents the proposals for removal of their controversy, gaps and inadequate postulates. He proposes more precise determination of the principle of separation of powers, but also more clear and complete regulation of the provisions related to the authorities of the court in the investigation, publicity of proceedings, continuity and exclusivity of the position of judge and other factors that impact independence of court and prevention of political influence on the court. The author stands for the elimination of the time limitation for the first election for the judge, for the abandoning of the idea of legal academy as a precondition for election of judges and for the stronger protection of the legal practice as a constitutional category and one of the factors of justice.

Keywords: Constitution, court, judge, independence, human rights, legal practice

Др Горан П. Илић,
редовни професор Правног факултета
Универзитета у Београду и судија Уставног суда

ЗАПАЖАЊА О УРЕЂЕЊУ СУДИЈСКЕ ФУНКЦИЈЕ

САЖЕТАК: У раду су анализиране уставне одредбе које се односе на избор, трајање и окончање функције судије. Приликом разматрања основних питања која се постављају у вези с наведеном проблематиком, вођено је рачуна о одговарајућим међународним стандардима и документима који се односе на услове под којима се може вршити судијска функција. Аутор сматра да утицај и овлашћења која има извршна и законодавна власт суштински доводи у питање уставом прокламовану независност суда и судија. Поред тога, начело сталности судијске функције у значајној мери је ослабљено због увођења трогодишњег пробног периода на који се бира лице које први пут врши судијску функцију. Аутор критички анализира и уставне одредбе које, за разлику од претходног уставног решења, овлашћују законодавца да предвиди услове за престанак судијске функције. У раду је размотрен и положај судије-поротника и изнето је мишљење да судска већа треба да буду сачињена искључиво од професионалних судија. На крају, али не мање важно, аутор указује у ком правцу би било неопходно изменити уставне одредбе како би судијска функција постала независна, самостална и стална.

Кључне речи: суд, судија, функција, независност, сталност, избор, мандат, престанак функције, разрешење

У Републици Србији судска власт је уређена у складу с одговарајућим уставним начелима. Једно од најважнијих, садржано у чл. 142. ст. 1. Устава Републике Србије,¹ јесте начело о *независности суда*.² Његов значај је, поред осталог, у томе што се оно може посматрати и у светлу независности судије која зависи пре свега од начина избора судије, трајања мандата и престанка његове функције. Судијској независности значајно доприноси и начело *сталности судијске функције*. Изузетак од тога постоји у погледу лица које се први пут бира за судију, будући да оно врши судијску функцију три године (чл. 146. Устава РС).

С тим у вези, у домаћој доктрини преовлађује мишљење³ да је уставни положај судија погоршан доношењем важећег Устава РС. Такав закључак се изводи из чињенице да је, за разлику од Устава Републике Србије из 1990. године⁴ који је јемчио сталност судијске функције у апсолутном виду (чл. 101. ст. 1. Устава РС/90), одредбом чл. 146. Устава РС прокламована сталност судијске функције, али је предвиђен и изузетак од овог правила за лице које се први пут бира за судију када се избор врши на период од три године. Поред тога, док је Устав из 1990. године прописивао да судији престаје функција кад то сам затражи или кад испуни услове за старосну пензију утврђене законом, а да судија може бити разрешен ду-

¹ Устав Републике Србије – Устав РС, *Службени гласник РС*, бр. 98/06.

² Иако начело *материјалне сигурности* представља посебно важну гаранцију и заштиту независности суда и судија, оно у Уставу није регулисано. Реч је о једном од међународних стандарда који гарантују и штите независност суда и судија, а који укључују обавезу државе да обезбеди средства која су судству потребна за нормално одвијање функција. У компаративној уставности материјалну самосталност суда, у различитим модалитетима (нпр. законско регулисање плата судија, посебан судски буџет и др.) гарантује сам устав. Маријана Пајванчић, „Уставни положај судова у оквиру организације власти (парламент, влада, друге државне институције – уставни суд), њихови међусобни односи и принципи који их детерминишу у систему поделе власти (национални и међународни правни оквир)”, Маријана Пајванчић *et al.*, *Уставни положај судске власти – анализа и препоруке за измене*, Центар за правосудна истраживања, Организација за европску безбедност и сарадњу – Мисија у Београду, Београд, 2016, 15.

³ Ратко Марковић, „Устав Републике Србије од 2006. – критички поглед”, *Анали Правног факултета у Београду* 2/2006, 21, 22; Танасије Маринковић, „Које новине предвиђа Предлог Устава Републике Србије”, *Српска правна ревија* 5/2006, 51; Маријана Пајванчић, *Коментар Устава Републике Србије*, Фондација Конрад Аденауер, Београд, 2009, 188, 189; Маријана Пајванчић, „Уставни принципи независног судства”, *Законодавни и институционални оквир независног судства у Републици Србији* (уредници М. Лазић, И. Пејић), Правни факултет Универзитета у Нишу, Фондација Конрад Аденауер, Ниш, 2009, 32; Весна Ракић-Водинелић, *Правосудно организационо право*, Правни факултет Универзитета Унион у Београду, Службени гласник, Београд, 2012, 154; Ирена Пејић *et al.*, *Правна анализа уставног оквира о правосудју у Републици Србији – Нацрт*, Први део, (коментари чл. 146, 147. и 148. Устава РС), Београд, 2014.

⁴ Устав Републике Србије – Устав РС/90, *Службени гласник РС*, бр. 1/90.

жности само кад је осуђен за кривично дело на безусловну казну затвора од најмање шест месеци или за кажњиво дело које га чини неподобним за вршење судијске функције, кад нестручно и несавесно обавља судијску функцију или кад трајно изгуби радну способност за вршење судијске функције (чл. 101. ст. 2. и 3. Устава РС/90), важећи Устав питање престанка мандата и разрешење судије највећим делом препушта закону (чл. 148. Устава РС). Деконституционализација ових важних и изузетно осетљивих питања за положај судије утиче свакако и на положај судства као независне гране власти.

Од уставних одредаба које се односе на функцију судије треба поменути и ону која предвиђа да у суђењу, сагласно члану 142. ст. 4. Устава РС, поред судија учествују и судије-поротници, на начин утврђен законом. Међутим, законом се може прописати да у одређеним судовима и у одређеним стварима суде само судије (чл. 142. ст. 5. Устава РС).⁵

II

Када је реч о избору судија, у доктрини је изнето гледиште да одређена решења која садржи Устав РС не доприносе независности суда и судија.⁶ Наиме, Народна скупштина, на предлог Високог савета судства (чл. 147. ст. 1. Устава РС), а у оквиру својих изборних овлашћења, одлучује о избору судија (чл. 99. ст. 2. тачка 3. Устава РС) апсолутном већином гласова (чл. 105. ст. 2. тач. 12. и 13. Устава РС) и тако непосредно утиче на персонални састав суда. Уставна решења показују да Народна скупштина располаже пуним капацитетом овлашћења која укључују мериторно одлучивање о избору судија, док је квалитет овлашћења Високог савета судства ограничен само на подношење предлога на основу кога Народна скупштина бира судије приликом њиховог првог избора на овај положај. Начин избора судија у супротности је са начелом независности суда, као и

⁵ Пајванчић истиче да је у уставном систему Републике Србије прихваћен континентални тип пороте, карактеристичан, између осталог, и по томе што судије поротници учествују у суђењу (М. Пајванчић, *Коментар Устава Републике Србије*, 183, 184). Реч је о установи која потиче из немачког права, тј. о приседничком суду (das Schöffengericht) који суди у већу сачињеном од једног судије по позиву и два приседника. Приседник (der Schöffe) је грађанин који као правно необразовано лице равноправно одлучује с професионалним судијом о чињеничним и правним питањима. О настанку установе приседника у немачком праву в. Владимир Бауер, *Казнено поступовно право. Прва књига. Повиестни развој*, Загреб, 1943, 77.

⁶ Маријана Пајванчић, „Уставни положај судова у оквиру организације власти (парламент, влада, друге државне институције – уставни суд), њихови међусобни односи и принципи који их детерминшу у систему поделе власти (национални и међународни правни оквир)”, 11.

међународним стандардом садржаним у Основним начелима Уједињених нација о независности судства из 1985. године⁷ према коме начин избора судија треба да пружа заштиту од именованја из недопуштених мотива (начело 10). Поред тога, Високи савет судства не располаже пуним капацитетом права на номинавање кандидата за председника Врховног касационог суда, јер се у овај поступак укључује, поред судских тела (општа седница Врховног касационог суда) и надлежни одбор Народне скупштине (чл. 144. ст. 1. Устава РС). На тај начин законодавна власт непосредно утиче на процес номинаванја кандидата чиме се сужавају компетенције судских органа у поступку предлагања кандидата.

Приговор се упућује и уставним решењима⁸ која прописују да о избору судија, председника судова и председника Врховног касационог суда Народна скупштина одлучује у складу са Уставом (чл. 99. ст. 2. тач. 3. и чл. 105. ст. 2. тач. 12. и 13. Устава РС). О избору дела чланова Високог савета судства који се бирају, Народна скупштина пак одлучује у складу са законом (чл. 153. ст. 3. Устава РС).⁹ Такво решење није у складу са начелом независности, не само с обзиром на орган коме је поверен избор, већ и с обзиром на прописе који регулишу избор (Устав односно закон).

Завређује да буде поменуто да је у Националној стратегији реформе правосуђа за период 2013–2018. године¹⁰ у кључним начелима и приоритетима на првом месту издвојена независност, негативно дефинисана као одлика правосудног система у коме су правосудне институције и носиоци правосудних функција у свом раду ослобођени сваког непримереног/недозвољеног утицаја и притиска који би ометали остваривање правде, без обзира на њихов извор.¹¹ У вези с тим је, премда се та веза изричито не наглашава, истакнута и потреба за изменом уставног оквира која би се састојала у искључењу Народне скупштине из процеса избора председника судова, судија, јавних тужилаца и заменика јавних тужилаца, и чланова

⁷ U. N. Basic Principles on the Independence of the Judiciary (*Adopted by the Seventh United Nations Congress on the Prevention of Crime and the Treatment of Offenders held at Milan from 26 August to 6 September 1985 and endorsed by General Assembly resolutions 40/32 of 29 November 1985. and 40/146 of 13. December 1985*).

⁸ М. Пајванчић, „Уставни положај судова у оквиру организације власти (парламент, влада, друге државне институције – уставни суд), њихови међусобни односи и принципи који их детерминишу у систему поделе власти (национални и међународни правни оквир)”, 11, 12.

⁹ При томе се међу надлежностима Народне скупштине ова надлежност изричито не наводи.

¹⁰ Национална стратегија реформе правосуђа за период 2013–2018. године, *Службени гласник РС*, бр. 9/10.

¹¹ Слободан Бељански, „Положај суда и судија”, Маријана Пајванчић *et al.*, *Уставни положај судске власти – анализа и препоруке за измене*, Центар за правосудна истраживања, Организација за европску безбедност и сарадњу – Мисија у Београду, Београд, 2016, 27.

Високог савета судства и Државног већа тужилаца, у правцу искључења представника законодавне и извршне власти из чланства у овим телима, и увођење правосудне академије као обавезног услова за први избор на судијску и тужилачку функцију.

III

Сталност судијске функције прописана је у члану 146. ст. 1. Устава РС. С обзиром да је реч о једном од значајних јемстава положаја судије, разумљиво је да прописивање изузетка од начела сталности судијске функције изазива поприлично недоумица. Наиме, лицу које се први пут бира за судију мандат траје три године, након чега се под законом прописаним условима бира за стално обављање судијске функције (чл. 146. ст. 2. и чл. 147. ст. 3. Устава РС).¹²

И у међународним документима се сталност судијске функције поставља као правило, при чему се допушта и постојање изузетака. Наиме, поменута Основна начела Уједињених нација о независности судства јемче судији сталност функције до испуњења услова за старосну пензију или истека рока на који је именован или изабран (начело 12). Одступање од сталности судијске функције отвара у суштини два питања, од којих се прво односи на пробни мандат, док се друго тиче дужине мандата која ће јемчити независност судијске функције.

Када је реч о пробном мандату (што је случај с решењем садржаним у члану 146. ст. 2. Устава РС), може се рећи да се међународни стандарди развијају у супротном смеру, јер се именовање или избор судија на пробни период сматра несагласним са судијском независношћу.¹³ У том смислу је у

¹² Бељански истиче да је у члану 12. ст. 1. Закона о судијама (*Службени гласник РС*, бр. 116/08, 58/09 – одлука УС, 104/09, 101/10, 8/12 – одлука УС, 121/12, 124/12 – одлука УС, 101/13, 111/14 – одлука УС, 117/14, 40/15, 63/15 – одлука УС, 106/15 и 63/16 – одлука УС) сталност судијске функције прописана дескриптивно и без икаквих ограда у погледу трајања (*Судијска функција траје непрекидно од првог избора за судију до навршења радног века*). Све ово, међутим, оповргнуто је у члану 12. ст. 3. истог закона, одредбом која је идентична одредби чл. 146. ст. 2. Устава РС, с тим да логички ниво поставки садржаних у уставној и законској норми није идентичан. Одредба чл. 146. ст. 1. Устава РС начелне је природе и односи се на сталност као општу категорију. Одредба чл. 12. ст. 1. Закона о судијама посебан је пропис у коме се сталност не помиње, него се подробно, аподиктички и у апсолутном обиму одређује трајање судијске функције. Од начела постоје изузеци, а од посебне норме само ако она сама на њих упућује или ако представља имплицативни суд, што у Закону о судијама није случај. *Ibid.*, 25.

¹³ *Magna Carta* судија прокламује да се независност судства јемчи у погледу активности судија, а нарочито у вези с именовањем до старосне границе за пензионисање. *Magna Carta* судија (основна начела), ССЈЕ (2010)3 Завршна верзија, Стразбур, 17. децембар 2010.

ставу 3.3. Европске повеље о закону за судије из 1998. године¹⁴ истакнуто да тамо где поступак запошљавања судија захтева пробни рад, обавезно краткотрајан, или тамо где се судија запошљава на одређено време које се може продужити, одлуку да се судија не прими у стални радни однос, односно да се не продужи период именовања, може донети независан орган или се таква одлука доноси на његов предлог, препоруку, с његовом сагласношћу или на основу његовог мишљења. Имајући то у виду, Венецијанска комисија снажно препоручује да се судије по позиву именују трајно до испуњења услова за старосну пензију. Пробни период је за судије споран са становишта независности и предност треба дати системима у којима кандидати за судије немају пуна судијска овлашћења.¹⁵

Друго питање које се намеће када је реч о временски ограниченом судијском мандату односи се на дужину вршења судијске дужности која би представљала јемство да ће судија бити независан. Поједини аутори заступају гледиште, уз позивање на одређене међународне документе, да мандат не сме бити краћи од десет година да би судија уживао независност своје дужности.¹⁶ И у пракси Европског суда за људска права се као једно од мерила за оцену да ли је испуњен захтев за независним судом о којем говори одредба чл. 6. ст. 1. Европске конвенције о људским правима¹⁷ користи трајање мандата судија. При томе Европски суд за људска права није одредио који је неопходни минимум трајања судијског мандата, већ је о томе одлучивао узимајући у обзир околности конкретног случаја. Несумњиво је да дужи мандат представља могућност да услов из чл. 6. ст. 1. ЕКЉП буде испуњен.¹⁸

¹⁴ European Charter on the Statute of Judges (*Approved at a multilateral meeting organised by the Directorate of Legal Affairs of the Council of Europe in Strasbourg in July 1998*).

¹⁵ European Commission for Democracy Through Law (Venice Commission), CDL-JD(2009)001-e, *Draft Report on the Independence of the Judicial System: Part I: The Independence of Judges*, § 33.

¹⁶ В. Ракић-Водинелић, 163.

¹⁷ Закон о ратификацији Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода са додатним протоколима, уз неколико каснијих измена и допуна – ЕКЉП, *Службени лист СЦГ – Међународни уговори*, бр. 9/03, 5/05 и 7/05 – исправка и *Службени гласник РС – Међународни уговори*, бр. 12/10 и 10/15.

¹⁸ Jasna Omejec, *Konvencija za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda u praksi Evropskog suda za ljudska prava strazburški acquis*, Нови информатор д.о.о., Загреб, 2013, 1132, 1133.

IV

Престанак судијског позива, а нарочито разрешење судија представљају изузетно значајна питања за статус судија, па је разумљиво да су она предмет уставне регулативе.¹⁹ С тим у вези, Препорука N° Р(94) 12 Комитета министара о независности, ефикасности и улози судија²⁰ предвиђа да свака држава чланица у складу са уставним начелима и правном традицијом може предвидети одговарајуће мере за санкционисање одговорности и дисциплинских грешака судије (§ 1. Начела VI). При томе судије на сталној судијској функцији не могу бити опозвани без оправданог разлога ако нису испунили услов за одлазак у старосну пензију. Ови разлози, који морају бити јасно одређени законом, могу се применити у државама у којима је судија изабран на временски ограничени период, или се могу односити на случај у којем је судија неспособан за обављање судијске функције или је учинио кривично дело или тешку повреду дисциплинских прописа (§ 2. Начела VI).

Сагласно одредби чл. 148. ст. 1. Устава РС до престанка судијске функције долази:

- а) на захтев судије;
- б) наступањем законом прописаних услова;
- в) разрешењем из законом предвиђених разлога;
- г) ако не буде изабран за трајно вршење судијске функције.

Истакнуто је да основни недостатак наведене уставне одредбе представља „препуштање” могућности законодавцу да предвиди услове за престанак судијске функције. При томе у доктрини постоји гледиште²¹ о неопходности да се у Уставу направи јасна разлика између разрешења и других разлога за престанак судијске функције. Основно је да судски органи буду надлежни да одлучују о престанку мандата на лични захтев или наступањем законом прописаних разлога (деклараторни акт), као и у случају разрешења (мериторно одлучивање). Важно је и да се приликом прописивања разлога за разрешење судије избегава коришћење правних стандарда као што је „несавесно” поступање.²²

¹⁹ М. Пајванчић, *Коментар Устава Републике Србије*, 188. У доктрини се говори и о стабилности судијске функције као важном чиниоцу сталности судијског мандата. В. Ракић-Водинелић, 163.

²⁰ Recommandation N° R (94) 12 du Comité des Ministres aux États membres sur l'indépendance, l'efficacité et le rôle des juges (*adoptée par le Comité des Ministres le 13 octobre 1994, lors de la 518e réunion des Délégués des Ministres*).

²¹ М. Пајванчић, „Уставни положај судова у оквиру организације власти (парламент, влада, друге државне институције – уставни суд), њихови међусобни односи и принципи који их детерминшу у систему поделе власти (национални и међународни правни оквир)”, 19.

²² И. Пејић *et al.*, (*Коментар чл. 148. Устава РС*).

Један од начина на који одређено лице може да постане судија јесте случајни избор. Такав приступ почива на претпоставци да се изрицање правде може поверити лаицима, тј. људима из народа који то чине узгредно поред свог основног занимања.²³ Нагласак је, дакле, на околности да грађанин, чак и кад има одговарајуће професионално образовање, не врши судијску функцију као занимање, већ то чини повремено, што значи да није у радном односу као судија.²⁴

У упоредном праву постоје одређене разлике у вези са учешћем судија-поротника у суђењу, што се објашњава традицијом, историјским развојем и врстом поступка у којем се одлучује.²⁵ Учесће судија-поротника се данас углавном везује за мешовита судска већа, при чему се у појединим областима одлучивања од поротника тражи да имају одређене квалификације.²⁶ Поједини аутори истичу да је улога судија-поротника већа у области кривичног правосуђа, док се у грађанским предметима суђење углавном поверава професионалним судијама.²⁷ Оправдање за то се проналази у већем политичком значају питања која се расправљају у кривичном поступку, што захтева појачану контролу грађана. Савремена кретања ипак дају основа за размишљање да потреба за учешћем судија-поротника све више губи оправдање.²⁸ У прилог томе се могу навести и одговарајуће одребе Законика о кривичном поступку²⁹ које учешће судија-поротника своде искључиво на суђење у првом степену (реч је о тројном и петорном судећем већу) и то ако је прописана казна *затвора* преко осам година (чл. 21. ст. 1. тачке 1. и 2. ЗКП).³⁰

²³ Срећко Зуглиа, *Судови и остали органи који учествују у вршењу грађанског правосуђа*, Школска књига, Загреб 1956, 27.

²⁴ Тихомир Васиљевић, *Систем кривичног процесног права СФРЈ*, Савремена администрација, Београд 1981, 74, 75. У неким нашим старијим прописима они су називани повременим судијама. С. Зуглиа, 30.

²⁵ В. Ракић-Водинелић, 179, 180.

²⁶ На пример, одредбом чл. 44. ст. 2. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица (*Службени гласник РС*, бр. 85/05) прописано је да се судије-поротници бирају из редова наставника, учитеља, васпитача, као и других стручних лица која имају искуство у раду са децом и младима.

²⁷ В. Ракић-Водинелић, 179, 180.

²⁸ Т. Васиљевић, 77, 78.

²⁹ Законик о кривичном поступку – ЗКП, *Службени гласник РС*, бр. 72/11, 101/11, 121/12, 32/13, 45/13 и 55/14.

³⁰ С тим у вези, у теорији се истиче да је очигледна намера законодавца да само за најтежа кривична дела обезбеди присуство судија-поротника. И поред тога што представља уставну категорију, учествовање судија-поротника у домаћим суђењима често је било критиковано како у пракси тако и у теорији као неекономично и лишено суштине. У том сми-

Учешће судија-поротника повезано је и с колегијалношћу суђења, односно начелом зборности као основним начином дељења правде у нашем уставном поретку (чл. 142. ст. 6. Устава РС). Ако се узму у обзир важећи процесни закони, може се приметити да поступци пред судијом појединцем постају правило, а да се суђење у већу своди на изузетак. У том смислу и Препорука N° P(86) 12 Комитета министара о мерама за спречавање и смањивање оптерећења судова³¹ предвиђено је где год је то могуће да се суђење у првом степену одвија пред судијом појединцем.

*

* *

У Националној стратегији реформе правосуђа за период 2013–2018. године указано је да нејасност стандарда избора, опозива, резултата рада и напредовања за судије, има за последицу неједнаку делотворност правосудних органа и смањење поверења јавности у судијску професију. У настојању да изврши одговарајуће нормативно побољшање ове материје Високи савет судства је донео Правилник о критеријумима, мерилима, поступку и органима за вредновање рада судија и председника судова³² који је мењан и допуњаван 8. маја 2015. године и 27. јануара 2016. године.³³ Овај захват се не може оценити као задовољавајући, јер је неопходно изменити одговарајуће уставне одредбе, након чега би на ред дошли законски и подзаконски акти.

У складу с тим је потребно да избор судија буде усклађен с међународним стандардима и поверен судским телима. Другим речима, из надлежности Народне скупштине Републике Србије треба изузети избор судија, председника Врховног касационог суда и председника судова. При томе би се избор судија заснивао на јавним, објективним, свеобухватним и јединственим критеријумима које доноси Високи савет судства.³⁴ Он би ујед-

слу, законодавац је покушао да пронађе реалнију меру присуства лаичког елемента, предвиђајући учешће судија-поротника само у поступцима за тежа кривична дела. Горан П. Илић *et al.*, *Коментар Закона о кривичном поступку*, Службени гласник, Београд 2012, 114.

³¹ Recommendation N° R(86) 12 of the Committee of Ministers to Member States Concerning Measures to Prevent and Reduce the Excessive Workload in the Courts (*Adopted by the Committee of Ministers on 16 September 1986 at the 399th meeting of the Ministers' Deputies*).

³² Правилник о критеријумима, мерилима, поступку и органима за вредновање рада судија и председника судова, *Службени гласник РС*, бр. 81/14.

³³ Друштво судија Србије ставило је на Правилник бројне примедбе. Друштво судија Србије, *Анализа једногодишње примене Правилника о критеријумима, мерилима, поступку и органима за вредновање рада судија и председника судова*, бр. 26/16 од 14. септембра 2016. године. С. Бељански, 27, 28.

³⁴ Из Високог савета судства потребно је искључити представнике извршне и законодавне власти, а из надлежности Народне скупштине неопходно је изузети надлежност за избор дела чланова Високог савета судства.

но био надлежан за избор судија, док би ваљало размотрити разлоге *pro et contra* да избор председника судова буде поверен судијама одређеног суда или Високом савету судства. Наведено решење подразумева изостављање временског ограничење за први избор лица које се бира на судијску функцију, као и искључење надлежног одбора Народне скупштине из поступка предлагања председника Врховног касационог суда.

Када је реч о престанку судијске функције неопходно је предвидети разлоге за разрешење судије. С тим у вези, у односу на председника Врховног касационог суда потребно је прописати разлоге за његово разрешење или упутити на разлоге за разрешење судије.

Из Устава треба брисати одредбу која се односи на учешће судија-партнера у суђењу. Поред тога, неопходно је прописати да се поступак у првом степену води пред судијом појединцем, а да суд суди у већу када је то законом одређено.

ЛИТЕРАТУРА

- Bayer, Vladimir, *Kazneno postupovno pravo. Prva knjiga. Poviestni razvoj*, Загреб, 1943.
- Бељански, Слободан, „Положај суда и судија”, Маријана Пајванчић *et al.*, *Уставни положај судске власти – анализа и препоруке за измене*, Центар за правосудна истраживања, Организација за европску безбедност и сарадњу – Мисија у Београду, Београд, 2016.
- Васиљевић, Тихомир, *Систем кривичног процесног права СФРЈ*, Савремена администрација, Београд, 1981.
- Зуглиа, Срећко, *Судови и остали органи који учествују у вршењу грађанског правосудја*, Школска књига, Загреб, 1956.
- Илић, Горан П. *et al.*, *Коментар Закона о кривичном поступку*, Службени гласник, Београд, 2012.
- Маринковић, Танасије, „Које новине предвиђа Предлог Устава Републике Србије”, *Српска правна ревија* 5/2006.
- Марковић, Ратко, „Устав Републике Србије од 2006. – критички поглед”, *Анали Правног факултета у Београду*, 2/2006.
- Омејес, Јасна, *Konvencija za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda u praksi Evropskog suda za ljudska prava strazburški acquis*, Нови информатор д.о.о., Загреб, 2013.
- Пајванчић, Маријана, *Коментар Устава Републике Србије*, Фондација Конрад Аденауер, Београд, 2009.
- Пајванчић, Маријана, „Уставни принципи независног судства”, *Законодавни и институционални оквир независног судства у Републици Србији* (уредници М. Лазић, И. Пејић), Правни факултет Универзитета у Нишу, Фондација Конрад Аденауер, Ниш, 2009.

- Пајванчић, Маријана, „Уставни положај судова у оквиру организације власти (парламент, влада, друге државне институције – уставни суд), њихови међусобни односи и принципи који их детерминишу у систему поделе власти (национални и међународни правни оквир)”, Маријана Пајванчић *et al.*, *Уставни положај судске власти – анализа и препоруке за измене*, Центар за правосудна истраживања, Организација за европску безбедност и сарадњу – Мисија у Београду, Београд, 2016.
- Пејић, Ирена *et al.*, *Правна анализа уставног оквира о правосудју у Републици Србији – Нацрт. Први део, (коментари чл. 146, 147. и 148. Устава РС)*, Београд, 2014.
- Ракић-Водинелић, Весна, *Правосудно организационо право*, Правни факултет Универзитета Унион у Београду, Службени гласник, Београд, 2012.

OBSERVATIONS ON THE REGULATION OF THE JUDICIAL FUNCTION

Goran P. Ilic
University of Belgrade, Faculty of Law,
Constitutional Court Justice

S u m m a r y

This paper analyzes the constitutional provisions related to the election, duration and termination of the judicial function. In consideration of the fundamental questions related to this issue, the author took in consideration relevant international standards and documents which relate to the conditions under which the judicial function may be exercised. The author believes that the impact and powers of the executive and legislative authorities substantially prejudice the independence of courts and judges proclaimed by the Constitution. In addition, the principle of the permanency of the judicial function has been substantially weakened by the introduction of the three year trial period during which the elected person performs a judicial function for the first time. The author critically analyzes the constitutional provisions that, unlike previous constitutional solutions, authorize the legislature to provide the conditions for termination of the judicial function. The paper discusses the position of the juror judge and expresses the opinion that the judicial chambers should be composed exclusively of professional judges. Last but not least, the author indicates in which direction it would be necessary to change the constitutional provision so that the judicial function may become independent, autonomous and permanent.

Keywords: court, judge, function, independence, continuity, election, term, termination of function, dismissal

Vida Petrović Škero

VISOKI SAVET SUDSTVA

Status, izbor, razrešenje, mandat, članstvo, nadležnost

SAŽETAK: Visoki savet sudstva (VSS) po Ustavu je definisan kao nezavisan i samostalni Organ koji treba da obezbedi i garantuje nezavisnost sudova i sudija. Analiza ustavnih rešenja u odnosu na evropske standarde koji regulišu savete za pravosuđe ukazuje na nužnost promena Ustava. Ustav ne precizira prirodu vlasti VSS, a najpre bi se moglo reći da je to skupštinski organ. Sve članove VSS, devet izbornih sa mandatom od pet godina i tri po funkciji, posredno ili neposredno bira Narodna skupština. Oni imaju nejednak stepen imuniteta. Funkcije pojedinih članova VSS se dupliraju što dovodi do politizacije Saveta. Uporednopravna analiza pokazuje da su ova-kvi problemi uglavnom prevaziđeni. Odredbe o razrešavanju članova VSS Ustav ne poznaje, a nadležnosti nisu adekvatno određene. VSS se mora obezbediti potpuna nadležnost u pogledu izbora i razrešenja sudija i predsednika sudova, moraju se označiti i druge bitne nadležnosti. Potrebno je izvršiti promene Ustava koje će celishodno obezbediti potrebne garantije nezavisnosti VSS, da bi on suštinski obezbedio nezavisnost i samostalnost sudstva.

Ključne reči: Visoki savet sudstva, status, sastav, izbor članova, razrešenje članova, mandat, nadležnost

Donošenjem Ustava Republike Srbije Visoki savet sudstva (VSS) postaje ustavna kategorija. Definisan je kao nezavisan i samostalan organ, koji obezbeđuje i garantuje nezavisnost i samostalnost sudova i sudija¹. Na prvi pogled ova

¹ Čl. 153. st. 1. Ustava RS (*Službeni glasnik RS* 98/06).

Ustavna odredba deluje kao stvarna garancija nezavisnosti sudske vlasti koja će doprineti ispunjenju „kriterijuma članstva”² kojima je predviđeno postojanje nezavisnog i stabilnog sudstva koje će biti preduslov za ostvarenje ekonomskih kriterijuma članstva kao i institucionalnih kriterijuma.

Međutim, analizom sveobuhvatnih ustavnih rešenja relevantnih za položaj sudstva, očigledno je da ona ne sadrže potrebne garancije, posebno u odnosu na ključne pravne instrumente Saveta Evrope o nezavisnosti pravosudnog sistema koji predstavljaju evropski *acquis*³. Posebno je bitno analizirati ustavna rešenja u odnosu na Preporuku SE-CM/REC (2010) nezavisnost, delotvornost i nadležnost, koja u poglavlju IV navodi:

- „Pravosudna veća/saveti su nezavisna tela, osnovana po zakonu ili u skladu sa Ustavom, koja nastoje da zaštite nezavisnost pravosuđa i pojedinih sudija i time doprinose delotvornom funkcionisanju pravosudnog sistema;
- Ne manje od polovine članova takvih veća/saveta trebalo bi da budu sudije koje su izabrale sudije, njihove kolege sa svih nivoa pravosuđa i uz poštovanje pluralizma unutar pravosuđa;
- Pravosudna veća/saveti trebalo bi da pokažu najviši stepen transparentnosti prema sudijama i društvu tako što će razvijati unapred utvrđene procedure i obrazložene odluke;
- U vršenju svojih funkcija pravosudna veća/saveti ne bi trebalo da ometaju nezavisnost pojedinačnih sudija.”

Konsultativni savet evropskih sudija je povodom svoje desetogodišnjice usvojio MAGNA KARTU SUDIJA (osnovna načela)⁴, kojom je, u tački 13, označeno telo odgovorno za jemčenje nezavisnosti:

– „Da bi se obezbedila nezavisnost sudija, svaka država je dužna da formira Savet za pravosuđe ili drugo posebno telo, nezavisno od zakonodavne i izvršne vlasti, obdareno širokim ovlašćenjima za sva pitanja koja se tiču njihovog statusa, kao i organizacije, funkcionisanja i imidža pravosudnih institucija. Savet je sastavljen ili isključivo od sudija ili od značajne većine sudija koje su izabrale njihove kolege. Savet za pravosuđe odgovoran je za svoje aktivnosti i odluke.”

Ustavne odredbe koje uređuju položaj, sastav VSS, izbor članova, kao i njegovu nadležnost, moramo analizirati u kontekstu načela Ustava. Posebno

² Kopenhaški kriterijumi; Evropski savet 1993. godine.

³ Evropska konvencija o zaštiti ljudskih prava i ostalih sloboda; Preporuka (ER 94) 12. Komiteta ministara o nezavisnosti, efikasnosti i ulozi sudija; Evropska povelja o statutu sudija, Mišljenje broj 1 (2001) Konsultativnog saveta evropskih sudija (SFRJ) o standardima koji se odnose na nezavisno pravosuđe i stalnost sudija.

⁴ Magna karta sudija (osnovna načela) usvojena je na 11. Plenarnom zasedanju u Strazburu 17–19. novembra 2010. godine.

kako se ostvaruje vladavina prava⁵ i podela vlasti⁶ na kojoj počiva uređenje vlasti. Ovom Ustavnom normom predviđeno je da se odnos tri grane vlasti zasniva na ravnoteži i međusobnoj kontroli, a potom, da je sudska vlast nezavisna. Upravo ovako kontradiktorno postavljena načela umnogome obezvređuju VSS kao nezavisan i samostalan organ koji obezbeđuje i garantuje nezavisnost i samostalnost sudova i sudija.⁷

STATUS VISOKOG SAVETA SUDSTVA

Visoki savet sudstva je ustavna kategorija, proklamovan kao nezavisan i samostalni organ u skladu sa Preporukom Saveta Evrope koja se tiče pravosudnih veća/saveta. Ustavom je propisan sastav i način izbora članova VSS.

Ustavnim odredbama se ne određuje kako se regulišu garancije nezavisnosti i samostalnosti ovog organa, te je ostalo otvoreno pitanje na koji način ovaj organ može onda predstavljati garantiju nezavisnosti i samostalnosti suda i sudija.

Ustav ne precizira prirodu vlasti koju ima VSS. Ne može se sa sigurnošću reći da li se radi o sudskom organu ili organu državne vlasti. Imajući u vidu da VSS ima u svom sastavu tri člana po položaju (predsednika Vrhovnog kasacionog suda, ministra nadležnog za pravosuđe i predsednika nadležnog odbora Narodne skupštine koji su izabrani na svoje funkcije od Narodne skupštine) i osam izbornih članova (šest sudija, jedan advokat, jedan profesor Pravnog fakulteta) koje bira Narodna skupština u skladu sa zakonom⁸, moglo bi se zaključiti da se faktički radi o skupštinskom telu. Venecijanska komisija je, imajući u vidu činjenicu da sve članove VSS bira Narodna skupština, navela je da je „ovo recept za politizaciju sudstva i stoga ovu odredbu treba suštinski izmeniti”⁹. Venecijanska komisija je navela da je prisutan ukupan utisak o preteranom uticaju parlamenta na pravosuđe. Nadalje obrazlaže da su „izbori koje vrši parlament diskrecioni postupci, gde će politički razlozi uvek imati ulogu”.

Status VSS obezbeđuje i propisan imunitet njegovih članova. Oni uživaju imunitet kao sudija¹⁰. Sudija ne može biti pozvan na odgovornost za izraženo mišljenje ili glasanje prilikom donošenja sudske odluke, osim ako se radi o krivičnom delu kršenja zakona od strane sudije. Sudija ne može biti lišen slobode

⁵ Čl. 3. Ustav RS.

⁶ Čl. 4. Ustav RS.

⁷ Čl. 153. st. 1. Ustav RS.

⁸ Čl. 153. st. 3. i 4. Ustav RS.

⁹ Evropska komisija za demokratiju putem prava – mišljenje o Ustavu RS usvojeno na 70. Plenarnoj sednici u Veneciji održanoj 17–18. marta 2007. godine – prevod kancelarije SE u Beogradu.

¹⁰ Čl. 153. st. 7. Ustav RS.

u postupku pokrenutom zbog krivičnog dela učinjenog u obavljanju sudijske funkcije bez odobrenja VSS.¹¹

Članovi VSS po funkciji su i predsednik odbora nadležnog za pravosuđe i ministar nadležan za pravosuđe. Ovi članovi, shodno funkciji na koju su ranije izabrani i koja im obezbeđuje članstvo u VSS, već uživaju imunitet narodnog poslanika.¹² Oni ne mogu biti pozvani na krivičnu ili drugu odgovornost za izraženo mišljenje ili glasanje u vršenju svoje poslaničke funkcije. Ko se pozvao na imunitet ne može biti pritvoren, niti se protiv njega može voditi krivični ili drugi postupak u kome se može izreći kazna zatvora, bez odobrenja Narodne skupštine, tj. Vlade. Ako je zatečen u izvršenju krivičnog dela za koje je propisana kazna zatvora u trajanju dužem od pet godina može biti pritvoren bez odobrenja Narodne skupštine, tj. Vlade, a nepozivanje na imunitet ne isključuje pravo Narodne skupštine tj. Vlade da uspostavi imunitet. Stepem njihovog imuniteta kao predstavnika zakonodavne i izvršne vlasti veći je od imuniteta koji imaju ostalih devet članova VSS, što ukazuje na njihovu nejednakost u položaju u pogledu ove garantije nezavisnosti, kao članova istog organa. Ne postoji jasno određenje da se ova dva člana VSS po položaju ne bi mogla pozivati na poslanički imunitet pri vršenju funkcije po položaju u VSS. Logično je tumačiti da će se stepen imuniteta primenjivati u zavisnosti na samo vršenje funkcije. Problem je kada su ustavne odredbe takve sadržine da su podložne mogućnostima različitog tumačenja, i tada mogu predstavljati izvor zloupotrebe prava.

SASTAV VISOKOG SAVETA SUDSTVA

Ustav RS određuje da VSS ima 11 članova. Sastav čine predsednik Vrhovnog kasacionog suda, ministar nadležan za pravosuđe i predsednik nadležnog odbora Narodne skupštine, kao članovi po položaju i osam izbornih članova koje bira Narodna skupština, u skladu sa zakonom. Izborne članove čine šest sudija sa stalnom sudijskom funkcijom, od kojih je jedan sa teritorije autonomnih pokrajina, i dva ugledna i istaknuta pravnika sa najmanje 15 godina iskustva u struci, od kojih je jedan advokat, a drugi profesor pravnog fakulteta. Predsednici sudova ne mogu biti izborni članovi VSS.¹³

Imajući u vidu međunarodne standarde, stanje i potrebe našeg sistema i analizirajući uporednopravna rešenja¹⁴, možemo se složiti da je Ustavno odre-

¹¹ Čl. 151. Ustav RS.

¹² Čl. 103. i 134. Ustav RS.

¹³ Čl. 153. st. 3–5. Ustav RS.

¹⁴ Kratak pregled uporednopravnog prikaza pravnih saveta/veća koji su predviđeni kao ustavne kategorije:

đenje broja članova VSS potpuno zadovoljavajuće. U pogledu sastava VSS uočavaju se određene nelogičnosti, a pojedina Ustavna rešenja su neusklađena sa međunarodnim standardima, dok neka nisu ni u skladu sa našim potrebama i mentalitetom.

Samo VSS sa uravnoteženim članstvom može predstavljati meru obezbeđenja nezavisnosti i neophodne odgovornosti sudstva. Imajući u vidu činjenicu da je Ustavom utvrđeno da su svi članovi VSS direktno ili indirektno (članovi

Hrvatska – (čl. 124. Ustava Republike Hrvatske; <http://www.zakon.hr/z/94/ustav-republike-hrvatske>). Državno sudbeno veće je nezavisan i samostalan organ, obezbeđuje i garantuje nezavisnost i samostalnost sudske vlasti. Ima 11 članova. Svi su izborni i to 7 sudija biraju sudije; dva profesora pravnog fakulteta i dva advokata, od kojih je jedan iz redova opozicije biraju se u skladu sa zakonom. Članovi biraju predsednika Državnog sudbenog veća između sebe, što je predviđeno Ustavom. Članovi se biraju na četiri godine, a niko ne može biti član više od dva puta.

Slovenija – (čl. 131. Ustava Republike Slovenije <http://cj.md/uploads/slovenia.pdf>)
Pravosudni savet ima 11 članova. Svi su izborni. Šest sudija koje biraju sudije. Pet članova bira Narodna skupština na predlog predsednika Republike, među profesorima Pravnog fakulteta, advokatima i drugim pravnicima. Predsednika saveta članovi biraju između sebe. Biraju se na šest godina i ne mogu biti ponovo birani.

Makedonija – (čl. 104. Ustava, zamenjen amandmanom XXVII Republike Makedonije; www.pravdiko.mk/uploads.2015/12). Republički pravosudni savet ima 15 članova. Osam sudija su izborni članovi koje biraju sudije iz svojih redova. Pet članova bira Skupština iz redova cenjenih osoba i to dva po predlogu predsednika Republike, a iz redova univerzitetskih profesora prava, advokata i drugih istaknutih pravnika. Dva člana po funkciji su ministar pravde i predsednik Vrhovnog suda Makedonije. Izbor se bliže reguliše zakonom. Biraju se na mandat od šest godina i mogu biti birani u još jednom mandatu.

Španija – (čl. 122. Ustava Kraljevine Španije; <http://www.congreso.es/portal/page/portal/Congreso/Hist/Normas/Norm/esp/texto/ingles/0.pdf>). Generalni savet sudske vlasti ima 21 člana. Predsednik Vrhovnog suda je čl. po funkciji i predsedava savetom. Ostalih 20 članova saveta imenuje Kralj. Sudije i magistrati svih nivoa sudija čine dvanaest članova. Četiri bira Predsednički dom, a četiri Senat među advokatima i pravnicima visokog statusa.

Portugal – čl. 208. Ustava Portugalske Republike; <http://www.en.parlamento.pt/Legislacion/CRP/Constitution7th.pdf>. Visoki sudski savet ima 17 članova. Predsednik Vrhovnog suda je čl. po funkciji i predsedava savetom. Dva člana imenuje predsednik Republike, sedam članova bira Skupština i sedam sudija za članove saveta biraju sudije.

Italija – (čl. 104. Ustava Republike Italije; <http://formazionecivica.lepida.it/costituzione/c20.pdf>). Vrhovno sudsko veće ima 27 članova. Tri člana su po funkciji, predsednik Republike koji predsedava savetom, predsednik i generalni javni tužilac Kasacionog suda. Šesnaest članova su iz redova sudija koje su i birane od sudija. Osam članova su kvalifikovani pravnici koji mogu biti redovni profesori ili advokati, sa više od 15 godina iskustva u profesiji, koje bira Parlament na predlog političkih partija. Za vreme mandata oni ne mogu biti članovi advokatskih komora, parlamenta ili regionalnih saveta. Izabrani članovi imaju mandat četiri godine i ne mogu biti birani ponovo neposredno po isteku mandata.

Crna Gora – (čl. 126 i amandman VII Ustava Crne Gore; www.skupstina.me,-index.pxp-ustav-c). Sudski savet ima predsednika i devet članova. Čine ga predsednik Vrhovnog suda, četiri sudije koje bira i razrešava Konferencija sudova, četiri ugledna pravnika koje bira i razrešava Skupština, na predlog radnog tela Skupštine po raspisanom javnom pozivu i ministar nadležan za poslove pravosuđa. Predsednika saveta bira Sudski savet iz reda svojih članova, koji nisu nosioci sudijske funkcije, a za predsednika ne može biti biran ministar. Ministar ne glasa u postupcima disciplinske odgovornosti sudija. Predsednik Sudskog saveta ima odlučujući glas u slučaju jednakog broja glasova. Sastav Sudskog saveta proglašava predsednik Crne Gore. Mandat Sudskog saveta je četiri godine.

po funkciji) birani od Narodne skupštine, jasno je da garancija nezavisnosti nije obezbeđena. Nezavisnost se ostvaruje personalno u zavisnosti od nezavisnosti svakog člana VSS, što ne može predstavljati potreban i dovoljan stepen garantija nezavisnosti ni VSS kao organa, ni njegovih članova. Ovakav sastav VSS ne obezbeđuje ni odgovornost sudstva, posebno imajući u vidu nepotpuni kapacitet nadležnosti ovog organa.

Članovi saveta po funkciji mogli bi predstavljati konkretizaciju i realizaciju ustavnog načela da se odnos tri grane vlasti zasniva na ravnoteži i uzajamnoj kontroli. Ali način njihovog izbora i ustavom utvrđena nadležnost ne mogu realizovati ustavno načelo koje sudsku vlast predviđa kao nezavisnu.

Logično je ustavno rešenje da je predsednik Vrhovnog kasacionog suda kao predstavnik sudske vlasti po funkciji član VSS. Međutim činjenica da on po zakonu obavlja i funkciju predsednika VSS i rukovodi radom saveta ne može se prihvatiti kao odgovarajuće rešenje. Prema uporednopravnim rešenjima u najvećem broju zemalja članovi saveta/veća vrše izbor svog predsednika, tj. lica koje će predsedavati ovim organom. Bez obzira što na prvi pogled postojeće rešenje deluje kao logično i dobro, i to zbog autoriteta koji pripada funkciji predsednika Vrhovnog kasacionog suda, bolje je rešenje da izbor predsednika VSS vrše njegovi članovi, uz ograničenje da ne mogu biti birani na tu funkciju članovi po funkciji. Tako bi se izbeglo dupliranje funkcija i koncentracija najbitnijih funkcija za rad sudstva u jednoj ličnosti.

Nesudski članovi VSS treba da vrše društvenu kontrolu u pravosudnoj kontroli. Nažalost, dosadašnje funkcionisanje VSS pokazalo je da je ovakva vrsta kontrole izostala, pa je nužno depolitizovati VSS.

Neprihvatljivo je i trpi velike kritike ustavno rešenje da je predsednik nadležnog odbora Narodne skupštine član po položaju VSS. Kao član VSS, on učestvuje u predlaganju kandidata za izbor svih predsednika sudova i sudija za prvi izbor; potom kao Predsednik nadležnog odbora Narodne skupštine učestvuje u davanju mišljenja za njihov izbor i konačno učestvuje u skupštinskom glasanju prilikom njihovog izbora. Uspostavlja se politička kontrola izbora. Ovo nije ravnoteža tri grane vlasti, radi se o međusobnoj kontroli koja urušava načelo podela vlasti i ne obezbeđuje nezavisnost sudske vlasti.

Učešće ministra kao dela izvršne vlasti u vršenju nadležnosti VSS kao člana po položaju, česta je praksa u uporednopravnim sistemima. S obzirom na njegove nadležnosti u vezi sa radom pravosuđa po Ustavu i zakonu ovakvo rešenje nije prihvatljivo. Ne postoji nikakva potreba da ministar pravde, kao deo izvršne vlasti, učestvuje u radu VSS kao njegov član. To se uvek može smatrati odgovarajućim mešanjem izvršne vlasti u nezavisno funkcionisanje nezavisne sudske vlasti.

IZBOR ČLANOVA VISOKOG SAVETA SUDSTVA

Sve članove po funkciji je na te funkcije izabrala Narodna skupština (predsednika Vrhovnog kasacionog suda;¹⁵ ministar nadležan za pravosuđe;¹⁶ predsednik nadležnog odbora Narodne skupštine¹⁷). Sve izborne članove VSS bira Narodna skupština. Ovakav način izbora članova VSS nije obezbedio potrebne garantije nezavisnosti koje bi morao da ima. Naime, ako se ima u vidu da je Ustavom predviđeno da je narodni poslanik slobodan, da pod uslovima određenim zakonom, neopozivo stavlja mandat na raspolaganje političkoj stranci na čiji predlog je izabran za narodnog poslanika¹⁸. Ovakva odredba, koja određuje položaj narodnog poslanika, ukazuje na mogućnost velikog uticaja političkih stranaka pri izboru članova Saveta, pa stoga i na prvi izbor sudija i predsednika sudova, koje na predlog Saveta i dalje bira skupština. Prihvaćeni standardi ne garantuju potreban stepen institucionalne nezavisnosti i omogućavaju nesrazmerno mešanje druge dve grane vlasti u rad sudske vlasti. Venecijanska komisija je dala mišljenje „da se koncentriše prevelika vlast u rukama partijskog vođstva“.

Preporuka Saveta Evrope je da sudije koje se biraju za člana VSS, treba da biraju sudije, uz poštovanje pluralizma unutar pravosuđa.¹⁹ Uporednopravni podaci ukazuju da se ova preporuka poštuje i da se izbor sudija za člana saveta/veća uglavnom vrši od strane sudija na Ustavom ili zakonom propisan način.

Navedeni razlozi da Narodna skupština uglavnom prihvata predloge za izborne članove VSS, ne mogu se prihvatiti kao pravilo, a ni kao relativno uobičajena praksa. Dosadašnja praksa je pokazala, naročito pri izboru članova iz reda advokata i profesora pravnih fakulteta, da Narodna skupština nije vršila izbor predloženih kandidata, sve dok se predlozi nisu preklopili sa političkom voljom većine u skupštini. Dosadašnje iskustvo ukazuje na potrebu da izborne članove ne treba da bira Narodna skupština. Sudstvo mora samostalno da izvrši izbor sudija kao svojih predstavnika u VSS.

Prilikom izbora istaknutih pravnika, ne sme se ograničavati mogućnost biranja članova VSS iz reda samo dve pravne profesije, advokature i profesora pravnog fakulteta. Preciznije se moraju ustanoviti kriterijumi za izbor. VSS će objaviti poziv za prijavljivanje kandidata, po isteku roka za prijavljivanje VSS će izvršiti izbor tri člana iz reda istaknutih pravnika. Izbor se vrši na osnovu Ustava i zakona. Ovakvo rešenje će omogućiti da u sastav VSS mogu biti izabrani istaknuti pravници iz širokog delokruga njihove delatnosti. Poštujući kriterijume za izbor, VSS može dobiti još kvalitetnije članove (npr. pravници koji se bave naučnom delatnosti u institutima, institucijama, penzioneri).

¹⁵ Čl. 144. st. 1. Ustava RS.

¹⁶ Čl. 127. st. 3. Ustava RS.

¹⁷ Čl. 105. st. 2. tač. 15; čl. 28. Zakona o Narodnoj skupštini.

¹⁸ Član 102. st. 2. Ustava RS.

¹⁹ Preporuka SE-CH/REC (2010).

RAZREŠENJE ČLANOVA VISOKOG SAVETA SUDSTVA

Ustav ne sadrži odredbe koje regulišu razrešenje članova VSS. S obzirom na značaj ovog Ustavnog organa, bilo bi celishodno doneti ustavne, makar upućujuće odredbe o razlozima razrešenja i disciplinskoj odgovornosti članova VSS.

MANDAT ČLANOVA VISOKOG SAVETA SUDSTVA

Ustav je odredio da mandat članova VSS traje pet godina, osim za članove po položaju.²⁰ Ovako određena dužina trajanja mandata predstavlja potrebnu meru za normalno funkcionisanje rada VSS i ne odudara od uporednopravnih rešenja ovog instituta.

Imajući u vidu nadležnosti ovoga organa, bilo bi celishodno Ustavom predvideti da nije moguće biti biran za člana VSS dva puta uzastopno. To bi predstavljalo garanciju da ova funkcija ne postane „stalno zanimanje” nosioca ove izborne funkcije. Nikako se ne sme dozvoliti da član VSS postane po profesiji „član”, što bi dodatno politizovalo sam organ i moglo da predstavlja koruptivni faktor u vršenju određenih nadležnosti VSS. Tako bi se u dugom periodu najbitnije garantije nezavisnosti (izbor, napredovanje, razrešenje, disciplinska odgovornost) mogle naći u rukama malog broja stalno istih ličnosti.

NADLEŽNOST VISOKOG SAVETA SUDSTVA

Ustav je propisao nadležnost VSS i utvrdio da će da bira i razrešava sudije, u skladu sa Ustavom i zakonom, predlaže Narodnoj skupštini izbor sudija prilikom prvog izbora na sudijsku funkciju, predlaže Narodnoj skupštini izbor predsednika Vrhovnog kasacionog suda i predsednika sudova, u skladu sa Ustavom i zakonom, učestvuje u postupku za prestanak funkcije predsednika Vrhovnog kasacionog suda i predsednika sudova, na način koji je predviđen Ustavom i zakonom, vrši i druge poslove određene zakonom.²¹

Ustav ne daje adekvatna ovlašćenja ovome organu, s obzirom na činjenicu da je VSS organ koji treba da obezbedi nezavisnost i samostalnost i sudova i sudija.

Da bi VSS bio stvarni garant nezavisnosti i samostalnosti sudova i sudija, mora mu se obezbediti puna nadležnost u postupku izbora i razrešenja svih

²⁰ Čl. 153. st. 5. Ustava RS.

²¹ Čl. 154. Ustava RS.

predsednika sudova i svih sudija, naročito onih koji se biraju prvi put, ali ne na oročeni mandat. Sudije treba birati na stalnu funkciju, i kontrolisati njihov rad. Kako je u nadležnosti VSS da donosi kriterijume za izbor i napredovanje, a u njegovoj nadležnosti je i utvrđenje disciplinske odgovornosti i razrešenje, kvalitet izbora će biti i njegovu odgovornost.

VSS treba da vrši izbor svih predsednika sudova, pa i predsenika Vrhovnog kasacionog suda, čiji je način izbora sada politizovan, sa stvorenim utiskom prikrivenog političkog uticaja. Način predlaganja kandidata za izbor predsednika sudova treba regulisati Zakonom. Izbor predsednika svih sudova vrši se na predlog sudija suda za koji se bira, a imenuje ih VSS.

Shodno potpunoj nadležnosti u pogledu izbora, VSS mora imati nadležnost za odlučivanje o prestanku funkcije svih predsenika sudova i svih sudija po svim osnovima. Tako će se obezbediti i odgovornost ovog organa koji mora i po ustavnom određenju i po nadležnosti da postane delotvorni organ sudske vlasti. Ustav je predvideo nezavisnost sudske vlasti koja se odražava prema zakonodavnoj i izvršnoj vlasti. Odgovornost VSS, s obzirom na način izbora njenih članova i njegovu nadležnost, imao je odgovornost prema Narodnoj skupštini. Ustavnim promenama mora se obezbediti odgovornost VSS prema „narodu”, tj. svim građanima. Kvalitet rada saveta može se obezbediti i Ustavom predviđenoj javnosti rada ovoga organa, koja ne sme ostati na nivou proklamacije. Javnost rada se mora zakonom detaljno regulisati. Javnost će se obezbediti tako što će VSS imati nadležnost da periodično sačinjava izveštaje o radu VSS i rezultatima rada sudstva, koji će biti predstavljeni javnosti.

Potrebno je u Ustavu označiti još bitnih nadležnosti VSS kao što su: razrešenje sudija i predsednika sudova, utvrđenje disciplinske odgovornosti sudija i predsednika sudova; utvrđenje broja sudija i sudija porotnika; utvrđenje obaveze dostavljanja godišnjeg izveštaja o radu Narodnoj skupštini i vladi; razmatranje izveštaja o radu sudova; predlaganje vladi iznosa sredstava potrebnih za rad sudova.

Ustavom je predviđeno da se protiv odluke VSS može uložiti žalba Ustavnom sudu u slučajevima propisanim zakonom.²²

Kako je Ustavom predviđeno da se ovaj pravni lek može izjaviti na odluku o prestanku sudijske funkcije²³, nužno je izvršiti dopunu ustavne norme koja reguliše izbor sudija i predvideti pravni lek protiv odluke o izboru sudije zbog povrede pravila postupka.²⁴

Postojanje pravnog leka protiv odluka VSS predstavlja stručan način kontrole odluka i rada VSS.

²² Čl. 155. Ustava RS.

²³ Čl. 148. st. 2. Ustava RS.

²⁴ Čl. 147. Ustava RS.

Činjenica da odluku o pravnom leku protiv odluka VSS, naročito onih vezanih za izbor i razrešenje, treba da donosi Ustavni sud, ukazuje da se i ovom državnim organu moraju obezbediti garancije nezavisnosti koje se tiču izbora i imenovanja sudija Ustavnog suda. Sada predviđen način izbora sudija politizuje njihovu funkciju, ne obezbeđuje potrebne garancije nezavisnosti, što može omogućiti prikriven politički uticaj na rad Ustavnog suda, pa na taj način i neadekvatnu zaštitu sudijskih garantija nezavisno.

ZAKLJUČAK

Visoki savet sudstva se formira i definiše konkretnim društvenim i Ustavnim kontekstom zemlje, stepenom njenog razvoja koji obezbeđuje vladavinu prava i mentalitetom. Posebno se mora ceniti stvarna politička volja za nezavisnim sudstvom. Svaka država, pa i naša, mora da uredi svoj način funkcionisanja VSS koji ima kapacitet da obezbedi nezavisnost, kvalitet, stručnost i efikasnost pravosuđe, koje može da obezbedi delotvornu zaštitu prava građana.

Stoga bi bilo celishodno:

- U čl. 4. st. 3. Ustava princip podele vlasti utvrditi kao odnos ravnoteže, a međusobne kontrole samo u odnosu na zakonodavnu i izvršnu vlast.
- Detaljnije urediti status VSS tako da se predvide garancije njegove nezavisnosti, (način izbora, prestanka funkcije članova VSS) koje će obezbediti i da postane delotvorni organ sudske vlasti.
- U Ustavu zajemčiti isti stepen imuniteta svih članova VSS u vršenju poslova iz njegove nadležnosti.
- Ustavom predvideti da predsednika VSS biraju njegovi članovi, uz ograničenje da na tu funkcije ne može biti biran član koji po funkciji (predsednik Vrhovnog kasacionog suda) ulazi u sastav VSS.
- Iz sastava VSS isključiti predsednika nadležnog odbora Narodne skupštine i ministra nadležnog za pravosuđe, kao članove po funkciji.
- Povećati broj izbornih članova iz redova sudija i istaknutih pravnika za po jedno mesto.
- Predvideti da sastav VSS obuhvata i tri istaknuta pravnika.
- Propisati Ustavom da se izbor sudija za članove VSS vrši na način koji će obezbediti zastupljenost članova iz svih vrsta i nivoa sudova.
- Uneti ustavnu odredbu da se izbor sudija za člana VSS vrši od strane sudija.
- Nephodno je u Ustav uneti odredbe, koje mogu biti i upućujućeg karaktera, o razlozima za razrešenje i o disciplinskoj odgovornosti članova VSS.

- Pored dužine mandata, Ustavnom normom treba utvrditi da član VSS ne može biti biran dva puta uzastopno.
- U Ustavu treba propisati da izbor i razrešenje svih sudija i predsjednika vrši VSS, a u skladu s tim neophodno normativno precizirati nadležnost VSS nadležnosti.
- Dopuniti čl. 147. Ustava i omogućiti pravni lek protiv odluke VSS o izboru sudija zbog povrede pravila postupka.
- Ustavnim odredbama obezbediti način izbora sudija Ustavnog suda koji će obezbediti potreban stepen garancija njihove nezavisnosti.

THE HIGH JUDICIAL COUNCIL

Status, election, dismissal, mandate, participation, jurisdiction

Vida Petrovic Skero

S u m m a r y

The High Judicial Council (HJC) according to the Constitution is defined as an independent and autonomous body that shall secure and guarantee independence of courts and judges. The analysis of the constitutional solutions in relation to the European standards that regulate judicial councils shows that it is necessary to change the Constitution. The Constitution does not regulate the nature of the HJC's power, and we may initially conclude that it is a body of the parliament. All the members of the HJC, nine elected for the term of five years and three based on their function, are directly or indirectly elected by the Parliament. They do not have equal level of immunity. The functions of certain members of the HJC are duplicated which leads to the politicization of the Council. The comparative analysis shows that these problems are mostly overcome. The Constitution does not recognize the provisions on dismissal of the members of the HJC, while the HJC jurisdiction is not adequately determined. It is mandatory to empower the HJC with the full competence in relation to the election and dismissal of the judges and presidents of the courts. Other important competences must be designated too. It is necessary to introduce changes to the Constitution, which will effectively secure required guarantees of the independence of the HJC, so that it shall substantively secure the independence and autonomy of the courts.

Keywords: High Judicial Council, status, composition, election of members, dismissal of members, mandate, jurisdiction

**СА СЕДНИЦЕ УПРАВНОГ ОДБОРА
одржане 08. 02. 2017. године**

1. МАРИЋ ДАВОР, дипломирани правник, рођен 06. 07. 1989. године УПИСУЈЕ СЕ 14. 02. 2017. године у Именик адвоката Адвокатске коморе Војводине, са седиштем адвокатске канцеларије у Новом Саду, Максима Горког 60.

– БРИШЕ СЕ из Именика адвокатских приправника МАРИЋ ДАВОР, адвокатски приправник код Трбук Зорана, адвоката у Новом Саду, са даном 13. 02. 2017. године због уписа у Именик адвоката ове Коморе.

2. ЕРЦЕГ ИГОР, дипломирани правник, рођен 16. 01. 1989. године УПИСУЈЕ СЕ 14. 02. 2017. године у Именик адвоката Адвокатске коморе Војводине, са седиштем адвокатске канцеларије у Новом Саду, Јована Ђорђевића 13.

– БРИШЕ СЕ из Именика адвокатских приправника ЕРЦЕГ ИГОР, адвокатски приправник код Будаков Оливере, адвоката у Новом Саду, са даном 13. 02. 2017. године због уписа у Именик адвоката ове Коморе.

3. ГАВРИЛОВИЋ ИВАН, дипломирани правник, рођен 19. 05. 1990. године УПИСУЈЕ СЕ 14. 02. 2017. године у Именик адвоката Адвокатске коморе Војводине, са седиштем адвокатске канцеларије у Новом Саду, Грчкошколска 1.

– БРИШЕ СЕ из Именика адвокатских приправника ГАВРИЛОВИЋ ИВАН, адвокатски приправник код Савин Соње, адвоката у Новом Саду, са даном 13. 02. 2017. године због уписа у Именик адвоката ове Коморе.

4. ФЕРЕНЦ МАРИА, дипломирани правник, рођена 16. 09. 1990. године УПИСУЈЕ СЕ 14. 02. 2017. године у Именик адвоката Адвокатске коморе Војводине, са седиштем адвокатске канцеларије у Бечеју, Трг ослобођења 3.

– БРИШЕ СЕ из Именика адвокатских приправника ФЕРЕНЦ МАРИА, адвокатски приправник код Субаков В. Милоша, адвоката у Бечеју, са даном 13. 02. 2017. године због уписа у Именик адвоката ове Коморе.

5. БАЈИЋ маст. прав. САНДА, дипломирани правник, рођена 21. 03. 1990. године УПИСУЈЕ СЕ 14. 02. 2017. године у Именик адвоката Адвокатске коморе Војводине, са седиштем адвокатске канцеларије у Србобрану, Змај Јовина 16.

– БРИШЕ СЕ из Именика адвокатских приправника БАЈИЋ мср САНДА, адвокатски приправник код Бајић Драге, адвоката у Србобрану, са даном 13. 02. 2017. године због уписа у Именик адвоката ове Коморе.

6. МИЛОДАНОВИЋ САНДРА, дипломирани правник, рођен 04. 10. 1990. године УПИСУЈЕ СЕ 14. 02. 2017. године у Именик адвоката Адвокатске коморе Војводине, са седиштем адвокатске канцеларије у Суботици, Трг синагоге 1/а.

– БРИШЕ СЕ из Именика адвокатских приправника МИЛОДАНОВИЋ САНДРА, адвокатски приправник код Јолић Косте, адвоката у Новом Саду, са даном 13. 02. 2017. године због уписа у Именик адвоката ове Коморе.

7. СТОШИЋ БОЈАНА, дипломирани правник, рођена 26. 04. 1984. године УПИСУЈЕ СЕ 14. 02. 2017. године у Именик адвоката Адвокатске коморе Војводине, са седиштем адвокатске канцеларије у Новом Саду, Железничка 12.

8. ВЛАЈКОВИЋ ЈОВАНКА, дипломирани правник, рођена 25. 06. 1987. године УПИСУЈЕ СЕ 14. 02. 2017. године у Именик адвоката Адвокатске коморе Војводине, са седиштем адвокатске канцеларије у Новом Саду, Грчкошколска 1.

9. ЈАНКОВИЋ ТАМАРА, дипломирани правник, рођена 18. 03. 1989. године уписује се 14. 02. 2017. године у Именик адвоката Адвокатске коморе Војводине, са седиштем адвокатске канцеларије у Новом Саду, Сремска 4/1, локал 5.

10. ИВКОВИЋ САША, дипломирани правник, рођен 16. 09. 1981. године УПИСУЈЕ СЕ 14. 02. 2017. године у Именик адвоката Адвокатске коморе Војводине, са седиштем адвокатске канцеларије у Новом Саду, Максима Горког 10/1, стан 3.

11. ТОМШИК АЛЕН, дипломирани правник, рођен 20. 04. 1989. године УПИСУЈЕ СЕ 14. 02. 2017. године у Именик адвоката Адвокатске коморе Војводине, са седиштем адвокатске канцеларије у Новом Саду, Фрушкогорска 4/1, стан 3.

12. СТОЈИМЕНОВСКИ МАРКО, дипломирани правник, рођен 18. 09. 1988. године УПИСУЈЕ СЕ 14. 02. 2017. године у Именик адвоката Адвокатске коморе Војводине, са седиштем адвокатске канцеларије у Новом Саду, Васе Стајића 28.

13. ЧЕЛИЋ МИЉАН, дипломирани правник, рођен 11. 06. 1986. године УПИСУЈЕ СЕ 14. 02. 2017. године у Именик адвоката Адвокатске коморе Војводине, са седиштем адвокатске канцеларије у Новом Саду, Васе Стајића 30.

14. РАШЕТА ЈОВИЦА, дипломирани правник, рођен 17. 08. 1978. године УПИСУЈЕ СЕ 14. 02. 2017. године у Именик адвоката Адвокатске коморе Војводине, са седиштем адвокатске канцеларије у Новом Саду, Булевар патријарха Павла 1а/1–14.

15. МИЛИЋ ВЕЉКО, дипломирани правник, рођен 25. 01. 1987. године УПИСУЈЕ СЕ 14. 02. 2017. године у Именик адвоката Адвокатске коморе Војводине, са седиштем адвокатске канцеларије у Новом Саду, Мирослава Антића 7.

16. ЧАВИЋ ЖЕЉКО, дипломирани правник, рођен 05. 11. 1979. године УПИСУЈЕ СЕ 14. 02. 2017. године у Именик адвоката Адвокатске коморе Војводине, са седиштем адвокатске канцеларије у Новом Саду, Железничка 32/1, стан 3.

17. ТИКВИЦКИ ВЛАДИМИР, дипломирани правник, рођен 22. 05. 1983. године УПИСУЈЕ СЕ 14. 02. 2017. године у Именик адвоката Адвокатске коморе Војводине, са седиштем адвокатске канцеларије у Новом Саду, Васе Стајића 28/II.

18. ЈОВИН МИЛЕНКО, дипломирани правник, рођен 11. 02. 1984. године УПИСУЈЕ СЕ 14. 02. 2017. године у Именик адвоката Адвокатске коморе Војводине, са седиштем адвокатске канцеларије у Новом Саду, Јосифа Руђанина 4.

19. ДАМЈАНОВ ДАМИР, дипломирани правник, рођен 08. 06. 1987. године УПИСУЈЕ СЕ 14. 02. 2017. године у Именик адвоката Адвокатске коморе Војводине, са седиштем адвокатске канцеларије у Бачкој Паланци, Југословенске армије 29.

20. ХОЏИЋ ДАМИР, дипломирани правник, рођен 02. 05. 1981. године УПИСУЈЕ СЕ 14. 02. 2017. године у Именик адвоката Адвокатске коморе Војводине, са седиштем адвокатске канцеларије у Бачкој Тополи, Петефи бригаде 2.

21. МИШКОВ СОЊА, дипломирани правник, рођена 31. 12. 1988. године УПИСУЈЕ СЕ 14. 02. 2017. године у Именик адвоката Адвокатске коморе Војводине, са седиштем адвокатске канцеларије у Сомбору, Мите Поповића 4/1.

22. ГАВРАНИЋ НЕМАЊА, дипломирани правник, рођен 16. 01. 1990. године УПИСУЈЕ СЕ 14. 02. 2017. године у Именик адвоката Адвокатске коморе Војводине, са седиштем адвокатске канцеларије у Зрењанину, Трг др Зорана Ђинђића бб.

23. КРАЉ НИКОЛА, дипломирани правник, рођен 17. 11. 1984. године УПИСУЈЕ СЕ 14. 02. 2017. године у Именик адвоката Адвокатске коморе Војводине, са седиштем адвокатске канцеларије у Новом Саду, Булевар ослобођења 94/1.

24. ТОМИЋ ЈЕЛЕНА, дипломирани правник, рођена 11. 12. 1990. године УПИСУЈЕ СЕ 14. 02. 2017. године у Именик адвоката Адвокатске коморе Војводине, са седиштем адвокатске канцеларије у Руми, ЈНА 154.

25. ЖАРКОВ ДУЊА, дипломирани правник, рођена 20. 06. 1990. године УПИСУЈЕ СЕ 14. 02. 2017. године у Именик адвоката Адвокатске коморе Војводине, са седиштем адвокатске канцеларије у Новом Саду, Јована Бошковића 14/8.

26. УПИСУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду СТОЈАНОВИЋ АЛЕКСАНДРА, рођена 23. 08. 1992. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Савин Соње, адвоката у Новом Саду, дана 13. 02. 2017. године, у трајању од две године.

27. УПИСУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду МИХАЈЛОВИЋ МАРИЈА, рођена 24. 03. 1990. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Алексић др Немање, адвоката у Новом Саду, дана 13. 02. 2017. године, у трајању од две године.

28. УПИСУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду ГОВЕДАРИЦА КЛЕА, рођена 24. 09. 1992. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Алексић др Немање, адвоката у Новом Саду, дана 13. 02. 2017. године, у трајању од две године.

29. УПИСУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду МЕДИЋ АЛЕКСАНДРА, рођена 05. 10. 1990. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Алексић др Немање, адвоката у Новом Саду, дана 13. 02. 2017. године, у трајању од две године.

30. УПИСУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду ДУБАЧКИЋ МАРИЈАНА, рођена 29. 07. 1987. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Стојковић Ајше, адвоката у Новом Саду, дана 13. 02. 2017. године, у трајању од две године.

31. УПИСУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду СЕДЉАН ТАМАРА, рођена 04. 05. 1990. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Стојковић Ајше, адвоката у Новом Саду, дана 13. 02. 2017. године, у трајању од две године.

32. УПИСУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду БУДНИЋ МИЛЕВА, рођена 06. 09. 1991. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Стојковић Ајше, адвоката у Новом Саду, дана 13. 02. 2017. године, у трајању од две године.

33. УПИСУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду КОВАЧЕВИЋ АЛЕКСАНДРА, рођена 30. 08. 1981. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Савин Соње, адвоката у Новом Саду, дана 13. 02. 2017. године, у трајању од две године.

34. УПИСУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду ЋУРИЋ АЛЕКСАНДРА, рођена 21. 06. 1991. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Савин Соње, адвоката у Новом Саду, дана 13. 02. 2017. године, у трајању од две године.

35. УПИСУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду ВАСИЋ НЕДА, рођена 02. 06. 1988. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Стојковић Ајше, адвоката у Новом Саду, дана 13. 02. 2017. године, у трајању од две године.

36. УПИСУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду ВАЛАН ДАЈАНА, рођена 14. 09. 1993. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Поповић Срђана, адвоката у Новом Саду, дана 13. 02. 2017. године, у трајању од две године.

37. УПИСУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду ЋУРЧИЋ ТЕОДОРА, рођена 06. 06. 1993. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Арсић Тање, адвоката у Новом Саду, дана 13. 02. 2017. године, у трајању од две године.

38. УПИСУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду ПЕРИШИЋ НИКОЛИНА, рођена 18. 12. 1991. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Баришић Жарка, адвоката у Новом Саду, дана 13. 02. 2017. године, у трајању од две године.

39. УПИСУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду БАРИШИЋ ИВАНА, рођена 05. 11. 1990. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Карановић Небојше, адвоката у Новом Саду, дана 13. 02. 2017. године, у трајању од две године.

40. УПИСУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду ТРИВУНОВИЋ БОЈАНА, рођена 11. 08. 1993. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Гојковић Александре, адвоката у Новом Саду, дана 13. 02. 2017. године, у трајању од две године.

41. УПИСУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду ХИНИЋ МАРТА, рођена 30. 06. 1993. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Поповић Соње, адвоката у Новом Саду, дана 13. 02. 2017. године, у трајању од две године.

42. УПИСУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду ДЕЈАНОВИЋ СРЂАН, рођен 28. 12. 1991. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Дејановић Љиљане, адвоката у Новом Саду, дана 13. 02. 2017. године, у трајању од две године.

43. УПИСУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду МАРИЋ БРАНКО, рођен 08. 11. 1993. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Савин Соње, адвоката у Новом Саду, дана 13. 02. 2017. године, у трајању од две године.

44. УПИСУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду ПУПАВАЦ РАДОШ, рођен 24. 09. 1987. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Алексић др Немање, адвоката у Новом Саду, дана 13. 02. 2017. године, у трајању од две године.

45. УПISУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду СТАНИЋ ИВАН, рођен 30. 04. 1990. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Бојков Александра, адвоката у Новом Саду, дана 13. 02. 2017. године, у трајању од две године.

46. УПISУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду САМАРЦИЈА ПЕТАР, рођен 15. 08. 1991. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Јовановић Мироја, адвоката у Новом Саду, дана 13. 02. 2017. године, у трајању од две године.

47. УПISУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду ОЖЕГОВИЋ ЗДРАВКО, рођен 22. 06. 1993. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Гарабандић Александра, адвоката у Новом Саду, дана 13. 02. 2017. године, у трајању од две године.

48. УПISУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду ВУЧКОВИЋ ПЕТАР, рођен 11. 07. 1989. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Спасојевић Иванчић Дејане, адвоката у Новом Саду, дана 13. 02. 2017. године, у трајању од две године.

49. УПISУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду КАРАЦИН ЂОМПАРИН ВЕСНА, рођена 12. 01. 1988. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Лојпур Дејана, адвоката у Суботици, дана 13. 02. 2017. године, у трајању од две године.

50. УПISУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду ГРАДИНШЋАК ФИЛИП, рођен 19. 11. 1993. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Карањац Рацић Невенке, адвоката у Суботици, дана 13. 02. 2017. године, у трајању од две године.

51. УПISУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду ДОСТАНИЋ БОЈАН, рођен 29. 04. 1993. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Аларгић Дејана, адвоката у Сремској Митровици, дана 13. 02. 2017. године, у трајању од две године.

52. УПISУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду ШАЛАМОН ПЕТАР, рођен 06. 05. 1992. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Јаношевић Пере, адвоката у Руми, дана 13. 02. 2017. године, у трајању од две године.

53. УПISУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду ВАСОВИЋ ОЛИВЕРА, рођена 07. 03. 1990. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Јоксовић Марије, адвоката у Кули, дана 13. 02. 2017. године, у трајању од две године.

54. УПISУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду МАРКОВИЋ ДАНИЈЕЛА, рођена 30. 12. 1981. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Марковић Милана, адвоката у Апатину, дана 13. 02. 2017. године, у трајању од две године.

55. УПISУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду ГОРАНОВИЋ ЈОВАНА, рођена 16. 01. 1990. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Алексић Мирјане, адвоката у Вршцу, дана 13. 02. 2017. године, у трајању од две године.

56. УПISУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду ИЗГАРЈАН АЛЕКСАНДАР, рођен 21. 06. 1970. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Изгарјан Миливоја, адвоката у Зрењанину, дана 13. 02. 2017. године, у трајању од две године.

57. УПИСУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду ПЕРНАТ ОГЋЕН ВИД, рођен 07. 09. 1989. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Пернат Миљана, адвоката у Зрењанину, дана 13. 02. 2017. године, у трајању од две године.

58. БРИШЕ СЕ из Именика адвоката Адвокатске коморе Војводине ЂУРЂЕВ МАЈА, адвокат у Темерину са даном 14. 11. 2016. године, на лични захтев.

– Именована задржава чланство у Посмртном фонду АК Војводине и након брисања.

– Ђурђев Душан, адвокат у Темерину, поставља се за преузиматеља адвокатске канцеларије.

59. БРИШЕ СЕ из Именика адвоката Адвокатске коморе Војводине ЗАКЛАН ДРАГАНА, адвокат у Новом Саду са даном 15. 01. 2017. године, на лични захтев.

– Именована задржава чланство у Посмртном фонду АК Војводине и након брисања.

– Степанов Миливој, адвокат у Новом Саду, поставља се за преузиматеља адвокатске канцеларије.

60. БРИШЕ СЕ из Именика адвоката Адвокатске коморе Војводине ЛАЗИЋ ЖАРКО, адвокат у Новом Саду са даном 30. 12. 2016. године, на лични захтев.

– Добрковић Пеђа, адвокат у Новом Саду, поставља се за преузиматеља адвокатске канцеларије.

61. БРИШЕ СЕ из чланства Посмртног фонда Адвокатске коморе Војводине МИАВЕЦ БЕЛА, бивши адвокат из Темерина са даном 18. 01. 2017. године, на лични захтев.

– Отписује се дуговање по основу чланства у Посмртном фонду АК Војводине у износу од 200,00 динара.

62. БРИШЕ СЕ из Именика адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине ПЕЈНОВИЋ МИЛОШ, адвокатски приправник у Новом Саду, на адвокатско-приправничкој вежби код Стојковић Ајше, адвоката у Новом Саду, са даном 29. 12. 2016. године.

63. БРИШЕ СЕ из Именика адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине ФИЛИПОВИЋ ОЛИВЕРА, адвокатски приправник у Новом Саду, на адвокатско-приправничкој вежби код Стојковић Ајше, адвоката у Новом Саду, са даном 29. 12. 2016. године.

64. БРИШЕ СЕ из Именика адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине ЈЕЛИЋ АЛЕКСАНДРА, адвокатски приправник у Новом Саду, на адвокатско-приправничкој вежби код Алексић др Немање, адвоката у Новом Саду, са даном 31. 12. 2016. године.

65. БРИШЕ СЕ из Именика адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине КИСИЋ АЊА, адвокатски приправник у Новом Саду, на адвокатско-приправничкој вежби код Алексић др Немање, адвоката у Новом Саду, са даном 31. 12. 2016. године.

66. БРИШЕ СЕ из Именика адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине МИЋИЋ ЈЕЛЕНА, адвокатски приправник у Новом Саду, на адвокатско-приправничкој вежби код Карановић Милице, адвоката у Новом Саду, са даном 31. 12. 2016. године.

67. БРИШЕ СЕ из Именика адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине МИЛИЋ ЈЕЛЕНА, адвокатски приправник у Новом Саду, на адвокатско-при-

правничкој вежби код Крклуш Љубинке, адвоката у Новом Саду, са даном 16. 01. 2017. године.

68. БРИШЕ СЕ из Именика адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине ПЕКОВИЋ ЈОВАНА, адвокатски приправник у Новом Саду, на адвокатско-приправничкој вежби код Прошић Зорана, адвоката у Новом Саду, са даном 29. 12. 2016. године.

69. БРИШЕ СЕ из Именика адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине ПАВЛОВИЋ ВЛАДИМИР, адвокатски приправник у Новом Саду, на адвокатско-приправничкој вежби код Гуцуња Милана, адвоката у Новом Саду, са даном 08. 02. 2017. године.

70. БРИШЕ СЕ из Именика адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине ПОПГЛИГОРИН ФИЛИП, адвокатски приправник у Србобрану, на адвокатско-приправничкој вежби код Попглигорин Живојина, адвоката у Србобрану, са даном 31. 12. 2016. године.

71. БРИШЕ СЕ из Именика адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине ПОПОВИЋ РУЖИЦА, адвокатски приправник у Новом Саду, на адвокатско-приправничкој вежби код Савин Соње, адвоката у Новом Саду, са даном 14. 01. 2017. године.

72. БРИШЕ СЕ из Именика адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине ПАЈОВИЋ МИЛАН, адвокатски приправник у Новом Саду, на адвокатско-приправничкој вежби код Петровић Драгослава, адвоката у Новом Саду, са даном 29. 01. 2017. године.

73. БРИШЕ СЕ из Именика адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине КАПОР СТРАХИЊА, адвокатски приправник у Зрењанину, на адвокатско-приправничкој вежби код Алексић Драгише, адвоката у Зрењанину, са даном 23. 01. 2017. године.

74. БРИШЕ СЕ из Именика адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине ГРАОВАЦ КРИСТИЋ ТАТЈАНА, адвокатски приправник у Старој Пазови, на адвокатско-приправничкој вежби код Вујовић Драгана, адвоката у Старој Пазови, са даном 31. 01. 2017. године.

75. БРИШЕ СЕ из Именика адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине ДОЈИЋ МАТИН МАЈА, адвокатски приправник у Сомбору, на адвокатско-приправничкој вежби код Кардум Марије, адвоката у Сомбору, са даном 03. 02. 2017. године.

76. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да ПЛАЧКОВ ОЛИВЕРИ, адвокату у Новом Саду, привремено престаје право на обављање адвокатуре због боловања почев од 19. 12. 2016. године.

– Вујовић Јелена, адвокат у Новом Саду, одређује се за привременог заменика.

77. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да УЗЕЛАЦ ДУШАНУ, адвокату у Новом Саду, привремено престаје право на обављање адвокатуре због боловања почев од 03. 01. 2017. године.

– Пољачки Милан, адвокат у Новом Саду, одређује се за привременог заменика.

78. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да МАРАВИЋ АНИ, адвокату у Чантавиру, привремено престаје право на обављање адвокатуре због боловања почев од 05. 12. 2016. године.

– Вулетић Драгомир, адвокат у Суботици, одређује се за привременог заменика.

79. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да КОНСТАНТИНОВИЋ ДАНИЦИ, адвокату у Новом Саду, привремено престаје право на обављање адвокатуре због породилског одсуства и одсуства ради неге детета, од 17. 12. 2016. до 17. 12. 2018. године.

– Шијан Никола, адвокат у Новом Саду, одређује се за привременог заменика.

80. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да ВЕСИЋ АЛЕКСАНДРИ, адвокату у Врбасу, привремено престаје право на обављање адвокатуре због породилског одсуства и одсуства ради неге детета, од 02. 01. 2017. до 01. 01. 2018. године.

– Милић Владимир, адвокат у Врбасу, одређује се за привременог заменика.

81. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да МАЈОРОШ ШОМОЋИ ХЕРМИНИ, адвокатском приправнику у Темерину, привремено престаје адвокатско-приправничка вежба због породилског одсуства и одсуства ради неге детета, од 12. 01. 2017. до 11. 01. 2018. године.

82. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да ЈАКШИЋ ТОМИСЛАВУ, адвокату на Палићу, привремено престаје право на обављање адвокатуре због боловања почев од 16. 12. 2016. године.

– Радичевић Видаковић Хаднађ Олга, адвокат у Суботици, одређује се за привременог заменика.

83. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да ЗАКЛАН МРЂЕН МИЛИ, адвокату у Новом Саду, привремено престаје право на обављање адвокатуре због породилског одсуства и одсуства ради неге детета, од 16. 01. 2017. до 16. 01. 2019. године.

– Степанов Миливој, адвокат у Новом Саду, одређује се за привременог заменика.

84. УЗИМА СЕ на знање да је ПРОКИЋ МИРЈАНА, адвокат у Сремској Митровици, наставила са радом дана 01. 01. 2017. године, након што јој је привремено било престало право на бављење адвокатуром због породилског одсуства.

– Цундра Зорица, адвокат у Сремској Митровици, разрешава се дужности привременог заменика.

85. УЗИМА СЕ на знање да је НИКОЛИЋ МАТУЛИН СВЕТЛАНА, адвокат у Новом Саду, наставила са радом дана 30. 01. 2017. године, након што јој је привремено било престало право на бављење адвокатуром због породилског одсуства.

– Јовичић Сандра, адвокат у Новом Саду, разрешава се дужности привременог заменика.

86. УЗИМА СЕ на знање да је БОСИЋ МИЛАНА, адвокат у Панчеву, наставила са радом дана 07. 01. 2017. године, након што јој је привремено било престало право на бављење адвокатуром због боловања.

– Босиљ Ненад, адвокат у Панчеву, разрешава се дужности привременог заменика.

87. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да је МАРЈАНОВИЋ СВЕТЛАНА, адвокат у Зрењанину, наставила са радом дана 23. 01. 2017. године, након што јој је привремено било престало право на бављење адвокатуром због породилског одсуства.

– Мићовић Милорад, адвокат у Зрењанину, разрешава се дужности привременог заменика.

88. УЗИМА СЕ на знање да је МУШКИЊА ХАЈНРИХ АНИКО, адвокат у Новом Саду, наставила са радом дана 01. 03. 2017. године, након што јој је привремено било престало право на бављење адвокатуром због обављања функције.

– Лалић Мразек Милица, адвокат у Новом Саду, разрешава се дужности привременог заменика.

89. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да је Грабић Маја, адвокат у Сремској Митровици, променила презиме, које сада гласи Петров.

90. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да је Лакетић Весна, адвокат у Сремској Митровици, променила презиме, које сада гласи Лончаревић.

91. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да је Дојић Маја, адвокатски приправник у Сомбору, променила презиме које сада гласи Дојић Матин.

92. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да се Заклан Драгана, адвокат у Новом Саду разрешава дужности привременог заменика Заклан Мрђен Миле, адвоката у Новом Саду.

– Степанов Миливој, адвокат у Новом Саду одређује за привременог заменика Заклан Мрђен Миле, адвоката у Новом Саду.

93. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да се Мостарац Горан, адвокат у Новом Саду, разрешава дужности привременог заменика Лончар Милоша, адвоката у Новом Саду, на коју је постављен решењем Управног одбора број 95/13 од 29. 03. 2013. године.

94. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да је Заједничка адвокатска канцеларија „Субаков-Злоколица-Драпшин-Станојев-Радулашки” из Бечеја променила назив у „Заједничка адвокатска канцеларија „Субаков и партнери“, са седиштем у Бечеју, Трг ослобођења 3.

95. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да је Божић Зоран, адвокат у Новом Саду стекао академски назив магистра правних наука.

96. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да је ВУКАШИН ДИМИТРИЈЕ, адвокатски приправник у Новом Саду, прекинуо адвокатско-приправничку вежбу код Константиновић Данице, адвоката у Новом Саду дана 16. 12. 2016. године, те да исту наставља код Ступар Браниславе, адвоката у Новом Саду, дана 17. 12. 2016. године.

97. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да је ЈЕЧАНСКИ РЕНАТА, адвокатски приправник у Бечеју, прекинула адвокатско-приправничку вежбу код Злоколица Слободана, адвоката у Бечеју дана 06. 01. 2017. године, те да исту наставља код Субаков Милоша, адвоката у Бечеју дана 09. 01. 2017. године.

98. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да је БУЛАТОВИЋ ЖЕЉАНА, адвокатски приправник у Новом Саду, прекинула адвокатско-приправничку вежбу код Стеванић Николе, адвоката у Новом Саду дана 23. 01. 2017. године, те да исту наставља код Борђошки Милана, адвоката у Новом Саду, дана 24. 01. 2017. године.

99. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да су Царан Мирчеа и Пејић Романа, адвокати у Новом Саду, приступили Заједничкој адвокатској канцеларији „Алексић са сарадницима“, са седиштем у Новом Саду, Грчкошколска 1, почев од 04. 01. 2017. године.

100. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да је ГУЦУЉ НЕНАД, адвокат у Вршцу, преселио седиште адвокатске канцеларије у Белу Цркву, Дејана Бранкова 29, почев од 01. 01. 2017. године.

101. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да је ТАБАКОВИЋ ДРАГО, адвокат у Сечњу, преселио седиште адвокатске канцеларије у Зрењанин, Бригадира Ристића 2а/16, почев од 01. 01. 2017. године.

102. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да је ЛАГУНЦИН НЕМАЊА, адвокат у Новом Саду, преселио своју адвокатску канцеларију на адресу Железничка 32, први спрат, стан 3, почев од 15. 12. 2016. године.

103. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да је СТАНКОВ МИЛАН, адвокат у Зрењанину, преселио своју адвокатску канцеларију на адресу Краља Александра I Карађорђевића 2, почев од 20. 12. 2016. године.

104. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да је СТАНКОВ ЈОВАН, адвокат у Зрењанину, преселио своју адвокатску канцеларију на адресу Краља Александра I Карађорђевића 2, почев од 20. 12. 2016. године.

105. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да је ЂУЛИНАЦ ЉУБОМИР, адвокат у Зрењанину, преселио своју адвокатску канцеларију на адресу Краља Александра I Карађорђевића 2, почев од 20. 12. 2016. године.

106. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да је СОМЕР ЕМИЛ, адвокат у Новом Саду, преселио своју адвокатску канцеларију на адресу Максима Горког 2, почев од 18. 01. 2017. године.

107. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да је ШКОРИЋ ПЕТАР, адвокат у Новом Саду, преселио своју адвокатску канцеларију на адресу Максима Горког 2, почев од 18. 01. 2017. године.

108. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да је БЛАГОЈЕВ БРАНКА, адвокат у Новом Саду, преселила своју адвокатску канцеларију на адресу Максима Горког 10 а, почев од 01. 02. 2017. године.

109. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да је ШИКОПАРИЈА ВОЈИСЛАВ, адвокат у Новом Саду, преселио своју адвокатску канцеларију на адресу Железничка 32/I, стан 3, почев од 23. 01. 2017. године.

110. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да је МОЛДВАИ ИЗАБЕЛА, адвокат у Новом Саду, преселила своју адвокатску канцеларију на адресу Максима Горког 2/8, почев од 15. 01. 2017. године.

111. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да је КОРАЋ ДАНЕ, адвокат у Новом Саду, преселио своју адвокатску канцеларију на адресу Максима Горког 1А/IV, стан 44, почев од 01. 02. 2017. године.

112. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да је ВОЈНОВИЋ БОЈОВИЋ ГОРДАНА, адвокат у Зрењанину, преселила своју адвокатску канцеларију на адресу Војводе Петра Бојовића 2/16, почев од 24. 01. 2017. године.

113. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да је ПУПОВИЋ ИВАНА, адвокат у Новом Саду, преселила своју адвокатску канцеларију на адресу Трг Ференца Фехера 4/1, почев од 01. 02. 2017. године.

СА СЕДНИЦЕ УПРАВНОГ ОДБОРА одржане 27. 02. 2017. године

1. ГРБА ТИЈАНА, дипломирани правник, рођена 08. 11. 1988. године УПИСУЈЕ СЕ 07. 03. 2017. године у Именик адвоката Адвокатске коморе Војводине, са седиштем адвокатске канцеларије у Новом Саду, Павла Симића 2/II.

– Брише се из Именика адвокатских приправника ГРБА ТИЈАНА, адвокатски приправник код Кесерић Сенише, адвоката у Новом Саду, са даном 06. 03. 2017. године због уписа у Именик адвоката ове Коморе.

2. ГАВРИЋ ИВАНА, дипломирани правник, рођена 11. 03. 1990. године УПИСУЈЕ СЕ 07. 03. 2017. године у Именик адвоката Адвокатске коморе Војводине, са седиштем адвокатске канцеларије у Новом Саду, Булевар ослобођења 94, стан 1.

– Брише се из Именика адвокатских приправника ГАВРИЋ ИВАНА, адвокатски приправник код Краљ Биљане, адвоката у Новом Саду, са даном 06. 03. 2017. године због уписа у Именик адвоката ове Коморе.

3. БОЖИЋ ПРЕДРАГ, дипломирани правник, рођен 07. 02. 1989. године УПИСУЈЕ СЕ 07. 03. 2017. године у Именик адвоката Адвокатске коморе Војводине, са седиштем адвокатске канцеларије у Новом Саду, Петра Драпшина 48.

– Брише се из Именика адвокатских приправника БОЖИЋ ПРЕДРАГ, адвокатски приправник код Гуцуња Милана, адвоката у Новом Саду, са даном 06. 03. 2017. године због уписа у Именик адвоката ове Коморе.

4. МАЛЕТИН СОЊА, дипломирани правник, рођена 18. 02. 1988. године УПИСУЈЕ СЕ 07. 03. 2017. године у Именик адвоката Адвокатске коморе Војводине, са седиштем адвокатске канцеларије у Новом Бечеју, Соње Маринковић 4/а.

– Брише се из Именика адвокатских приправника МАЛЕТИН СОЊА, адвокатски приправник код Зеребели Хајналке, адвоката у Новом Бечеју, са даном 06. 03. 2017. године због уписа у Именик адвоката ове Коморе.

5. ГОЈКОВИЋ СРЂАН, дипломирани правник, рођен 15. 03. 1986. године УПИСУЈЕ СЕ 07. 03. 2017. године у Именик адвоката Адвокатске коморе Војводине, са седиштем адвокатске канцеларије у Новом Саду, Мирослава Антића 5.

6. ПЕЋАНИН ЈОВАН, дипломирани правник, рођен 16. 10. 1979. године УПИСУЈЕ СЕ 07. 03. 2017. године у Именик адвоката Адвокатске коморе Војводине, са седиштем адвокатске канцеларије у Новом Саду, Данила Киша 23.

7. ЛАЗАРЕВИЋ ВОЈИН, дипломирани правник, рођен 14. 01. 1987. године УПИСУЈЕ СЕ 07. 03. 2017. године у Именик адвоката Адвокатске коморе Војводине, са седиштем адвокатске канцеларије у Новом Саду, Љермонтова 14/29.

8. РАДОВИЋ МИЛИЦА, дипломирани правник, рођена 27. 04. 1989. године УПИСУЈЕ СЕ 07. 03. 2017. године у Именик адвоката Адвокатске коморе Војводине, са седиштем адвокатске канцеларије у Новом Саду, Змај Јовина 23.

9. ГРОС ИВА, дипломирани правник, рођена 30. 03. 1987. године уписује се 07. 03. 2017. године у Именик адвоката Адвокатске коморе Војводине, са седиштем адвокатске канцеларије у Суботици, Сенћански пут 4.

10. НЕМЕДИ БИТЕ АНИТА, дипломирани правник, рођена 05. 07. 1987. године УПИСУЈЕ СЕ 07. 03. 2017. године у Именик адвоката Адвокатске коморе Војводине, са седиштем адвокатске канцеларије у Хајдукову, Омладинских бригада 18 Б.

11. УПИСУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду ШИНЖАР ПРЕДРАГ, рођен 28. 02. 1981. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Шинжар Миодрага, адвоката у Белој Цркви, дана 08. 03. 2017. године, у трајању од две године.

12. УПИСУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду МАЛЕТКОВИЋ РАДЕ, рођен 09. 11. 1986. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Карановић Милице, адвоката у Новом Саду, дана 08. 03. 2017. године, у трајању од две године.

13. УПИСУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду РАДУН СРЂАН, рођен 18. 11. 1993. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Пудар Владимира, адвоката у Новом Саду, дана 08. 03. 2017. године, у трајању од две године.

14. УПИСУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду ДОБРИЧАНИН ТАМАРА, рођена 10. 12. 1991. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Костић Владислава, адвоката у Новом Саду, дана 08. 03. 2017. године, у трајању од две године.

15. УПИСУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду МИЛОВАНОВ ДЕЈАН, рођен 13. 12. 1992. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Мадих Оливера, адвоката у Новом Саду, дана 08. 03. 2017. године, у трајању од две године.

16. УПИСУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду ВУКЧЕВИЋ СЛАЂАНА, рођена 19. 02. 1993. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Мркшић Јасне, адвоката у Новом Саду, дана 08. 03. 2017. године, у трајању од две године.

17. УПИСУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду НЕДИЋ ТЕОДОРА, рођена 12. 08. 1991. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Карановић Милице, адвоката у Новом Саду, дана 08. 03. 2017. године, у трајању од две године.

18. УПИСУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду ДАВИДОВИЋ МАЈА, рођена 13. 12. 1993. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Стојковић Ајше, адвоката у Новом Саду, дана 08. 03. 2017. године, у трајању од две године.

19. УПИСУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду БУРЂЕВАЦ ДАНИЛО, рођен 15. 07. 1988. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Алексић др Немање, адвоката у Новом Саду, дана 08. 03. 2017. године, у трајању од две године.

20. УПИСУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду СТОЈАНОВИЋ БОЈАНА, рођена 21. 07. 1991. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Прошић Зорана, адвоката у Новом Саду, дана 08. 03. 2017. године, у трајању од две године.

21. УПИСУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду ВУЈАНОВИЋ МАРИЈА, рођена 24. 06. 1987. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Гвожђан Дејана, адвоката у Новом Саду, дана 08. 03. 2017. године, у трајању од две године.

22. УПИСУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду ВУЧУРЕВИЋ МИНА, рођена 19. 02. 1989. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Радовић Небојше, адвоката у Новом Саду, дана 08. 03. 2017. године, у трајању од две године.

23. УПИСУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду БЈЕЛИЦА НАЂА, рођена 28. 10. 1993. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Маровић Жељка, адвоката у Новом Саду, дана 08. 03. 2017. године, у трајању од две године.

24. УПИСУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду КНЕЖЕВИЋ ДУШАНКА, рођена 08. 10. 1990. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Грче Владиславе, адвоката у Темерину, дана 08. 03. 2017. године, у трајању од две године.

25. УПИСУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду ЗЕЉКОВИЋ ДАВИД, рођен 26. 09. 1991. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Кљајић мр Дејана, адвоката у Новом Саду, дана 08. 03. 2017. године, у трајању од две године.

26. УПИСУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду ЖАРКОВИЋ ИЛИЈА, рођен 14. 01. 1993. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Борђошки Милана, адвоката у Новом Саду, дана 08. 03. 2017. године, у трајању од две године.

27. УПИСУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду БРАДИЋ ЈЕЛЕНА, рођена 01. 10. 1991. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Јовановић Владимира, адвоката у Сремској Митровици, дана 08. 03. 2017. године, у трајању од две године.

28. УПИСУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду БУРИШИЋ ТАМАРА, рођена 02. 08. 1986. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Зарић Милицава, адвоката у Сомбору, дана 08. 03. 2017. године, у трајању од две године.

29. УПИСУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду ЛОНЧАР БОЈАН, рођен 02. 10. 1990. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Стајић Илоне, адвоката у Суботици, дана 08. 03. 2017. године, у трајању од две године.

30. УПИСУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду ОЉБИНА НИКОЛА, рођен 02. 01. 1988. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Карановић Милице, адвоката у Новом Саду, дана 08. 03. 2017. године, у трајању од две године.

31. УПИСУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду ТОМИЋ ТАМАРА, рођена 07. 01. 1987. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Карановић Милице, адвоката у Новом Саду, дана 08. 03. 2017. године, у трајању од две године.

32. УПИСУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду ТОМИЋ ВАЊА, рођена 07. 01. 1987. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Стојковић Ајше, адвоката у Новом Саду, дана 08. 03. 2017. године, у трајању од две године.

33. БРИШЕ СЕ из Именика адвоката Адвокатске коморе Војводине МАЉБАША МИЛЕНА, адвокат у Панчеву са даном 10. 03. 2017. године, на лични затхев.

– Коковић Петар, адвокат у Панчеву, поставља се за преузиматеља адвокатске канцеларије.

34. БРИШЕ СЕ из Именика адвоката Адвокатске коморе Војводине МИЈИЋ ЈАСМИНА, адвокат у Сомбору са даном 28. 02. 2017. године, на лични затхев.

– Ђапић Душанка, адвокат у Сомбору, поставља се за преузиматеља адвокатске канцеларије.

35. БРИШЕ СЕ из Именика адвоката Адвокатске коморе Војводине БОШЊАК мр БУРА, адвокат у Сомбору са даном 05. 02. 2017. године, услед смрти.

– Зарић Драган, адвокат у Сомбору, поставља се за преузиматеља адвокатске канцеларије.

36. БРИШЕ СЕ из Именика адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине КИКОВИЋ МИЛИЦА, адвокатски приправник у Новом Саду, на адвокатско-приправничкој вежби код Стојковић Ајше, адвоката у Новом Саду, са даном 02. 02. 2017. године.

37. БРИШЕ СЕ из Именика адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине ЈАКУБЕЦ ЗОРАНА, адвокатски приправник у Новом Саду, на адвокатско-приправничкој вежби код Будаков Оливере, адвоката у Новом Саду, са даном 07. 02. 2017. године.

38. БРИШЕ СЕ из Именика адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине СИМИЋ ЈЕЛЕНА, адвокатски приправник у Кикинди, на адвокатско-приправничкој вежби код Марићевић Миодрага, адвоката у Кикинди, са даном 01. 02. 2017. године.

39. БРИШЕ СЕ из Именика адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине ВИДРИЋ БРАНКО, адвокатски приправник у Зрењанину, на адвокатско-приправничкој вежби код Ђулинац Љубомира, адвоката у Зрењанину, са даном 14. 02. 2017. године.

40. БРИШЕ СЕ из Именика адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине ЂОКИЋ ТИЈАНА, адвокатски приправник у Новом Саду, на адвокатско-приправничкој вежби код Кркљуш Љубинке, адвоката у Новом Саду, са даном 18. 01. 2017. године.

41. БРИШЕ СЕ из Именика адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине ЂАКОВИЋ ИВА, адвокатски приправник у Новом Саду, на адвокатско-приправничкој вежби код Бороња Божидара, адвоката у Новом Саду, са даном 26. 10. 2016. године.

42. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да МАГЛИЋ ЈЕЛЕНИ, адвокатском приправнику у Сомбору, привремено престаје адвокатско-приправничка вежба због породилског одсуства и одсуства ради неге детета, од 18. 11. 2016. до 18. 11. 2017. године.

43. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да МИЛИНКОВИЋ МИЛИЈАНИ, адвокату у Новом Саду, привремено престаје право на обављање адвокатуре због породилског одсуства и одсуства ради неге детета, од 01. 12. 2016. до 30. 11. 2017. године.

– Бабић Наталија, адвокат у Новом Саду, одређује се за привременог заменика.

44. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да је ИЛИЋ НИКОЛИЈА, адвокат у Новом Саду, наставила са радом дана 10. 02. 2017. године, након што јој је привремено било престало право на бављење адвокатуром због породилског одсуства и неге детета.

– Катанић Гордана, адвокат у Новом Саду, разрешава се дужности привременог заменика.

45. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да је СУНАЈКО МАРИЈАНА, адвокат у Сремској Каменици, наставила са радом дана 07. 02. 2017. године, након што јој је привремено било престало право на бављење адвокатуром због породилског одсуства и неге детета.

– Лазаревић Слађана, адвокат у Новом Саду, разрешава се дужности привременог заменика.

46. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да је МУШКИЊА ХАЈНРИХ АНИКО, адвокат у Новом Саду, наставила са радом дана 01. 03. 2017. године, након што јој је привремено било престало право на бављење адвокатуром због обављања функције.

– Лалић Мразек Милица, адвокат у Новом Саду, разрешава се дужности привременог заменика.

47. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да је Настасић Јелена, адвокатски приправник у Сомбору, променила презиме које сада гласи Маглић.

48. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да је ФИЛАГИЋ БОЈАНА, адвокатски приправник у Новом Саду, прекинула адвокатско-приправничку вежбу код Ђуран Милић Емине, адвоката у Новом Саду дана 31. 01. 2017. године, те да исту наставља код Маровић Жељка, адвоката у Новом Саду, дана 01. 02. 2017. године.

49. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да је СТОЈАКОВИЋ РАДА, адвокатски приправник у Руми, прекинула адвокатско-приправничку вежбу код Јаношевић Пере, адвоката у

Руми дана 06. 02. 2017. године, те да исту наставља код Црнобарац Милене, адвоката у Руми, дана 07. 02. 2017. године.

50. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да је РАДИЋ КРИСТИНА, адвокатски приправник у Новом Саду, прекинула адвокатско-приправничку вежбу код Ђокић Сање, адвоката у Новом Саду дана 29. 01. 2017. године, те да исту наставља код Петровић Драгослава, адвоката у Новом Саду, дана 30. 01. 2017. године.

51. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да је КНЕЖЕВ МАРИЈАНА, адвокатски приправник у Новом Саду, прекинула адвокатско-приправничку вежбу код Стојковић Ајше, адвоката у Новом Саду дана 17. 02. 2017. године, те да исту наставља код Нишевић Тадић Гордане, адвоката у Новом Саду, дана 20. 02. 2017. године.

52. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да је СВОЈИЋ ИВАНА, адвокатски приправник у Новом Саду, прекинула адвокатско-приправничку вежбу код Гуцуња Милана, адвоката у Новом Саду дана 13. 02. 2017. године, те да исту наставља код Радовић Небојше, адвоката у Новом Саду, дана 14. 02. 2017. године.

53. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да је МИЋУНОВИЋ ТАМАРА, адвокатски приправник у Новом Саду, прекинула адвокатско-приправничку вежбу код Карановић Милице, адвоката у Новом Саду дана 13. 02. 2017. године, те да исту наставља код Вукићевић Миодрага, адвоката у Врбасу, дана 14. 02. 2017. године.

54. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да је СУНАЈКО МАРИЈАНА, адвокат у Сремској Каменици, преселила седиште адвокатске канцеларије у Нови Сад, Булевар ослобођења 109, почев од 06. 02. 2017. године.

55. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да је ЧЕРОВИЋ СВЕТЛАНА, адвокат у Новом Саду, преселила своју адвокатску канцеларију на адресу Радничка 17/4, почев од 07. 02. 2017. године.

56. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да је КОРПОНАИЋ ЕВА, адвокат у Кањижи, преселила своју адвокатску канцеларију на адресу Главна 23, почев од 01. 02. 2017. године.

57. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да је НАГЕЛ ЈАНОШ, адвокат у Кањижи, преселио своју адвокатску канцеларију на адресу Главна 23, почев од 01. 02. 2017. године.

СА СЕДНИЦЕ УПРАВНОГ ОДБОРА одржане 03. 04. 2017. године

1. МАРКОВИЋ ЂИНА, дипломирани правник, рођена 26. 04. 1990. године УПИСУЈЕ СЕ 06. 04. 2017. године у Именик адвоката Адвокатске коморе Војводине, са седиштем адвокатске канцеларије у Новом Саду, Трг Ференца Фехера 8.

– БРИШЕ СЕ из Именика адвокатских приправника МАРКОВИЋ ЂИНА, адвокатски приправник код Сикимић Младена, адвоката у Новом Саду, са даном 05. 04. 2017. године због уписа у Именик адвоката ове Коморе.

2. СТАНКОВ СЛАЂАНА, дипломирани правник, рођена 03. 06. 1984. године УПИСУЈЕ СЕ 06. 04. 2017. године у Именик адвоката Адвокатске коморе Војводине, са седиштем адвокатске канцеларије у Новом Саду, Војвођанских бригада 15/1, стан 3.

– БРИШЕ СЕ из Именика адвокатских приправника СТАНКОВ СЛАЂАНА, адвокатски приправник код Зечевић Ненада, адвоката у Новом Саду, са даном 05. 04. 2017. године због уписа у Именик адвоката ове Коморе.

3. ЛАНДЕКА ДУЊА, дипломирани правник, рођена 27. 04. 1990. године УПИСУЈЕ СЕ 06. 04. 2017. године у Именик адвоката Адвокатске коморе Војводине, са седиштем адвокатске канцеларије у Новом Саду, Булевар ослобођења 82/3.

– БРИШЕ СЕ из Именика адвокатских приправника ЛАНДЕКА ДУЊА, адвокатски приправник код Бобан Петра, адвоката у Новом Саду, са даном 05. 04. 2017. године због уписа у Именик адвоката ове Коморе.

4. ЛЕПЕШ КОВАЧ ГАБОР, дипломирани правник, рођен 29. 04. 1981. године УПИСУЈЕ СЕ 06. 04. 2017. године у Именик адвоката Адвокатске коморе Војводине, са седиштем адвокатске канцеларије у Бечеју, Новосадска 2.

5. БРИШЕ СЕ из Именика адвокатских приправника ЛЕПЕШ КОВАЧ ГАБОР, адвокатски приправник код Момчиловић Сенише, адвоката у Бечеју, са даном 05. 04. 2017. године због уписа у Именик адвоката ове Коморе.

6. ПАНИЋ ЈОВАНА, дипломирани правник, рођена 01. 09. 1988. године УПИСУЈЕ СЕ 06. 04. 2017. године у Именик адвоката Адвокатске коморе Војводине, са седиштем адвокатске канцеларије у Новом Саду, Ласла Гала 10.

7. КРОПФ ГЛИГОРОВИЋ ИВАНА, дипломирани правник, рођена 12. 05. 1972. године УПИСУЈЕ СЕ 06. 04. 2017. године у Именик адвоката Адвокатске коморе Војводине, са седиштем адвокатске канцеларије у Новом Саду, Петра Драпшина 51.

8. МИЋИЋ ЈЕЛЕНА, дипломирани правник, рођена 02. 03. 1988. године УПИСУЈЕ СЕ 06. 04. 2017. године у Именик адвоката Адвокатске коморе Војводине, са седиштем адвокатске канцеларије у Новом Саду, Димитрија Туцовића 10.

9. ЈОВАНОВИЋ МАРИНА, дипломирани правник, рођена 25. 06. 1977. године УПИСУЈЕ СЕ 06. 04. 2017. године у Именик адвоката Адвокатске коморе Војводине, са седиштем адвокатске канцеларије у Новом Саду, Народног фронта 73.

10. МАЈЕТАШКИ САНДРА, дипломирани правник, рођена 16. 01. 1987. године УПИСУЈЕ СЕ 06. 04. 2017. године у Именик адвоката Адвокатске коморе Војводине, са седиштем адвокатске канцеларије у Бечеју, Јована Поповића 1, локал 2.

11. ВИДОВИЋ ЛУКА, дипломирани правник, рођен 06. 09. 1984. године УПИСУЈЕ СЕ 06. 04. 2017. године у Именик адвоката Адвокатске коморе Војводине, са седиштем адвокатске канцеларије у Врбасу, Маршала Тита 63.

12. БРСТИНА ДРАГАНА, дипломирани правник, рођена 10. 01. 1987. године УПИСУЈЕ СЕ 06. 04. 2017. године у Именик адвоката Адвокатске коморе Војводине, са седиштем адвокатске канцеларије у Старој Пазови, Змај Јовина 1/4.

13. ГРУЈИЋ ИРИНА, дипломирани правник, рођена 03. 03. 1987. године УПИСУЈЕ СЕ 06. 04. 2017. године у Именик адвоката Адвокатске коморе Војводине, са седиштем адвокатске канцеларије у Старој Пазови, Тирила и Методија 15, локал 4.

14. ЗАХОРЕЦ МИШО, дипломирани правник, рођен 01. 01. 1952. године УПИСУЈЕ СЕ 06. 04. 2017. године у Именик адвоката Адвокатске коморе Војводине, са седиштем адвокатске канцеларије у Ковачици, Николе Тесле 73.

15. ПЕТКОВИЋ МАРКО, дипломирани правник, рођен 03. 04. 1984. године УПИСУЈЕ СЕ 06. 04. 2017. године у Именик адвоката Адвокатске коморе Војводине, са седиштем адвокатске канцеларије у Зрењанину, Стевице Јовановића 5.

16. НОВАКОВИЋ МИЛАНА, дипломирани правник, рођена 12. 04. 1987. године УПИСУЈЕ СЕ 06. 04. 2017. године у Именик адвоката Адвокатске коморе Војводине, са седиштем адвокатске канцеларије у Кикинди, Генерала Драпшина 8.

17. УПИСУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду ОБРАДОВИЋ НЕНАД, рођен 25. 03. 1991. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Василије Милоша, адвоката у Панчеву, дана 05. 04. 2017. године, у трајању од две године.

18. УПИСУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду МИШКОВ ВЕРИЦА, рођена 26. 07. 1992. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Папулић Ђорђа, адвоката у Панчеву, дана 05. 04. 2017. године, у трајању од две године.

19. УПИСУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду МАРКО МИРОСЛАВ, рођен 02. 06. 1982. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Алексић Слободана, адвоката у Ковачици, дана 05. 04. 2017. године, у трајању од две године.

20. УПИСУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду ВУКОМАНОВИЋ ДРАГАНА, рођена 31. 05. 1984. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Голубовић Светлане, адвоката у Новом Саду, дана 05. 04. 2017. године, у трајању од две године.

21. УПИСУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду ТЕПАВАЦ НЕВЕНА, рођена 22. 08. 1991. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Капун Драгана, адвоката у Новом Саду, дана 05. 04. 2017. године, у трајању од две године.

22. УПИСУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду ИЛИЋ ТАМАРА, рођена 17. 02. 1993. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Стојковић Ајше, адвоката у Новом Саду, дана 05. 04. 2017. године, у трајању од две године.

23. УПИСУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду ЖИВАНОВИЋ ИВАНА, рођена 10. 10. 1986. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Стојковић Ајше, адвоката у Новом Саду, дана 05. 04. 2017. године, у трајању од две године.

24. УПИСУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду ВАСИЋ МАРИЈА, рођена 30. 12. 1991. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Стојковић Ајше, адвоката у Новом Саду, дана 05. 04. 2017. године, у трајању од две године.

25. УПИСУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду ГАГОВИЋ ИВА, рођена 26. 02. 1988. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Алексић др Немање, адвоката у Новом Саду, дана 05. 04. 2017. године, у трајању од две године.

26. УПИСУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду ЈЕРИЋ ДРАГАНА, рођена 17. 11. 1991. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Стојковић Ајше, адвоката у Новом Саду, дана 05. 04. 2017. године, у трајању од две године.

27. УПИСУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду РОДИЋ ЈЕЛЕНА, рођена 23. 12. 1991. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Чекић Бранимира, адвоката у Новом Саду, дана 05. 04. 2017. године, у трајању од две године.

28. УПИСУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду КОЛАР МАЈА, рођена 05. 04. 1993. године, на адвокатско-

-приправничку вежбу код Копања Владимира, адвоката у Новом Саду, дана 05. 04. 2017. године, у трајању од две године.

29. УПИСУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду ЈАРМИНАЦ БОРИС, рођен 15. 12. 1993. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Ристић Драгослава, адвоката у Новом Саду, дана 05. 04. 2017. године, у трајању од две године.

30. УПИСУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду КОРДА ДЕЈАН, рођен 12. 01. 1988. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Стојковић Ајше, адвоката у Новом Саду, дана 05. 04. 2017. године, у трајању од две године.

31. УПИСУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду ЈАЋИМОВИЋ СТЕФАН, рођен 05. 07. 1993. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Кркљуш Љубинке, адвоката у Новом Саду, дана 05. 04. 2017. године, у трајању од две године.

32. УПИСУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду ЈАНКОВИЋ АНДРЕА, рођена 17. 07. 1987. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Јанковић Петра, адвоката у Бачкој Паланци, дана 05. 04. 2017. године, у трајању од две године.

33. УПИСУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду КУКИЋ ДИЈАНА, рођена 05. 08. 1986. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Етински Вељка, адвоката у Новом Саду, дана 05. 04. 2017. године, у трајању од две године.

34. УПИСУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду БАСТАЈА ДАНИЦА, рођена 02. 11. 1986. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Стојковић Ајше, адвоката у Новом Саду, дана 05. 04. 2017. године, у трајању од две године.

35. УПИСУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду КРГОВИЋ ИВАНА, рођена 27. 05. 1991. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Поповић Растка, адвоката у Новом Саду, дана 05. 04. 2017. године, у трајању од две године.

36. УПИСУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду РАШКОВ НИНА, рођена 20. 07. 1993. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Жунић Витомира, адвоката у Новом Саду, дана 05. 04. 2017. године, у трајању од две године.

37. УПИСУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду БОСИН НЕМАЊА, рођен 05. 07. 1989. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Зечевић Ненада, адвоката у Новом Саду, дана 05. 04. 2017. године, у трајању од две године.

38. УПИСУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду СИМОНОВИЋ ЈЕЛЕНА, рођена 21. 05. 1991. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Бељански Владимира, адвоката у Новом Саду, дана 05. 04. 2017. године, у трајању од две године.

39. УПИСУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду СРДИЋ НЕМАЊА, рођен 16. 02. 1991. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Родић Горана, адвоката у Темерину, дана 05. 04. 2017. године, у трајању од две године.

40. УПИСУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду РАНКОВИЋ КАРОЛИНА, рођена 24. 07. 1990. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Алексић др Немање, адвоката у Новом Саду, дана 05. 04. 2017. године, у трајању од две године.

41. УПИСУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду ДЕ НЕГРИ ЛАУРА, рођена 04. 03. 1993. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Де Негри Карла, адвоката у Суботици, дана 05. 04. 2017. године, у трајању од две године.

42. УПИСУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду АБАЦИЋ ИВАНА, рођена 06. 06. 1990. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Мркић Ђорђа, адвоката у Суботици, дана 05. 04. 2017. године, у трајању од две године.

43. УПИСУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду УРИ КРИСТИНА, рођена 20. 04. 1991. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Стриковић Јелисавете, адвоката у Сомбору, дана 05. 04. 2017. године, у трајању од две године.

44. УПИСУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду БУЛАТОВИЋ ЈЕЛЕНА, рођена 10. 11. 1992. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Вучковић Марије, адвоката у Сомбору, дана 05. 04. 2017. године, у трајању од две године.

45. УПИСУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду ЛАЛОВИЋ ЈОВАНА, рођена 16. 09. 1988. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Радишић Гутеша Весне, адвоката у Зрењанину, дана 05. 04. 2017. године, у трајању од две године.

46. УПИСУЈЕ СЕ у Именик адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине у Новом Саду СТАНКОВИЋ ГОРАН, рођен 15. 06. 1991. године, на адвокатско-приправничку вежбу код Пудар Драгомира, адвоката у Кикинди, дана 05. 04. 2017. године, у трајању од две године.

47. БРИШЕ СЕ из Именика адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине ШИЈАЧИЋ ВИШЊА, адвокатски приправник у Новом Саду, на адвокатско-приправничкој вежби код Кљајић мр Дејана, адвоката у Новом Саду, са даном 10. 03. 2017. године.

48. БРИШЕ СЕ из Именика адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине МИЈАТОВИЋ САЊА, адвокатски приправник у Новом Саду, на адвокатско-приправничкој вежби код Павлов Горана, адвоката у Новом Саду, са даном 15. 03. 2017. године.

49. БРИШЕ СЕ из Именика адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине КУЗМАНОВИЋ ИРЕНА, адвокатски приправник у Новом Саду, на адвокатско-приправничкој вежби код Савин Соње, адвоката у Новом Саду, са даном 01. 03. 2017. године.

50. БРИШЕ СЕ из Именика адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине ПЕТРОВИЋ СЛАЂАНА, адвокатски приправник у Новом Саду, на адвокатско-приправничкој вежби код Пантић Пиља Биљане, адвоката у Новом Саду, са даном 06. 03. 2017. године.

51. БРИШЕ СЕ из Именика адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине МИЛОВАНОВ МИЛИЦА, адвокатски приправник у Новом Саду, на

адвокатско-приправничкој вежби код Сикимић Зориславе, адвоката у Новом Саду, са даном 02. 02. 2017. године.

52. БРИШЕ СЕ из Именика адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине КУТАЊАЦ ЈОВАНА, адвокатски приправник у Новом Саду, на адвокатско-приправничкој вежби код Карановић Милице, адвоката у Новом Саду, са даном 03. 03. 2017. године.

53. БРИШЕ СЕ из Именика адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине РАМАЧ ТАМАРА, адвокатски приправник у Новом Саду, на адвокатско-приправничкој вежби код Алексић др Немање, адвоката у Новом Саду, са даном 03. 03. 2017. године.

54. БРИШЕ СЕ из Именика адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине НЕДИЋ ТАМАРА, адвокатски приправник у Новом Саду, на адвокатско-приправничкој вежби код Етински Вељка, адвоката у Новом Саду, са даном 31. 03. 2017. године.

55. БРИШЕ СЕ из Именика адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине ГРБИЋ ЈОВАНА, адвокатски приправник у Темерину, на адвокатско-приправничкој вежби код Козомора Николе, адвоката у Темерину, са даном 01. 03. 2017. године.

56. БРИШЕ СЕ из Именика адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине СЕДЛАР ДОМИНИК, адвокатски приправник у Новом Саду, на адвокатско-приправничкој вежби код Гуцуња Милана, адвоката у Новом Саду, са даном 16. 03. 2017. године.

57. БРИШЕ СЕ из Именика адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине ИСАКОВ ПЕТАР, адвокатски приправник у Новом Саду, на адвокатско-приправничкој вежби код Стојковић Ајше, адвоката у Новом Саду, са даном 28. 02. 2017. године.

58. БРИШЕ СЕ из Именика адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине НЕДОВИЋ ДРАГАН, адвокатски приправник у Новом Саду, на адвокатско-приправничкој вежби код Алексић др Немање, адвоката у Новом Саду, са даном 23. 02. 2017. године.

59. БРИШЕ СЕ из Именика адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине КОПРИВИЦА ДРАГАН, адвокатски приправник у Новом Саду, на адвокатско-приправничкој вежби код Мадић Оливера, адвоката у Новом Саду, са даном 14. 02. 2017. године.

60. БРИШЕ СЕ из Именика адвокатских приправника Адвокатске коморе Војводине ИГЊИЋ САНЕЛА, адвокатски приправник у Новом Саду, на адвокатско-приправничкој вежби код Радовановић Бранимира, адвоката у Новом Саду, са даном 31. 03. 2017. године.

61. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да АПРО ЗАВИШИЋ НАТАШИ, адвокату у Новом Саду, привремено престаје право на обављање адвокатуре због породичног одсуства и одсуства ради неге детета, од 20. 03. 2017. до 19. 03. 2018. године.

– Апро Љубомир, адвокат у Новом Саду, одређује се за привременог заменика.

62. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да ПЕТРОВИЋ БОГДАНУ, адвокату у Новом Саду, привремено престаје право на обављање адвокатуре због болести почев од 28. 02. 2017. године.

– Јовин Миленко, адвокат у Новом Саду, одређује се за привременог заменика.

63. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да БОГДАНОВИЋ НЕВЕНКИ, адвокату у Сремским Карловцима, привремено престаје право на обављање адвокатуре због болести почев од 13. 02. 2017. године.

– Николић Александар, адвокат у Новом Саду, одређује се за привременог заменика.

64. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да је СЛАДОЈЕВИЋ СТАНИМИРОВИЋ СИМОНИДА, адвокат у Новом Саду, наставила са радом дана 27. 10. 2016. године, након што јој је привремено било престало право на бављење адвокатуром због породилског одсуства и неге детета.

– Симић Данијела, адвокат у Новом Саду, разрешава се дужности привременог заменика.

65. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да је ПАЈОВИЋ ЉИЉАК ИТАНА, адвокат у Новом Саду, наставила са радом дана 20. 12. 2016. године, након што јој је привремено било престало право на бављење адвокатуром због породилског одсуства и неге детета.

– Пајовић Кутузов Тијана, адвокат у Новом Саду, разрешава се дужности привременог заменика.

66. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да је ЗДРАВКОВИЋ ИВАНА, адвокат у Новом Саду, наставила са радом дана 01. 03. 2017. године, након што јој је привремено било престало право на бављење адвокатуром због породилског одсуства и неге детета.

– Антић Живка, адвокат у Новом Саду, разрешава се дужности привременог заменика.

67. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да је ПЕРОВИЋ СВЕТЛАНА, адвокат у Новом Саду, наставила са радом дана 21. 03. 2017. године, након што јој је привремено било престало право на бављење адвокатуром због породилског одсуства и неге детета.

– Ташић Светлана, адвокат у Новом Саду, разрешава се дужности привременог заменика.

68. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да је ЂУРКОВИЋ САЊА, адвокатски приправник у Врбасу, наставила са обављањем приправничке вежбе дана 05. 02. 2017. године, након што јој је привремено било престало право на обављање приправничке вежбе због породилског одсуства и неге детета.

69. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да је МАТИЋ БИЉАНА, адвокат у Новом Саду, наставила са радом дана 05. 04. 2017. године, након што јој је привремено било престало право на бављење адвокатуром због породилског одсуства и неге детета.

– Перић Мирослава, адвокат у Новом Саду, разрешава се дужности привременог заменика.

70. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да је БЕАРА ДАНИЈЕЛА, адвокат у Новом Саду, наставила са радом дана 19. 02. 2017. године, након што јој је привремено било престало право на бављење адвокатуром због породилског одсуства и неге детета.

– Радоњанин Мирела, адвокат у Новом Саду, разрешава се дужности привременог заменика.

71. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да је КАВЧИЋ БРАНИСЛАВА, адвокат у Новом Саду, наставила са радом дана 03. 04. 2017. године, након што јој је привремено било престало право на бављење адвокатуром због породилског одсуства и неге детета.

– Перески Славко, адвокат у Новом Саду, разрешава се дужности привременог заменика.

72. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да је ГРБА НАТАЛИЈА, адвокатски приправник у Новом Саду, прекинула адвокатско-приправничку вежбу код Митрески Момчила, адвоката у Новом Саду дана 10. 03. 2017. године, те да исту наставља код Трудих Владимира, адвоката у Новом Саду, дана 11. 03. 2017. године.

73. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да је АНЂЕЛКОВИЋ ДРАГАНА, адвокатски приправник у Новом Саду, прекинула адвокатско-приправничку вежбу код Петровић Богдана, адвоката у Новом Саду дана 28. 02. 2017. године, те да исту наставља код Ковачев Радојке, адвоката у Новом Саду, дана 01. 03. 2017. године.

74. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да је ВУЧКОВИЋ ПЕТАР, адвокатски приправник у Новом Саду, прекинуо адвокатско-приправничку вежбу код Спасојевић Иванчић Дејане, адвоката у Новом Саду дана 01. 03. 2017. године, те да исту наставља код Полић Љилане, адвоката у Новом Саду, дана 02. 03. 2017. године.

75. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да је ОЛБИНА НИКОЛА, адвокатски приправник у Новом Саду, прекинуо адвокатско-приправничку вежбу код Карановић Милице, адвоката у Новом Саду дана 16. 03. 2017. године, те да исту наставља код Лакић Срђана, адвоката у Новом Саду, дана 17. 03. 2017. године.

76. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да је ЈЕКИЋ ТАМАРА, адвокатски приправник у Панчеву, прекинула адвокатско-приправничку вежбу код Јаковљевић Стевана, адвоката у Панчеву дана 23. 03. 2017. године, те да исту наставља код Матејић Живојина, адвоката у Црепаји, дана 24. 03. 2017. године.

77. ОДОБРАВА СЕ ЗАХТЕВ ВИДАКОВИЋ МИЕ, адвокатског приправника у Новом Саду, на адвокатско-приправничкој вежби код Врсајков Дејана, адвоката у Новом Саду за продужење адвокатско-приправничке вежбе за четврту годину, закључно са 07. 03. 2018. године.

78. УСВАЈА СЕ МОЛБА ЧИПАК СИДАРТА, адвокатског приправника у Суботици, на адвокатско-приправничкој вежби код Чипак Катић Синтије, адвоката у Суботици, за продужење адвокатско-приправничке вежбе за још годину дана, закључно са 03. 02. 2018. године.

79. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да је Мамула Исидора, адвокат у Суботици, променила презиме, које сада гласи Бељански.

80. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да је Вељковски Драгана, адвокатски приправник у Новом Саду, променила презиме које сада гласи Анђелковић.

81. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да је Козомора Јована, адвокатски приправник у Темерину, променила презиме које сада гласи Грбић.

82. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да је Бошњаковић Младенка, адвокатски приправник у Новом Саду, променила презиме које сада гласи Вујадиновић.

83. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да су Жикић Јелена, Петрушић Иван и Ференц Марија, адвокати у Бечеју, приступили Заједничкој адвокатској канцеларији „Субаков и партнери“, са седиштем у Бечеју, почев од 27. 02. 2017. године.

84. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да су Влајковић Јованка и Гавриловић Иван, адвокати у Новом Саду приступили Заједничкој адвокатској канцеларији „Алексић са сарадницима“, са седиштем у Новом Саду, Грчкошколска 1, почев од 20. 03. 2017. године.

85. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да је АЋИМОВИЋ БРАНИСЛАВ, адвокат у Сремској Митровици, преселио седиште адвокатске канцеларије у Нови Сад, Краља Александра 12/II, почев од 01. 03. 2017. године.

86. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да је ДАМЈАНОВИЋ ДРАГАНА, адвокат у Новом Саду, преселила седиште адвокатске канцеларије у Бачки Петровац, Коларова 29, почев од 30. 03. 2017. године.

87. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да је Заједничка адвокатска канцеларије Хоџић Ахмета и Божић Мајде, адвоката у Бачкој Тополи, преселила своје седиште на адресу Петефи бригаде 2, почев од 01. 03. 2017. године.

88. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да је ПОПОВИЋ РАСТКО, адвокат у Новом Саду, преселио своју адвокатску канцеларију на адресу Стражиловска 23, почев од 28. 02. 2017. године.

89. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да је КОНАКОВ СРЂАН, адвокат у Новом Саду, преселио своју адвокатску канцеларију на адресу Радничка 7, почев од 01. 03. 2017. године.

90. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да је МАКСИМОВИЋ МИРКО, адвокат у Новом Саду, преселио своју адвокатску канцеларију на адресу Сомборска 15, стан 36, почев од 01. 04. 2017. године.

91. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да је БЈЕЛОБАБА АЛЕКСАНДАР, адвокат у Новом Саду, преселио своју адвокатску канцеларију на адресу Димитрија Туцовића 4, почев од 09. 03. 2017. године.

92. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да је КЕСЕРИЋ СИНИША, адвокат у Новом Саду, преселио своју адвокатску канцеларију на адресу Соње Маринковић 11/1, стан 3, почев од 13. 03. 2017. године.

93. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да је ГРБА ТИЈАНА, адвокат у Новом Саду, преселила своју адвокатску канцеларију на адресу Соње Маринковић 11/1, стан 3, почев од 13. 03. 2017. године.

94. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да је БЕЉАНСКИ ИСИДОРА, адвокат у Суботици, преселила своју адвокатску канцеларију на адресу Трг цара Јована Ненада 4/2, почев од 07. 02. 2017. године.

95. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да је ГАВРАНИЋ СЛОБОДАН, адвокат у Зрењанину, преселио своју адвокатску канцеларију на адресу Гимназијска 8, почев од 01. 04. 2017. године.

96. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да је ГАВРАНИЋ НЕМАЊА, адвокат у Зрењанину, преселио своју адвокатску канцеларију на адресу Гимназијска 8, почев од 01. 04. 2017. године.

97. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да је ЂУРИЋ ЂОРЂЕ, адвокат у Панчеву, преселио своју адвокатску канцеларију на адресу Лава Толстоја 20а/8, почев од 12. 03. 2017. године.

98. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да је СИМИЋ ДАНИЈЕЛА, адвокат у Новом Саду, преселила своју адвокатску канцеларију на адресу Футошка 1а/310, почев од 17. 03. 2017. године.

99. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да је ШОШТАРИЋ БЛАГОЈЕВИЋ ДУШИЦА, адвокат у Новом Саду, преселила своју адвокатску канцеларију на адресу Футошка 1а/310, почев од 17. 03. 2017. године.

100. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да је ОСТОЈИЋ ЈЕЛЕНА, адвокат у Новом Саду, преселила своју адвокатску канцеларију на адресу Војвођанска 2а, почев од 22. 03. 2017. године.

101. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да је ОСТОЈИЋ ЖИВКО, адвокат у Новом Саду, преселио своју адвокатску канцеларију на адресу Војвођанска 2а, почев од 22. 03. 2017. године.

102. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да је АВРАМОВ НЕСТОР, адвокат у Новом Саду, преселио своју адвокатску канцеларију на адресу Железничка 4/II, почев од 03. 04. 2017. године.

103. УЗИМА СЕ НА ЗНАЊЕ да је МУШКИЊА ХАЈНРИХ АНИКО, адвокат у Новом Саду, преселила своју адвокатску канцеларију на адресу Мирослава Антића 7, почев од 13. 03. 2017. године.

Управни одбор

Уређивачки одбор *Гласника* моли сараднике да текстове за објављивање достављају уз уважавање следећих сугестија:

- примерак рада доставити одштампан и потписан;
- по могућности, доставити рад и електронском поштом (*akvojvodine@gmail.com*) или на дискети;
- фусноте писати у дну одговарајуће странице;
- у библиографским подацима за књиге уз уобичајене податке обавезно навести и издавача;
- уз чланке доставити резиме и кључне речи;
- пожељно је доставити и превод резимеа на енглески, немачки или француски језик.

ГЛАСНИК
АДВОКАТСКЕ КОМОРЕ ВОЈВОДИНЕ

Излази 12 пута годишње
у месечним свескама.

Оснивач, власник и издавач: Адвокатска комора Војводине.
Годишња претплата: за земљу 10.000,00 дин.,
за иностранство 110 евра.
(Текући рачун број 340-1482-43 са назнаком „за Гласник“)

Овај број је закључен 25. октобра 2017. године.

Тираж: 2.000 примерака

Према мишљењу Секретаријата за информације
Републике Србије бр. 413-01-412/91-01
од 11. априла 1991. године на ову публикацију плаћа се
основни порез на промет по Тарифном броју 8. став 1. тачка 1.
алинеја 10. Тарифе основног пореза на промет.

Компјутерски слог: *Татјана Божић*, Нови Сад

Штампа: OFFSET PRINT, Нови Сад
2017.